Stalin-CPI Talks in 1951

Archival Records English version
On People's Democracy

Stalin-CPI 1951

Published in Revolutionary Democracy
By Prof Vijay Singh

BY SPECIAL ARRANGEMENT

1951, VIJAYAWADA: P. SUNDARAYYA, Maddukuri Chandrasekhara Rao, Chandra Rajeswara Rao, Vasudevarao and M. Basavapunniah after they came out from underground following the government's lifting of the ban on the Communist Party of India.

Stalin -CPI Talks in 1951

സ്റ്റാലിനും സിപിഐയുടെ 1951 ലെ

ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ളവത്തിന്റെ അടവു നയ രൂപീകരണവും

- ആർക്കൈവൽ രേഖകളുടെ മലയാള പരിഭാഷ

(റെവലൂഷണറി ഡെമോക്രസി. (ന്യൂ ഡൽഹി) യിൽ   പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്)

പ്രൊഫസർ വിജയ് സിംഗിന്റെ   ആമുഖങ്ങളോടുകൂടി

പരിഭാഷ: നാരായണൻ പോറ്റി

സി.സി.യുടെ പ്രതിനിധികളുമായി ജെ.വി.സ്റ്റാലിൻ നടത്തിയ ചർച്ചകളുടെ രേഖ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ സഖാക്കൾ, റാവു, ഡാങ്കെ, ഘോഷ്, പുന്നയ്യ എന്നിവർ പെങ്കെടുത്തു.

(1951 ഫെബ്രുവരി 9 - മോസ്കോ)

https://www.revolutionarydemocracy.org/rdv21n1/cpitactics.htm

. https://www.revolutionarydemocracy.org/rdv19n1/suslov.htm

Archival Records of

Stalin -CPI Talks in 1951

On Strategy of

People's Democratic Revolution in India ,China,East European countries and UK (on the same vein in the interview with Harry Pollit in 1950)

English Version

Published in

Revolutionary Democracy journal

By Vijay Singh

"On People's Democratic Revolution

Changed Global Revolutionary Tactics in 1950 by Stalin"

ആമുഖം

ഈ അഭിമുഖത്തിലാണ് സി.പി.ഐ നേതൃത്വം ഉന്നയിച്ച ചോദ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് സ്റ്റാലിൻ തന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെയും റെയിൽവേ ശൃംഖലയുടെയും വികസനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചൈനയും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാന വ്യത്യാസങ്ങൾ സോവിയറ്റ് നേതാവ് പരസ്യപ്പെടുത്തി, ഇത് ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്ത തന്ത്രപരമായ ലൈനുകളുടെ ആവശ്യകതയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.. ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് സ്റ്റാലിൻ നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ റഷ്യൻ, ചൈനീസ് വിപ്ലവങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിശദമായി വരച്ചുകാട്ടി. മഹത്തായ ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെ അതിമനോഹരമായ വിജയങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തിയതിനാൽ പിന്നീടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക മൂല്യമുണ്ട്. ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്റ്റാലിന്റെ വിലയിരുത്തലുകൾ, അദ്ദേഹം സിപിഐ യുടെ മുമ്പിൽ മാതൃകയായി ഉയർത്തിക്കാട്ടിയ ചൈനീസ് പാതയുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്നിവ ഇവിടെ പറയുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും കർഷകരുടെയും പങ്കിനെ സംബന്ധിച്ച് സമകാലിക ഇന്ത്യയിൽ ആ വഴി മാതൃകയാക്കുന്ന നേതാക്കളുടെ സമീപനം ആ പാതയിൽ നിന്ന് വളരെയധികം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിലും ആ പാതയിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് സായുധ വിപ്ലവത്തിലും ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളുടെയും പങ്കിന്റെ ആവശ്യകത സ്റ്റാലിൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തിഗത ഭീകരതയിലേക്കുള്ള ചായ്‌വ് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. തെലങ്കാന പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് സ്റ്റാലിൻ നിരീക്ഷിച്ചു, ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യമുളകളെ എന്തുകൊണ്ടും പിന്തുണയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

സിപിഐയുടെ മുമ്പിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്റ്റാലിൻ മനസ്സിലാക്കിയത് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീനം ചെലുത്തി, ഇത് ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്വഭാവം, വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടം, പാത എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പാർട്ടി സമീപനത്തെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. വിപ്ലവ പരിപാടി ,സായുധ വിപ്ലവത്തിന്റെയും സായുധ സമരത്തിന്റെയും സ്വഭാവം, ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവ പ്രക്രിയയിൽ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും കർഷകരുടെയും പങ്ക് എന്നീ വിഷയങ്ങ ളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. 1951-ൽ സി.പി.ഐ.യുടെയും സി.പി.എസ്.യു. (ബി) യുടെയും പ്രതിനിധികൾ തമ്മിലുള്ള മോസ്കോ യോഗങ്ങൾക്ക് തൊട്ടുപിന്നാലെ തയ്യാറാക്കിയ പുതിയ പാർട്ടി രേഖകളുടെ രൂപീകരണത്തിൽ ഇത് അതിന്റേതായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി.

1951-ൽ നടന്ന ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ പരിഹാര നിർദ്ദേശം നിലനില്ക്കുന്നത് ഹ്രസ്വകാലം

മാത്രമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. 1953 ന് ശേഷമുള്ള സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലും സിപിഎസ്‌യു 20-ാം കോൺഗ്രസിലും മൂന്ന് വർഷത്തിന് ശേഷം സിപിഐയുടെ നയപരിപാടിയുടെ തന്ത്രപരമായ വീക്ഷണങ്ങളിൽ സമാനമായ മാറ്റം സംഭവിച്ചു: ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടം ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന് അനുകൂലമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിക്ക് ഒരു വർധിച്ച പങ്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മാറ്റം വരുത്തി., വിപ്ലവകരമായ തന്ത്രങ്ങൾ സമാധാനപരവും പാർലമെന്ററി മാർഗ്ഗമായി മാറ്റിസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സിപിഐ (എം), അതിന്റെ നയത്തിനെക്കാളും വലതുസമീപനം സ്വീകരിച്ച സിപിഐയെ എതിർത്ത്, ജനകീയയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന് പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും 1951 ലെ വിപ്ലവ നിലപാടുകളെ പ്രതിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച സി.പി.ഐ (എം.എൽ) എന്ന അവരുടെ തിൽ നിന്നും കൂടുത ൽ തീവ്ര ഇടതു സമീപനം സ്വീകരിച്ച വരെ സിപിഎം എതിർത്തു. പക്ഷെ അവരുടെ 1951-ലെ ഏറ്റുമുട്ടൽ നിലപാടുകളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന നയം സിപിഐ(എം) തുടർന്നു. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ പാതയെ സംബന്ധിച്ച് 1951-ൽ സ്റ്റാലിൻ വാദിച്ച നിലപാടുകളെ പൂർണ്ണ മായി പിന്തുണച്ചുകൊണ്ടല്ലയിരുന്നു അവരുടെ നിലപാട്.

എന്നാൽ സിപിഐ (എം) സ്ഥാപിച്ച് ഒരു ദശാബ്ദത്തിനുള്ളിൽ പാർട്ടി 1951 ലെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന് അതിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിക്ക് വ്യക്തമായി. ഒരു വിപ്ലവ പാർട്ടിയുടെ:

ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയ പാർലമെന്ററി നിയമപരമായ വ്യാമോഹങ്ങൾ, വരും കാലത്തേക്ക് നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും സമാധാനപരമായ വികസനത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് നമ്മുടെ പരിപാടി.. തിരുത്തൽ വാദ ശീലങ്ങൾ, ചിന്തകൾ, ഇവയ്ക്കടിമയായിക്കൊണ്ട് എല്ലാ ബഹുജന മുന്നണികളിലും പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന പ്രവർത്തന രീതിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മാറാൻ കഴിയുന്നില്ല.

കർഷകരുടെ സായുധപോരാട്ടവുമായി തൊഴിലാളികളുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത,

ഒളിവലുള്ള പ്രവർത്തനം ഫാക്ടറി, വർക്ക്ഷോപ്പ് കമ്മിറ്റികൾ എന്നിവയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ശക്തമായ തൊഴിലാളിവർഗ പ്രസ്ഥാനം എന്നിവ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയുടെ 1951 ലെ അടവുനയം പാര്ട്ടി ഉപേക്ഷിച്ചതായി പി.സുന്ദരയ്യ സൂചിപ്പിച്ചു.

പാർട്ടിയുടെ 1951-ലെ നയപ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിന്നുള്ള പിൻവാങ്ങലൽ സംഭവിച്ചതിനെ അദ്ദേഹം അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്:

'...*നമ്മുടെ പാത കൃത്യമായി റഷ്യയിലേയോ ചൈനയിലേയോ അല്ലെന്നും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ കർഷക സഖ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നമ്മുടെ സ്വതന്ത്ര പാതയായിരിക്കുമെന്നും, സാധ്യമെങ്കിൽ കർഷക സായുധ കലാപങ്ങൾ (ഗറില്ലാ താവളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കും ആ താവളങ്ങൾ പിന്നീട് വിമോചനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു.) കൂടാതെ വ്യാവസായിക, ഭരണ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ പൊതു പണിമുടക്കുകളും സായുധ കലാപങ്ങളും ചേർന്ന രണ്ട് പ്രധാന സമര ശക്തികളെ നമ്മുടെ വിപ്ലവം വിജയകരമാക്കാൻ, അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കേണ്ടത് ഒരു അനിവാര്യതയാണ്.*

എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ ഇന്നത്തെ സംഘടനാ ദൗർബല്യവും, പൊതു ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ദൗർബല്യവും ഉള്ള, ഏറിയും കുറഞ്ഞും നമ്മൾ നയിക്കുന്ന അഖിലേന്ത്യാ ബഹുജന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിനായി അഖിലേന്ത്യാ തലത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ-കർഷക പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ തയ്യാറെടുപ്പിയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ പേരിൽ പേരിൽ നാം വിസ്മൃതിയിൽ നാം വ്യാമോഹത്തിൽ വഴുതിവീഴുന്നു. ഭരണഘടനാപരവും - പാർലമെന്ററി പ്രവർത്തന രൂപങ്ങളും, ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾപാർട്ടിയുടെ മറ്റ് അടിസ്ഥാന ചുമതലകൾ അവഗണിക്കുന്നു. (ഒറിജിനലിൽ ഊന്നിപ്പറയുന്നത് ഇറ്റാലിക്സ്).)

'റിവിഷനിസ്റ്റ് ശീലങ്ങൾ' എന്ന് താൻ വിശേഷിപ്പിച്ച പാർട്ടിയുടെ തലപ്പത്തിരിക്കുന്നവരിലെ അപാകത മനസ്സിലാക്കിയ സുന്ദരയ്യ, 1975ലെ അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്ത് സിപിഐ (എം) ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനവും പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയും രാജിവച്ചുകൊണ്ട് തനിക്ക് തുറന്ന ഒരേയൊരു മാന്യമായ ഗതി സ്വീകരിച്ചു.

1960-കളുടെ അവസാനത്തിൽ സിപിഐ(എം)ൽ നിന്ന് വേർപിരിഞ്ഞ വിപ്ലവശക്തികൾ 1951ലെ പരിപാടിയെയും വിപ്ലവപാതയെയും കുറിച്ചുള്ള ധാരണയെ ഏറെക്കുറെ മറികടന്നു. സി.പി.ഐയിലെ (എം.എൽ) പ്രബല പ്രവണതകൾ പി.സി. ജോഷിയും ബി.ടി. രണദിവ് വരികൾ, ആന്ധ്രാ കത്ത്, തെലങ്കാന പ്രസ്ഥാനം, ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ധാരണയെ നേരിട്ട് അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അനുകൂല കാഴ്ചപ്പാടുകൾ. ചൈനീസ് പാത സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ പുതുതായി രൂപീകരിച്ച പാർട്ടി, ട്രേഡ് യൂണിയനുകളിൽ നിന്ന് പാർട്ടി പ്രവർത്തനം പിൻവലിക്കുന്നതിനും പാർലമെന്റിന്റെ തന്ത്രപരമായ ബഹിഷ്കരണത്തിനും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളാൽ പട്ടണങ്ങളെ വളയുന്നതിനും വ്യക്തിഗത തീവ്രവാദ നയത്തിനും പിന്തുണ നൽകി. സൈനിക ലൈൻ - ഉൾപ്പെട് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സായുധ വിപ്ലവത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും 1940 കളിൽ സിപിഐയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യക്തിഗത ഭീകരതയെ മറികടക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും സ്റ്റാലിൻ നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് പുതിയ സാഹചര്യത്തിലും നിലനിൽക്കുന്ന സാധുതയെ അംഗീകരിച്ചു.. ആദ്യകാല പാർട്ടി ലൈനിന്റെ വിഭാഗീയ പരിമിതികൾ മറികടക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്നു.

1951-ൽ ജെ.വി. സ്റ്റാലിനും സിപിഐ പ്രതിനിധി സംഘവും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലും അതിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച രേഖകളും ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള വ്യത്യസ്ത പരിപാടികളും അടവുനയങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഒരു ആധികാരികതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

വിജയ് സിംഗ്

കുറിപ്പുകൾ

1. സോവിയറ്റ്, ചൈനീസ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃത്വങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈയിടെ പുറത്തിറക്കിയ രേഖകളിൽ മറ്റൊരിടത്തും ഞങ്ങൾ ഇവ കണ്ടെത്തിയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, എ.എം. ലെഡോവ്സ്കി, 'SSSR i സ്റ്റാലിൻ v cyd"bakh Kitaia. Dokumenty i cvidetel"stva uchastnika sobytii: 1937-1952', മോസ്കോ, 1999, കൂടാതെ ശീതയുദ്ധ ഇന്റർനാഷണൽ ഹിസ്റ്ററി പ്രോജക്റ്റ് സോവിയറ്റ്-ചൈനീസ് ബന്ധങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രേഖകളുടെ വിവർത്തനങ്ങളും.

2. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ പ്രോഗ്രാം, അടവുനയം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നയ പ്രസ്താവന എന്നിവ ശ്രദ്ധേയമാണ്. 1977-ൽ പീപ്പിൾസ് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, ന്യൂ ഡൽഹി, മോഹിത് സെൻ എഡിറ്റ് ചെയ്ത 'ഇന്ത്യയുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ' വാല്യം VIII 1951-1956 കാണുക. ഈ സംഭവവികാസങ്ങൾക്ക് സമാന്തരമായി അക്കാദമി ഓഫ് സയൻസസിന്റെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഓറിയന്റൽ സ്റ്റഡീസ് മാർച്ച്, ഏപ്രിൽ മാസങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിലെ വർഗശക്തികളുടെ പരസ്പര ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് USSR വിപുലമായ ചർച്ച നടത്തി. 1951 സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സമകാലിക ഇന്ത്യൻ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ വലതു-അവസരവാദ വിലയിരുത്തലുകൾ തിരുത്തുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. കാണുക: 'ഇന്ത്യയിലെ വർഗശക്തികളുടെ പരസ്പരബന്ധം', 'റവല്യൂഷണറി ഡെമോക്രസി', വാല്യം. VI, നമ്പർ 2, സെപ്റ്റംബർ 2000.

3. ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിൽ നിന്ന് ദേശീയ ജനാധിപത്യത്തിലേക്കുള്ള ധാരണയിലെ മാറ്റം എ. സോബെലോവിന്റെ ഇനിപ്പറയുന്ന രേഖകളിൽ കാണാം: 'പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രസി എ ഫോം ഓഫ് പൊളിറ്റിക്കൽ ഓർഗനൈസേഷൻ ഓഫ് സൊസൈറ്റി', കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റിവ്യൂ, ലണ്ടൻ, ജൂൺ 1951, 3-21, 'മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്ന് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ ചില രൂപങ്ങൾ', കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരണം, ന്യൂഡൽഹി, ഒക്ടോബർ 1956 (സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പാർലമെന്ററി വഴി ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു).

4. പി.സുന്ദരയ്യ, 'എന്്റെ രാജി' ഇന്ത്യ പബ്ലിഷേഴ്സ് ആൻഡ് ഡിസ്ട്രിബ്യൂട്ടേഴ്സ്, ന്യൂഡൽഹി, 1991, പേജ് 21-33. ജ്യോതി ബസു, ഇ.എം.എസ്. എന്നിവർ വാദിച്ചതും പ്രയോഗിച്ചതുമായ നയം സുന്ദരയ്യയെ പ്രത്യേകിച്ച് നിരാശപ്പെടുത്തി. നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ബി.ടി. അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്ത് ഹിന്ദു വർഗീയ ജനസംഘവുമായി സഹകരിച്ചതിന് പ്പറ്റി രണദിവെയും പി.രാമമൂർത്തിയും. (പേജ് 4-20).

5. സി.പി.ഐ (എം.എൽ) യുടെ താത്കാലിക കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി 1951ലെ പരിപാടിയിൽ നിന്നും അടവുനയത്തിൽ നിന്നും പാഠം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ഞാൻ അവയ്ക്ക് മറുപടി നൽകും, എന്നിട്ട് എന്റെ സ്വന്തം ധാരണയിൽ ഉള്ള ചിലകാര്യങ്ങൾ പറയാം

വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ഈ ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നത് വിചിത്രമായി തോന്നിയേക്കാം. പകൽ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാരണം തിരക്കിലാണ് വൈകുന്നേരം 6 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ ജോലിയിൽ നിന്ന് മോചിതരാകുന്നു.

ഒരുപക്ഷെ, നമ്മൾ ചർച്ചകളിലേക്ക് കാര്യമായ സമയമെടുക്കുന്നത് അസാധാരണമായി തോന്നിയേക്കാം, പക്ഷേ ഖേദപൂർവ്വം പറയട്ടെ അല്ലാത്തപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ല. ഉപദേശം നൽകി നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിക്ക് സഹായം നൽകുന്നതിന് നിങ്ങളെ വ്യക്തിപരമായി കാണാൻ ഞങ്ങളുടെ CC ഞങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. താങ്കളുടെ പാർട്ടിയുമായും ജനങ്ങളുമായും ഞങ്ങൾക്ക് അത്ര പരിചയമില്ല. വളരെ ഗൗരവത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ ഈ ദൗത്യത്തെ കാണുന്നത്.

ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശം നൽകാൻ ഞങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ഉടൻ, നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിയുടെ ധാർമ്മിക ഉത്തരവാദിത്തം ഞങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു, നിങ്ങൾക്ക് നിസ്സാരമായി ചിന്തിച്ച് ഉപദേശം നൽകാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. നിങ്ങളോടൊപ്പം വസ്തുതകളുമായി സ്വയം പരിചയപ്പെടാനും തുടർന്ന് ഉപദേശം നൽകാനും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് കുറച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ നിരത്തി, അത് ഏതാണ്ട് ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യൽ പോലെ കാണപ്പെടുന്നത് വിചിത്രമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതിയേക്കാം. മറിച്ചൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തതാണ് നമ്മുടെ അവസ്ഥ. പ്രമാണങ്ങൾ ഒരു പൂർണ്ണ ചിത്രം നൽകുന്നില്ല, അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഈ രീതി അവലംബിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് വളരെ അസന്തുഷ്ടമായ ഒരു രീതിയിലാണ് പക്ഷേ അത് ഒഴിവാക്കി സഹായിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മെ അത്തരമൊരു ശ്രമത്തിന്നിർബന്ധിക്കുന്നു. നമുക്ക് കാര്യത്തിന്റെ സാരാംശത്തിലേക്ക് പോകാം.

നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു: വരാനിരിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ എന്താണ്?

ഞങ്ങൾ, റഷ്യക്കാർ, ഈ വിപ്ലവത്തെ പ്രധാനമായും കാർഷികമായി കാണുന്നു. ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് - ഫ്യൂഡൽ സ്വത്തിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ കർഷകർക്കിടയിൽ ഭൂമി വിഭജിക്കുകയും അത് അവരുടെ സ്വകാര്യ സ്വത്തായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. കർഷകരുടെ സ്വകാര്യ സ്വത്ത് നടപ്പാകുമ്പോൾ പ ഫ്യൂഡൽ സ്വകാര്യ സ്വത്ത് ഇല്ലാതാകുന്നു എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. നമ്മൾ കാണുന്നതുപോലെ ഇതൊന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് അല്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന് മുന്നിൽ ഇന്ത്യ നിൽക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെ സ്വത്ത് കണ്ടുകെട്ടുകയോ ദേശസാൽക്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയുള്ള കാർഷിക, ഫ്യൂഡൽ വിരുദ്ധ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലായിടത്തും സംസാരിക്കപ്പെടുന്ന ചൈനീസ് പാത ഇതാണ്. ഇതാണ് ബൂർഷ്വാ-ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം അല്ലെങ്കിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടം. യൂറോപ്പിന്റെ കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ച ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം, ചൈനയിൽ സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ നടന്നു.അതിന് രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യ ഘട്ടം - നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ കാർഷിക വിപ്ലവം അല്ലെങ്കിൽ കാർഷിക പരിഷ്കരണം. യൂറോപ്പിലെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനു ശേഷമുള്ള ആദ്യ വർഷത്തിൽ തന്നെ ഈ ഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി. ഈ ആദ്യ ഘട്ടത്തിലാണ് ചൈന ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നത്. ഇന്ത്യ ഈ ഘട്ടത്തിലേക്ക്

അടുക്കുകയാണ്. കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ നടന്നതുപോലെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം കാർഷിക വിപ്ലവം ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെഭൂസ്വത്ത് കൈവശപ്പെടുത്തലിലേക്ക് കടന്നുപോകുന്നതാണ്. ഇത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്. യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിലും പ്ലാന്റുകളും ഫാക്ടറികളും ബാങ്കുകളും ദേശസാൽക്കരിച്ച് സർക്കാരിന് കൈമാറുന്നു. ഈ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് ചൈന ഇപ്പോഴും അകലെയാണ്. ഈ ഘട്ടം ഇന്ത്യയിലും വളരെ അകലെയായി കാണപ്പെടുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ മാത്രമെ എത്തിയിട്ടുള്ളൂ.

വിപ്ലവത്തിന്റെ വികാസത്തിന്റെ ചൈനീസ് പാതയെക്കുറിച്ചുള്ള കോമിൻഫോം പത്രത്തിന്റെ എഡിറ്റോറിയലിനെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്കുള്ള പാതയിലാണ് ഇന്ത്യ നിൽക്കുന്നതെന്ന് രണദിവെയുടെ ലേഖനങ്ങൾക്കും പ്രസംഗങ്ങൾക്കും എതിരായ വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു ഈ എഡിറ്റോറിയൽ. ഞങ്ങൾ, റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ, ഇത് വളരെ അപകടകരമായ തീസിസാണെന്ന് കണക്കാക്കുകയും ഇതിനെതിരെ മുന്നോട്ട് വരാനും ഇന്ത്യ ചൈനീസ് പാതയിലാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനും തീരുമാനിച്ചു, അതായത് ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിലാണ് ഇന്ത്യ. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് എതിരെ മുഴുവൻ കർഷകരുടെയും കുലാക്കുകളുടെയും കലാപത്തിനെതിരായി നിങ്ങളുടെ വിപ്ലവമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്, എല്ലാ കർഷകരുടെയും പ്രക്ഷോഭത്തിന്, ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിപ്ലവമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യമാണ് നിങ്ങളുടെ പരിപാടിയിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്

ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായ പുരോഗമന സ്വഭാവമുള്ള ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും നടക്കുന്ന പൊതുജനങ്ങളുടെ ഒരു സമരവും എതിർപ്പും അനിവാര്യമാണ്,

ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വവുമായി ചങ്ങാത്തത്തിലുള്ള ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിന്. ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും അമേരിക്കക്കാരെയും എല്ലാ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളെയും ഒറ്റയടിക്ക് പുറത്താക്കണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രബലമാണ്. അത്തരമൊരു മുന്നണി നിർമ്മിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണ്. സാർവ്വദേശീയ മുന്നണിയുടെ മൂർച്ചയുള്ള കുന്തമുന ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് നേരെയാണ് തിരിക്കേണ്ടത്. അമേരിക്കക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റ് സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾ അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ആശങ്കയില്ലെന്ന് കരുതാം.. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളെയും ഒന്നിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരേയും ഒരേസമയം ഒരുപോലെ എതിർക്കാതിരിക്കുന്ന നയം ആവശ്യമാണ്.

നിങ്ങൾ തന്നെ, അതിനായി അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കണം. ഇപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾ തന്നെ ഇന്ത്യക്കെതിരെ ഒരു പോരാട്ടത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യ ദേശീയ മുന്നണി അവർക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കണം.

ഘോഷ്: ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധ പാളയത്തിന്റെ തലവനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെ ലോകം മുഴുവൻ പോരാടുമ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെ മാത്രം തിരിയുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് എനിക്ക് വ്യക്തമല്ല?

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ഇത് വളരെ ലളിതമാണ്; യുണൈറ്റഡ് നാഷണൽ ഫ്രണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിനെതിരെയാണ്, അത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നുള്ള ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വേണ്ടിയാണ്, അമേരിക്കയിൽ നിന്നല്ല. ഇത് നിങ്ങളുടെ ദേശീയ പ്രത്യേകതയാണ്. ആരിൽ നിന്നാണ് ഇന്ത്യ അർദ്ധ വിമോചനം നേടിയത്? ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നാണ്, അമേരിക്കയിൽ നിന്നല്ല, ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടുമായും മറ്റുരാജ്യങ്ങളുമായിട്ടാണ് യോജിപ്പ്.അമേരിക്കയുമായല്ല

. നിങ്ങളുടെ സൈന്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരും വിദഗ്ധരും അമേരിക്കക്കാരല്ല, ഇംഗ്ലീഷുകാരാണ്. ഇവ ചരിത്രപരമായ വസ്തുതകളാണ്, അവയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാവുക അസാധ്യമാണ്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായ പോരാട്ടത്തിന്റെ എല്ലാ ചുമതലകളും പാർട്ടി സ്വയം ചുമക്കരുത് എന്ന് ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു പ്രധാന ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്: ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം മോചിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് അത്. അത് ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയ ദൗത്യമാണ്. ഫ്യൂഡൽ വർഗങ്ങളെയും നാം പരിഗണിക്കണം. തീർച്ചയായും, കുലാക്കുക

ൾ ശത്രുക്കളാണ്. എന്നാൽ കുലാക്കന്മാർക്കെതിരെയും ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാരുമായി സമരം ചെയ്യുന്നത് ബുദ്ധിശൂന്യമായിരിക്കും. രണ്ട് ഭാരങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണ് - കുലാക്കുകൾക്കെതിരായ പോരാട്ടവും ഫ്യൂഡലിസത്തിനെതിരായ പോരാട്ടവും. ഒറ്റപ്പെട്ടതായി വേറെ വേറെ കാണണം. നിങ്ങളല്ല ശത്രുവാണ് ഒറ്റ പ്പെട്ടത് എന്ന രീതിയിൽ മുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പോരാട്ടം സുഗമമാക്കാനുള്ള ഒരു തന്ത്രമാണ് അത്. ഒരു വ്യക്തി പോലും, അയാൾ ബുദ്ധിമനാണെങ്കി ൽ, എല്ലാ ഭാരങ്ങളും സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയില്ല. സ്വയം ഒരു ചുമതല ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ് - ഫ്യൂഡലിസം അവസാനിപ്പിക്കൽ, ഇംഗ്ലണ്ട് സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെയുള്ള അതിജീവനം. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാരെ ഒറ്റപ്പെടുത്താൻ, ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇല്ലാതാക്കാൻ, ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തെ താഴെയിറക്കാൻ, തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികൾക്കെതിരെ തല്ക്കാലം തൂലിക ചലിപ്പിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഈ രീതിയിൽ മുന്നോട്ട് പോയാൽ - അത് കാര്യങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കും. ഇനി, അമേരിക്കക്കാർ ഈവിഷയത്തിലിടപെട്ടാൽ അവർക്കെതിരെ സമരം നടത്തേണ്ടി വരും, പക്ഷേ അവരെ ആദ്യം ആക്രമിച്ചത് നിങ്ങളല്ലെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് അറിയാം. തീർച്ചയായും, അമേരിക്കക്കാരെയും കുലാക്കന്മാരെയും നേരിടാനുള്ള സമയം വരും. എന്നാൽ അത് പിന്നീട് ആയിരിക്കും, ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ഊഴമുണ്ട്.

ഘോഷ്: എനിക്കിപ്പോൾ വ്യക്തമായി.

ഡാങ്കെ: അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രചാരണത്തിനും പ്രക്ഷോഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അവർക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തിനും ഇത് തടസ്സമാകില്ലേ?

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: തീർച്ചയായും ഇല്ല. അവർ ജനങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളാണ്, അവർക്കെതിരെ പോരാടേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഡാങ്കെ: അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായ പോരാട്ടത്തിൽ ആരും ഇതിനെ അവസരവാദമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാതിരിക്കാനാണ് ഞാൻ ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചത്.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ശത്രുവിനെ ബുദ്ധിപൂർവം ഒറ്റപ്പെടുത്തണം. നിങ്ങൾ വിപ്ലവം ഉയർത്തുന്നത് അമേരിക്കക്കാർക്കെതിരെയല്ല, ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെയാണ്. അമേരിക്കക്കാർ ഇടപെട്ടാൽ അത് വേറെ കാര്യം.അപ്പോൾ വിഷയം മാറും

റാവു: കുലാക്കുകളിൽ ഫ്യൂഡൽ ചൂഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഭാഗമുണ്ട്: അവർ പാട്ടത്തിന് ഭൂമി അനുവദിക്കുന്ന അവർ പലിശക്കാരാണ്. അവർ സാധാരണയായി ഭൂവുടമകളുടെ പക്ഷത്താണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ഇത് കാര്യമായ വിഷയമല്ല.. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഇല്ലാതാക ൽ എന്ന പ്രധാന പൊതു ദൗത്യവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഇത് ഒരു പ്രത്യേക വിഷയമാണ്.. നിങ്ങളുടെ പ്രചാരണത്തിൽ നിങ്ങൾ ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്കെതിരെ സംസാരിക്കണം, പക്ഷേ സമ്പന്നരായ കർഷകർക്ക് എതിരെയല്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം കുലാക്കിനെ ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാരുമായുള്ള ഐക്യത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടരുത്. ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് നി ങ്ങളായിട്ട് സഖ്യകക്ഷിയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതില്ല.. കുലക്കൾക്ക് ഗ്രാമത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനമുണ്ട്, കുലുക്കി തന്റെ സ്വന്തം കഴിവ് കൊണ്ടാണ് ജീവിതം നയിക്കുന്നതെന്ന് കർഷകർ കരുതുന്നു. കർഷകരിൽ നിന്ന് വേർപിരിയാനുള്ള സാധ്യത കുലത്തിന് നൽകേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർ ഉയർന്നപ്രഭുക്കൻമാരാണോ?

റാവു: അതെ.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: കർഷകർ പ്രഭുക്കന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. കർഷകർക്കിടയിൽ ഒരു സഖ്യകക്ഷിയുണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത

ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് നൽകാതിരിക്കാൻ ഇവിടെ ഇത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

പുന്നയ്യ: ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ നമുക്കിടയിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ട്. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെന്ന പദത്തിനെക്കൊണ്ട് എന്താണ് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: മറ്റൊരാളുടെ രാജ്യം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയമാണ് സാമ്രാജ്യത്വം. നിങ്ങളുടെ ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി യഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റ് രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇതിനിടയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം ഇന്ത്യ പിടിച്ചെടുത്തു. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി - മധ്യവും വലുതും നിങ്ങളുടെ ദേശീയ ചൂഷകരാണ്. അവരുടെ നിലനില്പ്പിനെതിരെയല്ല വൈദേശിക ശത്രുക്കൾക്ക് എതിരെ, ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെയാണെന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ പോരാട്ടം എന്ന് പറയേണ്ടതുണ്ട്. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസികൾക്കിടയിൽ നിങ്ങളുമായി യോജിച്ചു നിൽക്കുന്ന നിരവധി ഘടകങ്ങൾ കണ്ടെത്താനാകും. ഉയർന്ന ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി - അത് ഇതിനകം സാമ്രാജ്യത്വവുമായി സഖ്യത്തിലാണ്, പക്ഷേ അത് ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്, കൂടാതെ അത് വലുതല്ല. ഇന്ത്യയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നിങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ബൂർഷ്വാസിക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായി താൽപ്പര്യമുണ്ട്. ഫ്യൂഡലിസം ഇല്ലാതാകുന്നതിൽ അതിന് താൽപ്പര്യമുണ്ട്. ബൂർഷ്വാസിക്ക് ഒരു വിപണി ആവശ്യമാണ്, ഒരു നല്ല വിപണി, കർഷകർ ഭൂമി ഏറ്റെടുത്താൽ ഒരു ആഭ്യന്തര വിപണി ഉണ്ടാകും, വാങ്ങാൻ ശേഷിയുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ പത്രങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പക്ഷത്തേക്ക് നീങ്ങാതിരിക്കാൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും. ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ പുതിയ സഖ്യകക്ഷികളെ ലഭിക്കാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കണം. ചൈനയിൽ ഒരു തരത്തിലും ബൂർഷ്വാസിയെ തട്ടിയെടുക്കറ്റാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ചൈനയിൽ ജാപ്പനീസ് സ്വത്ത് മാത്രമാണ് ദേശസാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടത്, അമേരിക്കൻ സംരംഭങ്ങൾ പോലും ദേശസാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടില്ല, അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിപ്ലവം ചൈനീസ് തരത്തിലുള്ളതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ബൂർഷ്വാസിയെ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് തള്ളിവിടുന്ന ആ നടപടികൾ തൽക്കാലം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുത്. ഇതാ നിങ്ങളുടെ ചൈനീസ് പാത. ചൈനയിൽ ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെ കടന്നു വിപ്ലവം പോയില്ല, ഇപ്പോൾ അവർ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെ മുന്നോട്ട് വന്നിരിക്കുന്നു, അവർ ചൈനീസ് ജനകീയ സർക്കാരിനെ

സഹായിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങൾ ചൈനയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടതായി അവർ കരുതിയേക്കാം എന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു തട്ടിപ്പാണ് ഇന്ത്യയുടെ വിഭജനം. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രവർത്തന പരിപാടി തയ്യാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ, പാകിസ്ഥാൻ, ഇന്ത്യ, സിലോൺ എന്നിവയ്ക്കിടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സൈനിക, സാമ്പത്തിക യൂണിയൻ ആവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറയണം. പരസ്പരം കൃത്രിമമായി വേർപെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ മൂന്ന് സർ ക്കാരും അടുത്ത് യോജിക്കും ഈ സർക്കാരുകൾ സ്വയം ഒന്നിക്കുന്നതിലാണ് ഇത് അവസാനിക്കുക. ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുക എന്ന ഈ ആശയം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കണം, ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കും. പാക്കിസ്ഥാനിലെയും സിലോണിലെയും വരേണ്യവർഗം ഇതിനെ എതിർക്കും, പക്ഷേ ജനങ്ങൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് സംശയമുണ്ട്. ഈ കൃത്രിമ വിഭജനം ബംഗാളിൽ വ്യക്തമാണ്. ആദ്യ അവസരത്തിൽ തന്നെ ബംഗാൾ പ്രവിശ്യ പാകിസ്ഥാനിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകും.

ഡാങ്കെ: ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ നമുക്കിടയിൽ നിരന്തരം വളർത്തിയെടുക്കുന്നത് ഇനിപ്പറയുന്ന മനോഭാവത്തിലാണ്: മധ്യ ബൂർഷ്വാസിയെ ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ വൻകിട ബൂർഷ്വാസി ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: താങ്കൾക്ക് ഇന്ത്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ബാങ്കുകൾ ഉണ്ടോ?

ഡാങ്കെ: അതെ, ഇന്ത്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ബാങ്കുകളും ജോയിന്റ്റു ബാങ്കുകളും ഉണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ പരിപാടിയിൽ ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് മൂലധനമായ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ മൂലധന ദേശസാൽക്കരണത്തിനുള്ള ആവശ്യമുണ്ട്.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ഇത് ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് മൂലധനമല്ല, വ്യാവസായിക വ്യാപാര മൂലധനമാണ്. ചൈനയിലെ ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് മൂലധനം ഭരണകൂടം വഴി സമ്പത്തുണ്ടാക്കി. ഇത് സർക്കാരുമായി   ബന്ധപ്പെട്ട മൂലധനവും വ്യാവസായിക മൂലധനവുമായി വളരെ കുറച്ച് മാത്രം ബന്ധമുള്ളതുമാണ്. അമേരിക്കക്കാരുമായുള്ള പ്രത്യേക കരാറുകളിലൂടെ സണ്ണിന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും കുടുംബത്തിന് പണം ലഭിച്ചു. ചൈനയിലെ വൻകിട വ്യവസായികളുടെയും വ്യാപാരികളുടെയും ആശങ്കകൾ

കോട്ടംതട്ടിയിട്ടില്ല.. അമേരിക്കൻ, ഇംഗ്ലീഷ് ബാങ്കിംഗ് മൂലധനവുമായി സഖ്യത്തിലാണെങ്കിലും, വൻകിട മുതലാളിമാരുടെ മൂലധനം ദേശസാൽക്കരിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അരികിലേക്ക് പോകുന്നവന്റെ സ്വത്ത് നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് നിശബ്ദമായി പറയുന്നതാണ് നല്ലത്. നിങ്ങളുടെ വിപ്ലവം ചൂടുപിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം വൻകിട മുതലാളിമാരുടെ ഒരു ഭാഗം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നിട്ട് അവരെ രാജ്യദ്രോഹികളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അവരുടെ സ്വത്ത് ദേശസാല്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യും., എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മൂലധനവുമായുള്ള സഖ്യം അവർ നിലനിർത്താ ൻ വേണ്ടി വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ സ്വത്ത് ദേശസാൽക്കരിക്കാൻ ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ പരിപാടിയിൽ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയെ തട്ടിക്കളയാൻ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് മറികടക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു പുതിയ പ്രോഗ്രാം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തന പ്ലാറ്റ്ഫോംതയ്യാറാക്കേണ്ട് വരും. വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയെ നിർവീര്യമാക്കാനും അവരിൽ നിന്ന് മൊത്തം ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെ പത്തിലൊന്ന് കീറിമാറ്റാനും ഇത് നിങ്ങൾക്ക് അവസരം നൽകും. നിങ്ങൾക്കായി കൃത്രിമമായി പുതിയ ശത്രുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനകം അത്തരക്കാർ പല തരത്തിലുള്ളവരുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വൻകിട ബൂർഷ്വാസിയുടെ ഊഴം വരും, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ അവരെ നേരിടേണ്ടിവരും. വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഘട്ടം ഘട്ടമായി തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഘട്ടങ്ങൾ കൂട്ടിക്കുഴക്കേണ്ടതില്ല. ഘട്ടങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും ശത്രുക്കളെ വെവ്വേറെ തോൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ് - ഇന്ന് ഒന്ന്, നാളെ മറ്റൊന്ന്, നിങ്ങൾ ശക്തരാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് അവരെയെല്ലാം തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ദുർബലരാണ്.. നിങ്ങളുടെ ആളുകൾ ഞങ്ങളുടെ വിപ്ലവം കോപ്പിയടിക്കുന്നു.. എന്നാൽ ഇവ വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളാണ്. മറ്റ് സാഹോദര്യ പാർട്ടികളുടെ അനുഭവം വിമർശനാത്മകമായി കണക്കിലെടുക്കുകയും ഇത് ഇന്ത്യയുടെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇടതുപക്ഷത്ത് നിന്ന് നിങ്ങളെ വിമർശിക്കും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. ബുഖാരിനും ട്രോട്സ്കിയും ലെനിനെ ഇടതുപക്ഷത്ത് നിന്ന് വിമർശിച്ചെങ്കിലും അവർ ഒരു പരിഹാസപാത്രമായി മാറി. രണദിവേ മാവോ സേതുങ്ങിനെ ഇടതുവശത്ത് നിന്ന് വിമർശിച്ചു, പക്ഷേ മാവോ സേതുംഗ് പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് - അദ്ദേഹം സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ട് വിപ്ലവം നടത്തി. നിങ്ങളുടെ

സ്വന്തം ലൈൻ പിന്തുടരുക, തീവ്ര -ഇടതുപക്ഷ നിലവിളികൾ ശ്രദ്ധിക്കരുത്.

ഇപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം ചൈനീസ് പാതയെക്കുറിച്ച്ാണ്

രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക മേഖലകളിൽ ഞാൻ ഇതിനകം ചൈനീസ് പാതയയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അതൊരു കാർഷിക വിപ്ലവമായിരിന്നു.. വിമോചന പക്ഷ പോരാട്ടത്തിന്റെ സമരത്തെ(-പാർട്ടിസാന്സ് വാ ർ-) പറയേണ്ട ചൈനക്കാർ സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ചല്ല സംസാരിച്ചത്, സായുധ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചാണ്. വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളോടും വിമോചനത്തിന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ സായുധ കലാപ യുദ്ധമായാണ്. (പാർട്ടിസാന്സ് വാർ-) അവർ ഇതിനെ കണ്ടത്. സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ചല്ല, സായുധ വിപ്ലവത്തെയും കലാപത്തെയും കുറിച്ചാണ് അവർക്കു ചിന്തിക്കേണ്ടി വന്നത് എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. 'സായുധസമരം' എന്ന പ്രയോഗം ആദ്യം പരാമർശിച്ചത് കോമിൻഫോം പത്രങ്ങളിലാണ്. സായുധ സമരം എന്നത് ഒരു പക്ഷം സായുധ പോരാളികളുടെ യുദ്ധത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതാകുന്നു., അതിനർത്ഥം കർഷകരുടെ സായുധ പോരാട്ട യുദ്ധത്തിന്റെയും തൊഴിലാളികളുടെ പൊതു പണിമുടക്കുകളുടെയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും സംയോജനമാണ്. അതിന്റെ തോതിൽ ഒരു പക്ഷം സായുധപോരാളികളുടെ പോരാട്ടം സായുധ സമരത്തേക്കാൾ ഇടുങ്ങിയതാണ്. എങ്ങനെയാണ് ചൈനയിൽ സായുധ വിപ്ലവം ആരംഭിച്ചത്? (-സായുധ സമരം ,ഒരു പക്ഷം സായുധപോരാളികളുടെ പോരാട്ടം,ജന ങ്ങളുൾപ്പെടുന്ന സായുധകലാപ സമരം,ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ സായുധ വിപ്ളവം ഇങ്ങനെ മൂന്നു സ്വഭാവത്തിലുള്ളവ കാണാൻ കഴിയും-പരിഭാഷകർ)

1926-27 ൽ ചൈനീസ് സഖാക്കൾ ഗുവോമിൻഡാങ്കിസ്റ്റുകളുമായി പിരിഞ്ഞു. ഗുമിംഗ്ഡാങ്ങിനെതിരെ 40-50 ആയിരം ആളുകളുടെ ഒരു സൈന്യത്തെ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പ്രത്യേക ക്യാമ്പിൽ അവർ സ്വയം വ്യത്യസ്ത വഴി സ്വീകരിച്ചു. ഈ സൈന്യമായിരുന്നു ഒരു പക്ഷം വിമോചന സായുധ പോരാളികളുടെ പോരാട്ടത്തെ

യുദ്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി സഹായിച്ചത്.. പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും റെയിൽവേയിൽ നിന്നും അകലെയുള്ള കാടുകളിലും മലകളിലും അവർ ഒളിച്ചു. തീർച്ചയായും, ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സിസി എവിടെയായിരുന്നാലും, അവരോടൊപ്പം, അടിസ്ഥാന കേഡർമാരെ കണ്ടെത്തണം. ചൈനീസ് വിമോചന സൈന്യത്തിന് പട്ടണങ്ങളിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അത് വളയുന്നത് എളുപ്പമായിരുന്നു. വലയം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാനും നശിപ്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും അവർ പട്ടണങ്ങളും റെയിൽവേകളും നിന്നകന്ന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു പക്ഷം സായുധപ്പോരാളികളുടെ മേഖലകളുടെ ഒരു പരമ്പര സ്ഥാപിച്ചു. അവർ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു, പിന്നീട് അവർ അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കുകയും പഴയ വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയവ സൃഷ്ടിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ആ ശ്രമം തുടരുന്തോറും ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ തൊഴിലാളികളിൽ നിന്നും പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നു. തൊഴിലാളികളുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കാൻ മാവോ സേതുങ്ങ് ആഗ്രഹിച്ചില്ല, പക്ഷേ ഒരു പക്ഷം സായുധ പ്രതിഷേധ പോരാളികളുടെ മാത്രമായ- പാർട്ടിസാന്സ് വാർ- യുദ്ധത്തിന്റെ പാത അദ്ദേഹം ആ യുദ്ധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. പട്ടണങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതൊരു കഠിനമായ യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു.. ഒടുവിൽ അവർ യാനാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.,അവിടെ അവർ വളരെക്കാലം പ്രതിരോധിച്ചു നിന്നു.അവർ കർഷകരെ തങ്ങളോടു ചേർത്തു് കാർഷിക വിപ്ലവം എങ്ങനെ നടത്തണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു, അവരുടെ സൈന്യത്തെ വിപുലീകരിക്കുകയും അതിനെ ഒരു ഗൗരവതരമായ ശക്തിയാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അപ്പോഴെല്ലാം അവർ പ്രധാനമായും സായുധ കലാപകാരികളുടേതായ അവരുടെ യുദ്ധത്തിന്റെ (-പാർട്ടിസാന്സ് വാറിന്റെ) ആ കുറവ് പരിഹരിച്ചില്ല..

എന്താണ് വിമോചിത പോരാളികളുടെ

വിമോചന പക്ഷ പോരാളി മേഖല? ഇത് പൂർണ്ണമായും രാജ്യത്ത് ഒരു ദ്വീപാണ്, ഈ പ്രദേശത്ത് പിൻഭാഗമില്ല, അത് വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം, അത് ഉപരോധിക്കുന്നിതിനരയാകാം ; അതിന് ആശ്രയിക്കാൻ ഒരു പിൻഭാഗമില്ല. അതാണ് സംഭവിച്ചത്. യാനാൻ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു, ചൈനക്കാർ വലിയ നാശനഷ്ടങ്ങളോടെ ആ സ്ഥലം വിട്ടു. ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ മഞ്ചൂറിയയിലേക്ക് കടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇ◌ൗ നാശനഷ്ടം വളരെക്കാലം തുടരുമായിരുന്നു. മഞ്ചൂറിയയിലേക്ക് നീങ്ങിയ

അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം അതിവേഗം മെച്ചപ്പെടുത്തി, ഒരു സൗഹൃദ സ്റ്റേറ്റിന്റെ രൂപത്തിൽ ഒരു പിൻഭാഗം കണ്ടെത്തി. അത് ഇപ്പോൾ ഒരു ദ്വീപായിരുന്നില്ല, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ അധികാരത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തുള്ള ഒരു ഉപദ്വീപ് പോലെയായിരുന്നു അത്. ഇതിനുശേഷം ചിയാങ് കൈ-ഷെക്കിന് ചൈനീസ് വിമോചന സായുധ പോരാളികളെ വളയാനുള്ള സാധ്യത നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇതിനുശേഷം മാത്രമേ, ചൈനക്കാർക്ക് വിശ്രമം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് വടക്ക് നിന്ന് തെക്ക് ആക്രമണത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ള സാധ്യത ഉണ്ടായുള്ളൂ. അങ്ങനെയാണ് ചരിത്രം. ഇതിൽ നിന്ന് എന്താണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.? കർഷകരുടെതുമാത്രമായ വിമോചന യുദ്ധം ഗുരുതരമായ കാര്യവും വിപ്ലവത്തിന് വലിയ ബാദ്ധ്യതയുമാണ്. ഈ മേഖലയിൽ ചൈനക്കാർ വിപ്ലവകരമായ പ്രയോഗത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് പിന്നോക്ക രാജ്യങ്ങൾക്ക് പുതിയ സംഭാവനകൾ നൽകി. തീർച്ചയായും, ജനസംഖ്യയുടെ 80-90% കർഷകരുള്ള ഒരു രാജ്യത്തെ ഓരോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും ഈ രീതി അവരുടെ സായുധ പോരാട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ഇത് തർക്കമില്ലാത്തതാണ് . എന്നാൽ ചൈനീസ് സഖാക്കളുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന്, വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളുമായുള്ള സായുധകലാപകാരികളുചെ യുദ്ധത്തിന് അതിന്റേതായ വലിയ ദോഷങ്ങളുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. വിമോചനത്തിന്റെ പക്ഷ പോരാളികൾ കൈയ്യടക്കിയ പ്രദേശങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉപരോധത്തിനായി തുറന്നിരിക്കുന്ന ദ്വീപുകളാണ് എന്നതാണ് ഈ ന്യൂനത.സുസ്ഥിരമായ ഒരു പിൻഭാഗം സൃഷ്ടിച്ച്, സൗഹൃദപരമായ ഒരു അയൽ ഭരണകൂടവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് സ്വന്തം ക്ഷീണമരറ്റി മാത്രമേ ഈ വളയത്തിൽ നിന്ന് വിജയകരമായി പുറത്തുകടക്കാൻ പോരാളികൾക്കു കഴിയൂ. ചൈനക്കാർ മഞ്ചൂറിയയിലേക്ക് നീങ്ങാനുള്ള വിവേകപൂർണ്ണമായ നടപടി സ്വീകരിച്ചു. അവർ ഇത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. സായുധ പക്ഷ പോരാളികളുടെ വിമോചന യുദ്ധത്തിൽ അവർക്ക് മാത്രമായി വിജയം നേടാൻ വേണ്ടത്ര ശക്തിയില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള വിമോചനപ്പോരാളികളുടെ സായുധ യുദ്ധം ഒരു സൗഹൃദ അയൽ ഭരണകൂടം ഉറച്ചുപിന്തുണക്കുമെ ങ്കിൽ മാത്രം പരാജയപ്പെടാതെ വിജയം നേടുന്നു.. ചൈനീസ് സഖാക്കൾ മഞ്ചൂറിയയിൽ എത്തുന്നതുവരെ അവർ ആക്രമിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല, വലയം ചെയ്യുമെന്ന ഭയം മാറിയപ്പോൾ. മാത്രമേ അവർക്ക് ചിയാങ് കൈ-ഷെക്കിന്റെ സൈനികർക്കെതിരെ മുന്നേറാനും വിജയങ്ങൾ നേടാനും വിജയത്തിന് പദ്ധതിയിടാൻ തുടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ എന്നതും ഇതിന്റെ സവിശേഷതയാണ്. വിമോചന പക്ഷപോരാളികളുടെ സായുധയുദ്ധത്തിന്

യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ ന്യൂനതകൾ ഉണ്ടെന്ന് നാം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയം നേടാൻ അത്തരം വിമോചന സായുധപ്പോരാളിയുദ്ധം പര്യാപ്തമാണെന്ന് പര്യാപ്തമാണെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ പറയപ്പെടുന്നു. ഇത് തെറ്റാണ്. ഇന്ത്യയേക്കാൾ അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ചൈനയിലുണ്ടായിരുന്നു. ചൈനയിൽ ഒരു പീപ്പിൾസ് ലിബറേഷൻ ആർമി അവരുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അത്തരത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയ സൈന്യമില്ല. കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായ ഇന്ത്യയെപ്പോലെ സാന്ദ്രമായ ഒരു റെയിൽവേ ശൃംഖല ചൈനയിലില്ല. വിജയകരമായ പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധവിജയത്തിനുള്ോല സാധ്യത നിങ്ങൾക്ക് ചൈനയേക്കാൾ കുറവാണ്. വ്യാവസായിക ബന്ധങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ ചൈനയേക്കാൾ വികസിതമാണ്. പുരോഗതിയുടെ പരിഗണനയിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പൊൾ ഇത് നല്ലതാണ്, എന്നാൽ പാ്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പൊൾ വളരെ പ്രതികൂലമായഅവസ്ഥയാണ് ഇന്ത്യയിലുള്ളത്.ഇനി വിമോചനത്തിന്റൊതായ കേന്ദ്രങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കി നിരവധി ഡിറ്റാച്ച്മെന്റുകളും വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടാലും ഇവയെല്ലാം തുരുത്തുകൾ മാത്രമായിരിക്കും. സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള ചൈനീസ് പാർട്ടിസാന്സ് പോരാളികളെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയുന്ന അത്തരമൊരു അയൽ സൗഹൃദ രാഷ്ട്രം നിങ്ങൾക്കില്ല.

അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ഇറാൻ, ടിബറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ഇപ്പോഴും എത്തിച്ചേരാനാകുന്നില്ല.... USSR നെപ്പോലെ പോലെ ഒരു പിൻഭാഗത്തു നിന്നു പിന്തുണ ലഭിക്കാൻ വഴി ഇല്ല. ബർമ്മയോ? പാകിസ്ഥാൻ? ഇവയെല്ലാം കര അതിർത്തികളാണ്, അവിടങ്ങളിൽ കടൽ അതിർത്തികളാണുള്ളത്. അതിനാൽ, ഒരു വഴി കണ്ടെത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

നിങ്ങൾക്ക് വിമോചനപ്പോരാളി സായുധയുദ്ധം യുദ്ധം ആവശ്യമുണ്ടോ? നിസ്സംശയമായും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.

നിങ്ങൾക്ക് വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളും ദേശീയ വിമോചന സൈന്യവും ഉണ്ടാകുമോ?

നിങ്ങൾക്ക് അത്തരം പ്രദേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകും, ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അത്തരമൊരു സൈന്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇത് വിജയത്തിന് അപര്യാപ്തമാണ്. നിങ്ങൾ പാർട്ടിയാന് യുദ്ധത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ വിപ്ലവകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സംയോജിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതില്ലാതെ പക്ഷപാതപരമായ യുദ്ധം മാത്രം വിജയിക്കില്ല. രാജ്യത്തിന്റെയും സർക്കാരിന്റെയും ജീവിതം സ്തംഭിപ്പിക്കുന്ന റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ പൊതു പണിമുടക്ക് ഇന്ത്യൻ സഖാക്കൾക്ക് ഗൗരവമായി സംഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അത് പാർട്ടിയാന് യുദ്ധത്തിന് വലിയ സഹായമായി മാറും. കൃഷിക്കാരനെ എടുക്കൂ.... നിങ്ങൾ അയാളോടു പറഞ്ഞാൽ - ഇത് നിങ്ങളുടെ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ യുദ്ധമാണ്, എല്ലാം നിങ്ങൾ ചെയ്യണം, അപ്പോൾ കർഷകൻ ചോദിക്കും - എന്തിനാണ് എന്നെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് ഈ ഭാരിച്ച സമരം, തൊഴിലാളികൾ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്? ? വിപ്ലവത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാൻ അയാൾ സമ്മതിക്കില്ല, അയാൾക്ക് ബുദ്ധിയുണ്ട്, നികുതി മുതലായ എല്ലാ തിന്മകളും പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നാണ് വരുന്നതെന്ന് അറിയാനുള്ള ബോധമുണ്ട് –പട്ടണങ്ങളിൽ ഒരു സഖ്യകക്ഷിയെ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

തൊഴിലാളികൾക്കൊപ്പം സമരഭാരം വഹിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞാൽ അത് മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരിക്കും. റഷ്യയിൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യവും അങ്ങനെയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ കർഷകർക്കിടയിൽ മാത്രമല്ല, പാർട്ടിസാന് സേന സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല, തൊഴിലാളിവർഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഗുരുതരമായ തീവ്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും അവരുടെ ഭൂരിപക്ഷം നേടുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു., നിങ്ങൾക്ക് സായുധ സേനാംഗങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. തൊഴിലാളികൾ, തൊഴിലാളികളുടെയും റെയിൽവേ ജീവനക്കാരുടെയും പണിമുടക്കുകൾ തയ്യാറാക്കുക, പട്ടണങ്ങളിൽ തൊഴിലാളികളുടെ സേനകൾ ഉണ്ടാക്കുക.

ഈ രണ്ട് ധാരകളും ബന്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ - വിജയം സുരക്ഷിതമാണെന്ന് കണക്കാക്കാം. 1905-ൽ റഷ്യയിൽ സാർ ജനങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങുകയും ഡുമയ്ക്കും മറ്റ് നിരവധി സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. സാർ പിൻവാങ്ങാൻ നിർബന്ധിതനായി.

എന്താണ് സാറിൽ അത്തരമൊരു ഭീകരത ഉണർത്തിയത്? റെയിൽവേ ജീവനക്കാരുടെ പണിമുടക്ക്! തലസ്ഥാനം രാജ്യത്ത് നിന്ന് വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു, റെയിൽവേ തൊഴിലാളികൾ പീറ്റേഴ്സ്ബർഗിലേക്ക് തൊഴിലാളികളുടെ പ്രതിനിധികളെ മാത്രം

കടത്തിവിട്ടു, ചരക്കുകളിലേക്കോ മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചില്ല.

റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കുകളുടെ പ്രാധാന്യം വിപ്ലവത്തിൽ വളരെ വലുതായിരുന്നു, ഇത് പാർട്ടി നാല് സേനകളെ സഹായിച്ചു.

തുടർന്ന് - പട്ടാളക്കാർക്കിടയിൽ, പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. 1917-ൽ പട്ടാളക്കാരെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് നിൽക്കുന്ന തരത്തിൽ ഞങ്ങൾ സൈനികർക്കിടയിൽ പ്രചരണം നടത്തിയിരുന്നു.

എന്താണ് സൈനികരിൽ മനംമാറ്റം വരാൻ കാരണമായത് ഭൂമിയുടെ പ്രശനമായിരുന്നും മുഖ്യമായി ഉയർന്നു വന്നത്. സാറിന്റെ പ്രീറ്റോറിയൻ കാവൽക്കാരായ കോസാക്കുകൾക്ക് പോലും സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത അത്തരമൊരു വിഷയമായിരുന്നു അത്. ശരിയായ രാഷ്ട്രീയം നടപ്പിലാക്കാൻ, ഒരാൾ വിപ്ലവകരമായ മാനസികാവസ്ഥ വിതയ്ക്കുകയും പിന്തിരിപ്പൻ വൃത്തങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഭിന്നതകൾ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചൈനയുടെ പാത ചൈനയ്ക്ക് ഗുണകരമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നഗരങ്ങളിലെ തൊഴിലാളിവർഗ സമരവും കർഷകരുടെ സമരങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കേണ്ട ഇന്ത്യക്ക് അത് പര്യാപ്തമല്ല. ചൈനീസ് സഖാക്കൾ അത്തരമൊരു കൂട്ടുകെട്ടിന് എതിരാണെന്ന് ചിലർ കരുതുന്നു. ഇത് തെറ്റാണ്. തന്റെ സൈന്യം നാങ്കിങ്ങിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഷാങ്ഹായിലെ തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളികൾ ആയുധനിർമ്മാണശാലകളിൽ പണിമുടക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ മാവോ സേതുങ്ങ് അസംതൃപ്തനാകുമായിരുന്നോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. എന്നാൽ നഗരങ്ങളുമായുള്ള മാവോ സേതുങ്ങിന്റെ ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഇത് നടന്നില്ല. റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചിയാങ് കൈ-ഷെക്കിന് ആയുധങ്ങൾ ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യത നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും മാവോ സേതുങ് സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ തൊഴിലാളികളുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അഭാവമുണ്ടായിരുന്നു - അത് ഒരു ഗുരുതരമായ പ്രശ്നമായിരുന്നു. പക്ഷേ അത് ഒരു

ആദർശമായിരുന്നില്ല. ചൈനക്കാർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത കാര്യത്തിനായി - കർഷകയുദ്ധത്തെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പോരാട്ടവുമായി ഒന്നിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിച്ചാൽ അത് അനുയോജ്യമാണ്.

ഡാങ്കെ: പാർട്ടിയാന് വിമോചന സായുധ പ്പോരാട്ടത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ ഞങ്ങൾ ഏതാണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒന്നാക്കി മാറ്റി.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: മാവോ സേതുങ് ഇത് അറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെ ശപിക്കും.!!!!!! (ചിരി) നമുക്ക് അടുത്ത ചോദ്യത്തിലേക്ക് പോകാം. ചിയാങ് കൈ-ഷെക്കിന്റെ കുവോമിൻതാങ് സർക്കാർ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയായിരുന്നു, നിലവിൽ പ്ലെവനിലെ ഫ്രഞ്ച് സർക്കാർ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയായതിനാൽ നെഹ്റുവിന്റെ സർക്കാരിനെ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയായി കണക്കാക്കാമോ?

എന്റെ ധാരണയനുസരിച്ച്, ചിയാങ് കൈ-ഷെക്കിന് ചൈനയിൽ ആസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പാവയായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഫോർമോസയിലേക്ക് കടന്നപ്പോൾ അയാൾ ഒരു പാവയായി. നെഹ്റുവിന്റെ സർക്കാരിനെ ഒരു പാവയായി എനിക്ക് കണക്കാക്കാനാവില്ല. അയാളുടെ എല്ലാ വേരുകളും ജനസ്വാധീനത്തലധിഷ്ഠിതമാണ്.. ഇത് വിയറ്റ്നാമിലെ ബാവോ ദായിയുടെ സർക്കാർ പോലെയല്ല.... ബാവോ ദായ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പാവയാണ്. അതിനാൽ, ഇന്ത്യയിലെ പാർട്ടിസാന് യുദ്ധത്തെ യുദ്ധത്തെ പ്രധാന സമര രൂപമായി കണക്കാക്കുന്നത് അസാധ്യമാണ്, ഒരുപക്ഷേ ഇതിനെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സമരരൂപം എന്ന് പറയേണ്ടതുണ്ടോ? ഏറ്റവും ഉയർന്ന രൂപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പോരാട്ടത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളുണ്ട്. കർഷകർകരുടെ സമരത്തിൽ: ഭൂവുടമകളെ ഒഴിപ്പിക്കൽ കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്ക്, കുടിയാൻ-കർഷകരുടെ തൊഴിൽ അടിമത്തം പിൻവലിക്കൽ, ഭൂവുടമകളുമായുള്ള വ്യക്തിഗത ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ, ഭൂവുടമകളുടെ ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കൽ, പിന്നെ പാർട്ടിസാന് യുദ്ധം എന്നിവ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സമരരൂപമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്: പ്രാദേശിക പണിമുടക്കുകൾ, ബ്രാഞ്ച് പണിമുടക്കുകൾ, രാഷ്ട്രീയ പണിമുടക്കുകൾ, ഒരു പ്രക്ഷോഭത്തിലേക്കുള്ള തുടക്കമായി പൊതു രാഷ്ട്രീയ പണിമുടക്ക്, പിന്നെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സമരരൂപമായി

സായുധ പ്രക്ഷോഭം. അതുകൊണ്ട് പാർട്ടിയാന് യുദ്ധമാണ് രാജ്യത്തെ പ്രധാന സമരരൂപമെന്ന് പറയാനാവില്ല.

രാജ്യത്ത് ആഭ്യന്തരയുദ്ധം മൂർച്ഛിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന വാദവും അസത്യമാണ്. തെലങ്കാനയിൽ ഭൂമി കൈയേറിയെങ്കിലും അതൊന്നും തെളിയിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഇപ്പോഴും സമരത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്, പക്ഷേ ഇന്ത്യയുടെ ഇത് ഇപ്പോഴും അകലെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമല്ല. പാട്ട വാടക കുറയ്ക്കുക, വിളവെടുപ്പിന്റെ വിഹിതം ഭൂവുടമയ്ക്ക് കൊടുക്കുക തുടങ്ങിയ ചെറിയ വിഷയങ്ങളിൽ സമരം ചെയ്യാൻ കർഷകൻ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം ചെറിയ ചോദ്യങ്ങളിൽ കേഡർമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ച് ഒറ്റയടിക്ക് പറയാതിരിക്കുകയും വേണം. നിങ്ങൾ ഒരു വിശാലമായ സായുധ സമരം ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പാർട്ടി ദുർബലമായതിനാൽ അതിന്റെ അവസാനം നിങ്ങൾക്ക് അവസാനം ഗുരുതരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകും.

പാർട്ടി ശക്തമാകുകയും ജനകീയ സമരത്തെ ആവശ്യമായ ദിശയിൽ നയിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. 1917-ൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ആരംഭിച്ചത്?

ഞങ്ങൾക്ക് സൈന്യത്തിൽ നിരവധി അനുഭാവികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, കപ്പലിൽത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് മോസ്കോ ലെനിൻഗ്രാഡ് സോവിയറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും തൊഴിലാളികളുടെ കലാപ നീക്കം ഞങ്ങൾ തടഞ്ഞു. താൽക്കാലിക സർക്കാരിനെ പുറത്താക്കുക എന്ന ആവശ്യം അവർ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ലെനിൻഗ്രാഡ് പട്ടാളം ഞങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇത് ഞങ്ങളതിനുമുതിർന്നില്ല.ജൂലൈയിൽ, 40-50,000 ആളുകൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന പ്രധാന പുട്ടിലോവ് ഫാക്ടറിയിലെ തൊഴിലാളികൾ പ്രകടനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു, അതിൽ നാവികരും സൈനികരും ചേർന്നു. താൽക്കാലിക ഗവൺമെന്റിനെ അട്ടിമറിക്കണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവർ ഈ ആവശ്യങ്ങളുമായി സിസി കെട്ടിടത്തിലേക്ക് എത്തി. ഞങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത വിപുലമായ പ്രക്ഷോഭത്തിനുള്ള എല്ലാ തയ്യാറെടുപ്പുകളും നടന്നിട്ടില്ലെന്നറിഞ്ഞതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവരെ തടഞ്ഞു. പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഘടകം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു - ബഹുജനങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോൾ, എന്നാൽ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ആത്മനിഷ്ഠ ഘടകം നടന്നില്ല - പാർട്ടി അപ്പോഴും വിപ്ലവത്തിന് തയ്യാറായില്ല.

ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ, സെപ്റ്റംബറിൽ, പ്രക്ഷോഭത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം നിലവിൽ വന്നു. പ്രക്ഷോഭം സംഘടിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു, പക്ഷേ അത് ഒരു പരമ രഹസ്യമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചില്ല. പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോ അംഗങ്ങളായ കാമനേവും സിനോവിയേവും കലാപത്തിനെതിരെ പത്രക്കാരോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ, അത് സാഹസികതയായി കണക്കാക്കി, ലെനിൻ അവരെ രാജ്യദ്രോഹികളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അവർ ഞങ്ങളുടെ പദ്ധതികൾ ശത്രുവിന് കൈമാറിയെന്നും പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ഒരിക്കലും പ്രക്ഷോഭത്തെക്കുറിച്ച് ആക്രോശിക്കരുത്, അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രക്ഷോഭത്തിലെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഘടകം നഷ്ടപ്പെടും.

ഇവിടെ സഖാവ് റാവു പറയുന്നു - ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്ന് സായുധ പ്രക്ഷോഭത്തെക്കുറിച്ച് അവരോട് ചോദിക്കൂ... ഇത് ഒരിക്കലും ചെയ്യില്ല, നിങ്ങളുടെ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും നിലവിളിക്കരുത്, അവർ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യും. കർഷകൻ പറയുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് കരുതാം: അതെ നമുക്ക് ഒരു പ്രക്ഷോഭം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇത് ഇപ്പോഴും അർത്ഥമാക്കുന്നത് നമ്മൾ ആളുകളെ പിന്തുടരണമെന്നും ആളുകളുടെ വാലിൽ തൂങ്ങികളാകണമെന്നല്ല. നേതൃത്വം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥം ഒരാൾ സ്വന്തം ആളുകളെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് നയിക്കണമെന്നാണ്. സ്വന്തം പ്രദേശത്തെ വസ്തുതകളും സംഭവങ്ങളും തങ്ങളുടെ പുറപ്പാടായി സ്വീകരിച്ച് ഒരു പ്രക്ഷോഭത്തിന് തയ്യാറാകാണമെന്ന് ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ട്;എന്നാൽ മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്ന് പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള നേട്ടത്തിന് അനുസൃതമായിട്ടല്ലാതാകരുത്.ഈ ചോദ്യം സിസി തീരുമാനിക്കണം. ഇത് വ്യക്തമാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അടുത്ത ചോദ്യത്തിലേക്ക് കടക്കാം.

ഇന്ത്യൻ സഖാക്കൾ: അതെ, വ്യക്തമാണ്.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു, പാർട്ടിയിലെ ഒരു അംഗത്തിന്റെ പാർട്ടി കൂറു സംശയത്തിലായതിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാർട്ടി സംഘടന വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ ഒരാൾക്ക് കഴിയില്ല. പാർട്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കലാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ശിക്ഷയെന്ന് ലെനിൻ എപ്പോഴും പഠിപ്പിച്ചു, എന്നാൽ പാർട്ടി അധികാരത്തിൽ വരികയും ചില പാർട്ടി അംഗങ്ങൾ വിപ്ലവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സർക്കാർ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ നടത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ ചില രേഖകളിൽ നിന്ന്, ശത്രുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സഖാക്കൾ പലപ്പോഴും വ്യക്തിഗത ഭീകരതയുടെ പക്ഷത്തേക്ക് ചായുന്നത് കാണാൻ കഴിയും. റഷ്യൻ സഖാക്കളായ ഞങ്ങളോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറയും ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പാർട്ടി എല്ലായ്പ്പോഴും വ്യക്തിഗത ഭീകരതയെ നിരാകരിക്കാനുള്ള മനോഭാവത്തിലാണ് കേഡറുകളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്വന്തം ആളുകൾ ഒരു ഭൂവുടമയ്ക്കെതിരെ പോരാടുകയും ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അയാൾ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ആ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ബഹുജനങ്ങൾ പങ്കെടുത്തത് വ്യക്തിഭീകരതയായി ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കില്ല. ഒരു ഭൂവുടമയെ കൊല്ലാൻ പാർട്ടി തന്നെ തീവ്രവാദ സംഘങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ബഹുജന പങ്കാളിത്തമില്ലാതെയാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഇതിനെതിരെ രംഗത്തുവരുന്നു, ഞങ്ങൾ വ്യക്തിഗത ഭീകരതയ്ക്കെതിരെയാണ്. ജനങ്ങൾ നിഷ്ക്രിയാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, വ്യക്തിഗത ഭീകരതയുടെ അത്തരം സജീവമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജനത്തിന്റെ സ്വയം പ്രവർത്തനത്തിന്റെ താല്പ്പര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നു, നിഷ്ക്രിയത്വത്തിനെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അതു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആളുകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു - ഞങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിയില്ല, നമുക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് നായകന്മാരാണ്. അങ്ങനെ ഒരു നായകനും മറുവശത്ത് സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാത്ത ജനക്കൂട്ടവുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്.ബഹുജനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും സംഘടനയുടേയും വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് അത്തരമൊരു വീക്ഷണം വളരെ അപകടകരമാണ്. റഷ്യയിൽ അത്തരമൊരു പാർട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു - SRs - പ്രധാന മന്ത്രിമാരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ പ്രത്യേക സംഘങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഈ പാർട്ടിക്കെതിരെ രംഗത്തുവന്നിരുന്നു. ഈ പാർട്ടിക്ക് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പിന്നീട് സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. നായകന്റെയും ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തത്തിന് ഞങ്ങൾ എതിരാണ്.

നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു, ഇന്ത്യയിൽ ഭൂമിയുടെ ദേശസാൽക്കരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ കാണേണ്ടത് ?

തഅപ്പോഴത്തെ ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ ഈ ആവശ്യം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കേണ്ടതില്ല, ഒരിക്കലും, ഒരു വശത്ത്, ഭൂവുടമകളുടെ ഭൂമി വിഭജിച്ചു നൽകുന്നതിനുള്ള ആവശ്യം ആവശ്യം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുകയും അതേ സമയം ഭൂമി സർക്കാരിനു നൽകുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യരുത്. ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യമായ ചൈനയിൽ ഭൂമിയുടെ ദേശസാൽക്കരണം എവിടെയും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല, ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇത് എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു? അവിടെ അവർ ഭൂമി വാങ്ങുന്നതും വിൽക്കുന്നതും വിലക്കുന്നു. ദേശസാൽക്കരണത്തോടുള്ള സമീപനത്തിന്റെ രീതിയാണിത്. സർക്കാരിനു മാത്രമേ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയൂ. വ്യക്തികളുടെ കൈകളിൽ ഭൂമി കുമിഞ്ഞുകൂടുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കണം. ദേശസാൽക്കരണം എന്ന ആവശ്യം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതികൂലമായിരിക്കും.

ഇന്ത്യയിൽ ആഭ്യന്തരയുദ്ധം ആരംഭിച്ചതായി നിങ്ങളുടെ ചില സഖാക്കൾ കരുതുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട്. ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ വളരുന്നു, പക്ഷേ അവ ഇപ്പോഴും വളർന്നിട്ടില്ല.

നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രോഗ്രാം പോലെയുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നന്നായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ പറയട്ടെ, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോം ഉണ്ടാകണം.. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകും. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു: ഭൂരിപക്ഷം പരിഹരിക്കുന്നതെന്തും നിയമമാകും. ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനത്തോട് യോജിക്കാത്ത സഖാക്കൾ പോലും സത്യസന്ധമായി ഈ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയതിനാൽ പാർട്ടി ഒറ്റ ഇച്ഛാശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ചർച്ച ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സമാധാനകാലത്ത് ഇത് നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമായിരിക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഒരു വിപ്ലവകരമായ സാഹചര്യം വളരുമ്പോൾ ഈ ആഡംബരത്തിന്

നിങ്ങൾ സ്വയം അനുവദിക്കരുത്. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിയിൽ വളരെ കുറച്ച് ആളുകൾ ഉള്ളത്, നിങ്ങളുടെ അവസാനമില്ലാത്ത ചർച്ചകൾ ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു. 1903-12 കാലഘട്ടത്തിൽ ബോൾഷെവിക്കുകൾ മെൻഷെവിക്കുകളെ പുറത്താക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ സാറിസത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം തുറന്ന ചർച്ചകൾ നടത്തി. എന്നാൽ പാർട്ടിയിൽ ശത്രുക്കളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അത്തരമൊരു സാഹചര്യം നിങ്ങൾക്കില്ല. അതിനുശേഷം, 1912-ൽ ഞങ്ങൾ മെൻഷെവിക്കുകളെ പുറത്താക്കുകയും മെൻഷെവിക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, പാർട്ടി ഏകാതനമായി. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു-പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഇടുങ്ങിയ സർക്കിളുകളിൽ ഒത്തുകൂടുകയും പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യുകയും ഭൂരിപക്ഷം തീരുമാനിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ബോൾഷെവിക്കുകൾ അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത പാർട്ടി ചർച്ച നടത്തണമെന്ന് പറഞ്ഞ് ട്രോട്സ്കി ചർച്ച നടത്തി. സത്യത്തിനെതിരായി പോരാടാനാണ് പാർട്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും ചർച്ച നടത്താൻ പാർട്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും ട്രോട്സ്കി പ്രകോപനപരമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഞങ്ങൾ ചർച്ച തുടങ്ങി, ട്രോട്സ്കിയെ പരാജയപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ പാർട്ടി ഒന്നടങ്കം എതിർത്ത ചർച്ചയായിരുന്നു ഇത്. പാർട്ടി ഏറെക്കുറെ ഏകാതനമാണെങ്കിൽ ആശയപരമായ ഐക്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു പാർട്ടിക്ക് ചർച്ചയുടെ ആവശ്യമില്ല. ചർച്ച നടത്തേണ്ടത് ഇടുങ്ങിയ വൃത്തങ്ങളിലാണ്, അച്ചടിയിലല്ല. അവിടെ ഭൂരിപക്ഷം എന്ത് തീരുമാനിക്കുന്നുവോ അതാണ് നിയമം.

ഘോഷ്: സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. തുറന്ന ചർച്ച ഇനി നമുക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിയിൽ 5,600,000 പാർട്ടി അംഗങ്ങളും 800,000 അപേക്ഷകാരായ കാൻഡിഡേറ്റ് അംഗങ്ങളുമുണ്ട്. കാൻഡിഡേറ്റ് അംഗത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്? പാർട്ടിയിൽ അംഗങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം പാർട്ടിയിൽ ചേരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നു. ചിലരെ നാല് വർഷവും അഞ്ച് വർഷവും നീണ്ട കാലയളവിൽ ഞങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. പലരും പാർട്ടിയിൽ ചേരാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷേ

അവരെക്കുറിച്ച് ആദ്യം പരിശോധിക്കേണ്ടതും രണ്ടാമത് അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. പ്രാഥമിക സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്, അതിനുശേഷം ആണ് പ്രവേശനം. ഞങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ അപേക്ഷകാരായ അംഗങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ സ്വയം ന്യായീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർട്ടിക്ക് ചുറ്റും ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭാവികളുടെ വലിയൊരു നിരയുണ്ട്. പക്ഷേ, പുതിയ അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് പാർട്ടിയെ തളച്ചിടരുത്, പാർട്ടിയെ അമിതമായി വലുതാക്കരുത്. അംഗീകൃത വ്യക്തിക്ക് ആഴത്തിലുള്ള ഗുണനിലവാരമുണ്ടാകുന്നതാണ് പ്രധാന കാര്യം, അല്ലാതെ പാർട്ടി അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണമല്ല.

നിങ്ങൾ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു - ഏത് സാഹചര്യത്തിലാണ് ഒരാൾ പാർട്ടിസാന്   യുദ്ധം നടത്തേണ്ടത് എന്ന്. വികസിത മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ പാർട്ടിസാന്   യുദ്ധത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യമില്ലായിരിക്കാം, ഇവിടെ പാർട്ടിസാന്കാർ പെട്ടെന്ന് പിടിക്കപ്പെടുന്നു. ഇടത്തരം വികസിതവും പിന്നാക്കാവസ്ഥയിലുള്ളതുമായ രാജ്യങ്ങളിലെ

പാർട്ടിസാന് യുദ്ധത്തിന് പ്രത്യേകിച്ചും വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ഓഫ് അമേരിക്കയിലോ ജർമ്മനിയിലോ പാർട്ടിസാന് യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇവിടെ അടിസ്ഥാനപരമായി നിരവധി വലിയ പട്ടണങ്ങൾ ഉണ്ട്, ഒരു വികസിത റെയിൽവേ ശൃംഖല ഉള്ള വ്യാവസായിക മേഖലകളിൽ   പാർട്ടിസാന് കാർ ഒറ്റയടിക്ക് പിടിക്കപ്പെടുന്നു. ജനക്കൂട്ടം തങ്ങൾ വീരന്മാരാണെന്നും നായകന്മാരായ തങ്ങളെ സ്വന്തം ഇച്ഛയുടെ നിർവഹണക്കാരായി കണക്കാക്കാക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ ക്കെതിരായ പ്രത്യേക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും ജനം നിഷ്ക്രിയത്വത്തിലേക്ക് നയിക്കുപ്പെടുകയും എന്നാൽ അതിനുപകരം ആ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. തെലങ്കാനയിൽ ഉത്ഭവിച്ചതിനെ എല്ലാവിധത്തിലും പിന്തുണയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ മുളകളാണിത്. എന്നാൽ ഒരാൾ പാർട്ടിയാന് യുദ്ധത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല. തീർച്ചയായും, ഇത് സഹായം നൽകുന്നു, പക്ഷേ അതു സ്വയം സഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ, തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ, പട്ടാളത്തിൽ, ബുദ്ധിജീവികൾക്കിടയിൽ, കർഷകർക്കിടയിൽ വലിയ പ്രവർത്തനം

ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾ തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ സായുധ സേനയെ കൊണ്ടുവന്നാൽ, പൊതുവായ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ അവർ ശരിയായ അവസരത്തിൽ സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തേക്കാം. ലെനിൻഗ്രാഡിൽ ഞങ്ങൾക്ക് തൊഴിലാളികളുടെ ഗാർഡുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഞങ്ങൾ അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു, പ്രക്ഷോഭത്തിന്റേറെ സമയത്ത് തൊഴിലാളികൾ ഞങ്ങൾക്ക് മികച്ച സേവനം നൽകി.അവർ വിന്റർ പാലസ് പിടിച്ചെടുത്തു. നമ്മുടെ കർഷകർക്ക് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് വലിയ സഹായമുണ്ടായിരുന്നു. പൊതുവേ, സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും കർഷകർക്കും തൊഴിലാളിവർഗത്തിൽ വലിയ വിശ്വാസമുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സമരം, കർഷകപ്രക്ഷോഭം, തൊഴിലാളികളുടെ ജാഥ - ഈ രണ്ട് സമരരൂപങ്ങളെയും ഒന്നിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഇന്തോനേഷ്യയിലെ സംഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു. ഇന്തോനേഷ്യയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം മികച്ചതായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ ഒരു അകാല പ്രക്ഷോഭത്തിലേക്ക് പ്രകോപിതരായി. അവർ നല്ലവരും ഇതിഹാസതുല്യമുള്ള സമരവീരമുള്ളവരും ധൈര്യശാലികളുമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ പ്രകോപിതരായി നശിച്ചു.

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തന പരിപാടി ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതാണ്. ഈ പ്ലാറ്റ്ഫോമിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി വയ്ക്കുക അല്ലെങ്കിൽ കാർഷിക വിപ്ലവം പ്രോഗ്രാം ചെയ്യുക.

നെഹ്രുവിന്റെ വിദേശനയത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. ഈ നയം കുത്നന്ത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. ഇത് അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ നയങ്ങൾക്ക് എതിരാണെന്ന് കാണിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. നെഹ്റു സർക്കാർ അതിന്റേറൊ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെയും അമേരിക്കയെയും കളിയാക്കുന്നുണ്ട്.

സഖാക്കൾ റാവു, ഡാങ്കെ, ഘോഷ്, പുന്നയ്യ: എന്നിവർചർച്ചയ്ക്ക് സഖാവ് സ്റ്റാലിന് നന്ദി പറഞ്ഞു, സഖാവ് സ്റ്റാലിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും പുനഃപരിശോധിക്കുമെന്നും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, ഇത് ഉപദേശമാണ്, ഇത് നിങ്ങൾക്ക് അനുസ്സരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധമല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഇത് സ്വീകരിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാം.

മൂന്നു മണിക്കൂറിലധികം സംഭാഷണം തുടർന്നു.

വി. ഗ്രിഗോറിയാൻ എടുത്തത് 10.II.51.

(ഒപ്പിട്ടത്) വി. ഗ്രിഗോറിയാൻ

ടൈപ്പ്സ്ക്രിപ്റ്റ്.

RGASPI F. Op. 11 D. 310, LL. 71-86.

റഷ്യൻ സ്റ്റേറ്റ് ആർക്കൈവ് ഓഫ് സോഷ്യൽ ആൻഡ് പൊളിറ്റിക്കൽ ഹിസ്റ്ററിയുടെ അധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

വിജയ് സിംഗ് റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത്

സെപ്റ്റംബർ 2006

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ തന്ത്രപരമായ ലൈനിൽ കരട് രേഖയിലെ ഭേദഗതികൾ1
ഐ.വി. സ്റ്റാലിൻ (മാർച്ച് 1951)
ആമുഖം വിജയ് സിംഗ്
1951-ന്റെ തുടക്കത്തിൽ മോസ്കോയിൽ സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സോവിയറ്റ് നേതൃത്വവും സി.പി.ഐ നേതൃത്വമായ എസ്.എ.ഡാങ്കെ, അജോയ് ഘോഷ്, എം. ബസുവപുന്നയ്യ എന്നിവരും തമ്മിൽ നടന്ന ചർച്ചകൾ ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിപാടിയുടെയും അടവുനയത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാല് വർഷങ്ങളിൽ രണദിവെ, ആന്ധ്ര കമ്മിറ്റി ലൈനുകൾ സൃഷ്ടിച്ച പരാജയങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സിപിഐ യോഗങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് കരുതി. യുഗോസ്ലാവുകളുടെ സ്വാധീനത്തിൻ കീഴിലുള്ള രണദിവെ-അധികാരി ലൈൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചുമതലകൾ ഇഴചേർന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ

ലെൻ വാദിച്ചു. അർദ്ധ കൊളോണിയൽ ആശ്രിത രാജ്യത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ വീക്ഷണം പിന്തുടരുന്നതിനെ ഇത് ഫലപ്രദമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ പാത ഇന്ത്യയ്ക്ക് അപകടകരമാണെന്ന് സ്റ്റാലിൻ കണക്കാക്കി, ഇത് 1950 ജനുവരി 27 ലെ കോമിൻഫോം പ്രമേയത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു, ഇത് ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവത്തിന് ഊന്നൽ നൽകി. രണദിവെയുടെ കീഴിൽ, റെയിൽവേ ജീവനക്കാരുടെ ശക്തിക്ക് അതീതമായ സമരപരിപാടികൾ സിപിഐ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു.

1935-നു ശേഷം സാമ്രാജ്യത്വ-ആശ്രിത രാജ്യങ്ങളിൽ പോപ്പുലർ ഫ്രണ്ടിന്റെ നയം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം എന്ന ആശയം നിലവിൽ വന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം സ്റ്റാലിനും സോവിയറ്റ് പാർട്ടിയും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള വഴിയെന്ന നിലയിൽ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിയന്തര ദൗത്യമായി പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രസി എന്ന ആശയം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. ബ്രിട്ടന് മാത്രമല്ല, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ്, കാനഡ തുടങ്ങിയ മറ്റ് സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികൾക്കും പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രസി ഉടനടി ഉചിതമായ ഘട്ടമായി നിർദ്ദേശിച്ച ഹാരി പോളിറ്റുമായി സ്റ്റാലിൻ നടത്തിയ ചർച്ചകളിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ W.Z ഫോസ്റ്ററിന്റെയും . ടിം ബക്കുമ്ന്റെയും സോവിയറ്റ് മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനായ എ.ഐ. സോബെലോവിന്റെ കൃതികളും ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

ആന്ധ്രാ കമ്മിറ്റി ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചെങ്കിലും തൊഴിലാളിവർഗത്തെ അതിന്റെ അടവുനയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് സങ്കുചിതമായി ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെ അനുകരിച്ചു. പീപ്പിൾസ് ലിബറേഷൻ ആർമിയെ ദേശീയവാദികളിൽ നിന്നുള്ള വലയത്തിൽ നിന്നും നാശത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച സൗഹൃദ സോവിയറ്റ് പിൻബലത്തിന്റെ ഗുണം ചൈനയുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുണ്ടെന്ന് സ്റ്റാലിൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സോവിയറ്റ്, മംഗോളിയൻ സൈനികർ മഞ്ചൂറിയയെ മോചിപ്പിച്ചതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളും ചൈനക്കാരായിരുന്നു. ഇന്ത്യക്ക് അത്തരം നേട്ടങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, സായുധ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പിന്തുണ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിന് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടിവന്നു. സോവിയറ്റ് നേതൃത്വത്തിന്റെയും സിപിഐ നേതാക്കളുടെയും

ചർച്ചകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പ്രോഗ്രാമിന്റെയും അടവുനയത്തിന്റെയും രണ്ട് ഡ്രാഫ്റ്റുകളിലുമുള്ള മൊത്തത്തിലുള്ള വീക്ഷണം. ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം സമാധാനപരമായി നടത്താനാകില്ലെന്നും വിപ്ലവപരമായിഅത് സാധ്യമാകുമെന്നും സ്റ്റാലിൻ തന്റെ നിർദ്ദേശ ഭേദഗതികളിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. തെലുങ്കാന സമരത്തിൽ ആന്ധ്രാ കമ്മിറ്റി വ്യക്തിഗത ഭീകരത ഉപയോഗിച്ചതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏറ്റവും വിശദമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്റ്റാലിൻ നൽകി. സ്റ്റാലിനുമായുള്ള ചർച്ചയിൽ രാജേശ്വര റാവു വ്യക്തി ഭീകരതയെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ലെനിന്റെ വീക്ഷണങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് സ്റ്റാലിൻ ആ വീക്ഷണങ്ങളെ എതിർത്തു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കും തീവ്രവാദ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1926-ൽ സ്റ്റാലിൻ തന്റെ 'ലെറ്റർ ടു ജോൺസണിൽ' ഭീകരവാദ പ്രവണതയ്ക്കെതിരെ പോരാടി, വ്യക്തിഭീകരത ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വികാസത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ അതിനെതിരെ നടത്തിയ ഈ പോരാട്ടം 1951-ൽ മോസ്കോ ചർച്ചയിലും തുടർന്നു, 1960-കളിൽ ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ച നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെയും പട്ടണങ്ങളിലെയും വ്യക്തിഭീകരതയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിനും ഒരുപോലെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. 1951-ലെ പരിപാടിയും അടവുനയവും സ്റ്റാലിൻനാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളും അടക്കിനിർത്തി. പാർലമെന്ററി പാതയുടെ പുനരാവിഷ്കാരവും വ്യക്തിഭീകരതയുടെ പൂരക രാഷ്ട്രീയവുമായിരുന്നു ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം. ഫലപ്രദമായി, ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ബോൾഷെവിക്കുകളും കോമിന്റേണും അനുകൂലിച്ച വിപ്ലവകരമായ പാർലമെന്ററിസത്തെ നിരാകരിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ വാചകത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ച മാറ്റങ്ങളിൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുകയും ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അടവുനയം സിപിഐയിൽ അടഞ്ഞ രേഖയായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നയപ്രഖ്യാപനം എന്ന തലക്കെട്ടായിരുന്നു അടവുനയത്തിന്റെ തുറന്ന പതിപ്പ്. ഇത് കൽക്കത്ത സമ്മേളനം അംഗീകരിക്കുകയും 1951 നവംബറിൽ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിജയ് സിംഗ്

1. മുകളിൽ ഇടത് മൂലയിൽ 'ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നുള്ള വിവർത്തനം' എന്ന് ടൈപ്പ് ചെയ്ത് നീല പെൻസിൽ കൊണ്ട് വരച്ചു.

സുസ്ലോവ്, മാലെൻകോവ്, ഗ്രിഗോറിയൻ, യുഡിൻ എന്നിവർ സ്റ്റാലിനുള്ള കുറിപ്പ്
സി.സി.സി.പി.ഐ.യുടെ പ്രതിനിധികളുമായുള്ള ചർച്ച സംബന്ധിച്ച് റാവു, ഘോഷ്, ഡാങ്കെ, പുന്നയ്യ എന്നിവരെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളുമായി മോസ്കോയിൽ എത്തിയവർ, കൂടാതെ ഐ.വി.സ്റ്റാലിന്റെ കൈയ്യക്ഷരത്തിലുള്ള പരാമർശങ്ങളും. സ്റ്റാലിൻ
(ഫെബ്രുവരി 8, 1951)

ആമുഖം

ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച് മാസങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് തലസ്ഥാനത്ത് നടന്ന CPSU (b) ഉം CPI യും തമ്മിലുള്ള ചർച്ചകളുടെ പരമ്പരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, ഇപ്പോൾ മോസ്കോയിലെ മുൻ സെൻട്രൽ പാർട്ടി

ആർക്കൈവ്സിന്റെ സ്റ്റാലിൻ ഹോൾഡിംഗിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന മെറ്റീരിയലുകളുടെ ഭാഗമാണ് ഈ പ്രമാണം. 1951 ൽ പി.സി.യുടെ തുടർച്ചയായ മൂന്ന് വരികളുടെ അനന്തരഫലമായ സി.പി.ഐയിലെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള തകർച്ചയും സ്തംഭനവും മൂലമാണ് സംഭാഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. ജോഷി, ബി.ടി. രണദിവെയും രാജേശ്വര റാവുവും സോവിയറ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഉപദേശം തേടാൻ പാർട്ടിയെ നിർബന്ധിച്ചു. ഡയമണ്ട് ഹാർബറിൽ നിന്ന് കരിങ്കടലിലേക്കും അങ്ങനെ സോവിയറ്റ് പ്രദേശത്തേക്കും സി.പി.ഐ പ്രതിനിധി സംഘം കടലിൽ യാത്ര ചെയ്തു. സിപിഎസ്‌യു (ബി) യുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നുള്ള സുസ്‌ലോവ്, മാലെൻകോവ്, ഗ്രിഗോറിയൻ, പി. യുഡിൻ എന്നിവരും കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയിലെ രാജേശ്വര റാവു, എം. ബസവപുന്നയ്യ, അജയ് ഘോഷ്, എസ്.എ. ഡാങ്കെ എന്നിവരും തമ്മിൽ ഫെബ്രുവരി 4, 6 തീയതികളിൽ രണ്ട് പ്രാഥമിക ചർച്ചകൾ നടന്നു. സി.പി.ഐ. ബി.ടി.യുടെ അപകീർത്തികരമായ ഗ്രൂപ്പിനെ രണദിവെ, ജി. അധികാരി. എന്നിവരെ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി സംഘം ഒഴിവാക്കി. ഈ രേഖയുടെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ-ജീവചരിത്ര വിശദാംശങ്ങൾ, ഫെബ്രുവരി 4, 6 തീയതികളിലെ ചർച്ചകളുടെ സംഗ്രഹം (ഇതിനകം 2006 സെപ്റ്റംബറിൽ ഈ ജേണലിൽ -റവല്യൂഷണറി ഡെമോക്രസി (ഓണ്. ലൈൻ-)പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു) കൂടാതെ, ഏറ്റവും പ്രധാനമാ , അടയാളപ്പെടുത്തലുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. , ഫെബ്രുവരി 9-ന് സി.പി.ഐ.യുമായി നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ (ജേണലിന്റെഅതേ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) തന്റെ ഇടപെടലുകൾ മുൻനിർത്തി സി.പി.ഐയുടെ നിലപാടുകളോടുള്ള തന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രതികരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ജെ.വി. സ്റ്റാലിന്റെ അടിവരയിടലുകളും അഭിപ്രായങ്ങളും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു (N.B സി.പി.ഐ പ്രതിനിധി സംഘവും സ്റ്റാലിനും നടത്തിയ രണ്ടാം ചർച്ചയുടെ രേഖ ഇപ്പോഴും ആർക്കൈവിൽ പുറത്തുവിടാതെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു)

വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഘട്ടങ്ങളെ ഇഴപിരിച്ചെടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള ടിറ്റോയുടെയും കർഡെലിന്റെയും ധാരണയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ രണദിവെയുടെ ചിന്താഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെ, ഈ ചിന്തയെ പിന്നീട് 'അപകടകരം' എന്ന് അവതരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച സ്റ്റാലിൻ ഇവിടെ ഒരു കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. അത് 'വിഡ്ഢിത്തം' ആയിരുന്നു എന്നാണത്., 1951-ലെ ഇന്ത്യ അപ്പോൾ ഒരു കൊളോണിയൽ രാജ്യമായിരുന്നു എന്ന മാർക്സിസ്റ്റ്

ധാരണയിൽ നിന്ന് യുക്തിസഹമായി പിന്തുടരുന്ന ഒരു വീക്ഷണം വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ ദൗത്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. കൂടാതെ, യുദ്ധാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ, അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ സാമ്രാജ്യത്വ രാജ്യങ്ങളിലും ഇന്ത്യ പോലുള്ള കോളനികളിലും അർദ്ധ കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലും ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടം വിപ്ലവത്തിന്റെ സാർവത്രിക പ്രാരംഭ ഘട്ടമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു.. . സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഘട്ടം ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വിപ്ലവകരമായ വികസനത്തിന്റെ രണ്ടാം പ്രധാന ഘട്ടമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

സ്റ്റാലിൻറ്റെ പ്രധാന വിമർശനം രാജേശ്വര റാവുവിന്റെയും എം. ബസവപുന്നയ്യയുടെയും വീക്ഷണങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സി.പി.ഐയുടെ ആന്ധ്രാ കമ്മിറ്റിയുടെ വീക്ഷണങ്ങളാണ്. നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധത്തിൽ വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും തെലങ്കാനയിലെയും ആന്ധ്രയിലെയും സമരത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിമോചനത്തിനായി വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും അവർ വാദിച്ചു. നെഹ്റു ഗവൺമെന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ചെപ്പിടിവിദ്യയ്ക്കുള്ളതാണെന്നും ആ ഘട്ടത്തിൽ സായുധ സമരമായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ വർഗസമരത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമെന്നുമുള്ള വീക്ഷണത്തെ സ്റ്റാലിൻ തന്റെ കുറിപ്പുകളിൽ നിരാകരിച്ചു. 1951 ഫെബ്രുവരി 9-ന് സ്റ്റാലിൻ സിപിഐ നേതാക്കളുമായി നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ സിപിസിയുടെ അടവുനയം ഗുരുതരമായ ഒരു അനിവാര്യതയായിരുന്നുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.. മഞ്ചൂറിയയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സേനയ്ക്ക് വിശ്വസനീയമായ സോവിയറ്റ് പിൻതുണ നിലനിന്നതിന്റെ ഫലമായി ചൈനയിൽ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധം വിജയിക്കാനായി. കുമിംഗ്ടാങ്. (മഞ്ചൂറിയയിൽ ജാപ്പനീസ് ഫോർത്ത് ആർമിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ റെഡ് ആർമിയുടെ പങ്ക് സോവിയറ്റ് നേതാവ് പരസ്യമാക്കിയില്ല). ചൈനക്കാർക്ക് നേട്ടമുണ്ടാക്കിയതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്ന സൗഹാർദ്ദപരമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സഹായപിന്തുണ ഇന്ത്യയ്ക്കില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, റഷ്യയിലെ വിപ്ലവപ്രക്രിയയിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ച നഗരപ്രദേശങ്ങളിലെ സായുധ തൊഴിലാളി സംഘങ്ങളുടെ ശക്തിയുടെ സംയോജനമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ട സായുധ പോരാട്ടം ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവ ശക്തികൾക്ക് അനിവാര്യമായിരുന്നു. തെലങ്കാനയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച കർഷകരുടെ ഗറില്ലാ യുദ്ധത്തോടൊപ്പം. സ്റ്റാലിൻ നൽകിയ യുക്തിയനുസ്സരിച്ച് ആന്ധ്രാ

കമ്മിറ്റി നേതാക്കളെ ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തെയും വിപ്ലവത്തിന്റെ അടവുനയത്തെയും കുറിച്ചുള്ള മുൻധാരണകളിൽ നിന്ന് പിന്മാറാനും 1951-ൽ തയ്യാറാക്കിയ പരിപാടിയും അടവുനയവും സി.പി.ഐയുടെ മറ്റ് നേതാക്കളോടൊപ്പം അംഗീകരിക്കാനും പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ, 1960-കളുടെ അവസാനത്തിൽ മിക്ക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികൾക്കും ഇടയിൽ ആന്ധ്രാ ലൈൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, ഈ രേഖയും ഈ ജേണലിൽ ഇതിനകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവയും ചരിത്രപരം മാത്രമല്ല, സമകാലിക പ്രാധാന്യവും വഹിക്കുന്നു. 1951ലെ പരിപാടിയും തന്ത്രപരവും തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രസ്താവനയും സ്റ്റാലിന്റെ ഉപദേശവുമായി സംയോജിപ്പിച്ച് തയ്യാറാക്കിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയുടെ ഉദയം വരെ മാത്രമേ നിലനിന്നിരുന്നുള്ളൂവെന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ കാണാം. കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെ ദേശീയ ബൂർഷ്വാസികളുമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനം കീഴ ടങ്ങുന്ന സഹകരണം ഉൾപ്പെടുന്ന ദേശീയ ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങൾ ക്രൂഷ്ചേവ് സ്ഥാപിക്കുകയും പി.സി. ജോഷിയുടേതിൽ നിന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യത്യസ്തമല്ലാത്ത പരിഷ്കരണ തത്വങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1951ലെ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു ദശാബ്ദത്തോളം സിപിഐ എം നിലനിന്നപ്പോൾ അത് പരിഷ്കരണ നിലപാടുകൾക്ക് അതിവേഗം കീഴടങ്ങി. പി.സുന്ദരയ്യ 1975-ൽ പാർട്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള രാജി കത്തിൽ 1951-ലെ പരിപാടിയും അടവുനയവും ഉപേക്ഷിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സ്വന്തം പാർട്ടിയിലെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ സുന്ദരയ്യ കടുത്ത രീതിയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആന്ധ്രാ കമ്മിറ്റിയുടെ നിലപാടിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ വ്യക്തിഗത ഭീകരതയോട് ചായ്‌വു പുലർത്താത്ത ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിപാടിയും അടവുനയവും സംബന്ധിച്ച് 1951-ൽ നൽകിയ സ്റ്റാലിൻ ശുപാർശകൾക്കൊപ്പം സുന്ദരയ്യ ഒറ്റയ്ക്ക് നിന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ ഓർക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്.

വിജയ് സിംഗ്

സഖാവ് സ്റ്റാലിന്

സിപിഐയിലെ സംഭവവികാസങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സിസി എയുസിപി(ബി) യുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയെ തുടർന്ന് മോസ്കോയിലെത്തിയ സിസി സിപിഐ പ്രതിനിധികളുമായി ഫെബ്രുവരി 4, 6 തീയതികളിൽ ചർച്ച നടത്തി.

സിസി സി പി ഐ ജനറൽ സെക്രട്ടറി സഖാവ് റാവു, പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോ അംഗങ്ങളായ സഖാക്കൾ ഘോഷ്, ഡാങ്കെ, കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി അംഗം സഖാവ് പുന്നയ്യ എന്നിവർ മോസ്കോയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ സഖാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്തല വിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1915-ൽ ജനിച്ച സഖാവ് രാജേശ്വര റാവു 1934 മുതൽ സിപിഐ അംഗമാണ്. 1948-ന് മുമ്പ് ആന്ധ്രാ പ്രവിശ്യയിലെ സിപിഐയുടെ സെക്രട്ടേറിയറ്റിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. സിസി ജനറൽ സെക്രട്ടറി ജോഷി നടത്തിയ പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിന് (1948) മുമ്പ് അദ്ദേഹം സിസിയുടെ നയത്തെ വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിന് ശേഷം മുൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി രണദിവെയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സിസി സിപിഐയുടെ നയത്തെയും അദ്ദേഹം എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. സി.പി.ഐ.യുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിൽ രാജേശ്വര റാവു കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയിലേക്കും പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോ അംഗമായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു, 1950 മെയ് മാസത്തിൽ സി.പി.ഐ.യുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

സഖാവ് ഘോഷ് 1908-ൽ ജനിക്കുകയും 1931-ൽ പാർട്ടിയിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. പാർട്ടിയിൽ ചേരുന്നതിന് മുമ്പ് തീവ്രവാദ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. 1934-ൽ സി.സി.യിലേക്കും 1936-ൽ സിസി സി.പി.ഐ.യുടെ പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലേക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു, 'നാഷണൽ ഫ്രണ്ട്' എന്ന പത്രം എഡിറ്റ് ചെയ്തു, 1943-ൽ ക്ഷയരോഗത്തെത്തുടർന്ന് പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലെ ചുമതലകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. 1948 ലെ പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിൽ കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു,

താമസിയാതെ സിസിയുടെ പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഘോഷ് രണദിവെയുടെ നയത്തെ എതിർത്തു, ജയിലിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, 'ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിയിലെ വിഭാഗീയത' എന്ന ലേഖനം എഴുതി. 1950 ജൂണിൽ അദ്ദേഹം ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിതനായി, ഡാംഗെയും ഘാട്ടെയും ചേർന്ന് സിസി സിപിഐക്ക് ഒരു കത്ത് എഴുതി, അതിൽ പാർട്ടിയുടെ നയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങളോടുള്ള വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. 1950 ഡിസംബറിൽ ഘോഷ് പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സിസിയിലും സിസി സിപിഐയുടെ പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലും ഇദ്ദേഹത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തി.

**

1899-ൽ ജനിച്ച സഖാവ് DANGE 1924 മുതൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗമാണ്. രാജ്യത്തെ സിപിഐയുടെയും തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും സ്ഥാപക അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് നിരവധി പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, പാർട്ടിയുടെ പത്രങ്ങൾ എഡിറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, തൊഴിലാളി സമരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലും ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. 1943-ൽ അഖിലേന്ത്യാ ട്രേഡ് യൂണിയൻ കോൺഗ്രസ് ചെയർമാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും അതേ സമയം സിപിഐയുടെ കോൺഗ്രസ് സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും സിസി സിപിഐ അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1946 ൽ മോസ്കോയിൽ നടന്ന വേൾഡ് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ട്രേഡ് യൂണിയന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്ലീനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. സി.പി.ഐ.യുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ 1944-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കോൺഗ്രസിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തു. നിരവധി തവണ അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയും മൊത്തത്തിൽ 15 വർഷത്തിലധികം ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഘോഷിനൊപ്പം അദ്ദേഹം സിസി സിപിഐക്ക് ഒരു കത്ത് എഴുതി, അതിൽ റാവുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സിസിയുടെ നയത്തോടുള്ള വിയോജിപ്പ്

പ്രകടിപ്പിച്ചു. 1950 ഡിസംബറിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സിസിയിലും സിസി സിപിഐയുടെ പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലുംഇദ്ദേഹത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തി.

1915-ലാണ് സഖാവ് വി. പുന്നയ്യ ജനിച്ചത്. 1935 മുതൽ സി.പി.ഐ.യിൽ അംഗമായ അദ്ദേഹം ആന്ധ്രാ പാർട്ടി കമ്മിറ്റിയിലും മദ്രാസ് പ്രവിശ്യാ കമ്മിറ്റിയിലും സഖാവ് റാവുവിനൊപ്പം ദീർഘകാലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1950 ഡിസംബറിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സിസി സിപിഐയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി.

***

*

പാർട്ടിയിലെ ഗുരുതരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ തുടർന്നാണ് ഈ സഖാക്കൾ മോസ്കോയിലെത്തിയത്. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പ് ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

16,000 അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു പാർട്ടിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 1943 മെയ് മാസത്തിൽ അതിന്റെ ആദ്യ കോൺഗ്രസ് നടന്നതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ പാർട്ടിയിൽ ഭിന്നത ഉടലെടുത്തു. പാർട്ടിയുടെ ആദ്യ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിയുടെ ഭരണഘടന അംഗീകരിക്കുകയും കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജോഷിയെ പാർട്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇതിനകം 90,000 അംഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 1948 ഫെബ്രുവരി 28 നും മാർച്ച് 6 നും ഇടയിൽ നടന്ന സി.പി.ഐയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിൽ, ഭരണഘടന പരിഷ്കരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ജനറൽ സെക്രട്ടറി രണദിവെയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

സിസിയുടെയും ജനറൽ സെക്രട്ടറി ജോഷിയുടെയും പ്രവർത്തനത്തിലെ പിഴവുകളെ സിപിഐ രണ്ടാം കോൺഗ്രസ് വിമർശിച്ചു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ഫാസിസത്തിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ ഫലമായി സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ തകർച്ചയുടെ വികലമായ യാന്ത്രികമായ സിദ്ധാന്തം മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും അവരുടെ പിന്തുണക്കാർക്കും -രാജകുമാരന്മാർക്കും ഫ്യൂഡലുകൾക്കും. ഭൂവുടമകൾ.-

എതിരെ ഒരു പോരാട്ടവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും ജോഷി ആരോപിച്ചു.

ജോഷിയെ പരിഷ്കരണവാദിയെന്ന് വിളിച്ചതിനെ സിപിഐയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസ് അപലപിച്ചെങ്കിലും കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയിലേക്ക് അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.. പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിന് ശേഷം ജോഷിയെ പാർട്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.

പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സി.പി.ഐ.യുടെ പുതിയ കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി 1950 വരെ യോഗം ചേർന്നില്ല, ജനറൽ സെക്രട്ടറി രണദിവെയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സിസിയുടെ പോളിറ്റ് ബ്യൂറോയാണ് പാർട്ടിയെ നയിച്ചത്.

1948 നവംബറിലും ഡിസംബറിലും സിപിഐ പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോ ജനറൽ സെക്രട്ടറി രണദിവെയുടെ 'ഇന്ത്യയിലെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ തന്ത്രവും അടവുകളും' റിപ്പോർട്ട് ചർച്ച ചെയ്യുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഖാക്കൾ റാവുവിന്റെയും പുന്നയ്യയുടെയും നേതൃത്വത്തിലുള്ള ആന്ധ്ര പാർട്ടി സംഘടന സിസിക്കെതിരായ രണദിവെയുടെ വീക്ഷണങ്ങളെ വിമർശിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ബൂർഷ്വാസിയെ മുഴുവൻ രാജ്യദ്രോഹികളായും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ കുലാക്കന്മാരെ പ്രധാന ശത്രുവായും രണദിവെ തെറ്റായി ചിത്രീകരിച്ചുവെന്നും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ഫ്യൂഡൽ ബന്ധങ്ങൾക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തെ ഒരു വ്യതിരിക്തമായ കടമയെന്ന നിലയിൽ കാണാതെ അവഗണിച്ചുവെന്നും അവർ ആരോപിച്ചു.

1950 മേയിൽ നടന്ന സിസി സി പി ഐയുടെ പ്ലീനം മുൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി രണദിവെ പിന്തുടർന്ന നയത്തെ ഇടതുപക്ഷ വിഭാഗീയതയായി അപലപിക്കുകയും സിസി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. സഖാവ് രാജേശ്വര റാവുവിനെ സിസി സിപിഐ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1950 ജൂൺ 1-ന് റാവുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പുതുതായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സിസി പാർട്ടിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും അതിന്റെ എല്ലാ അനുഭാവികൾക്കും ഒരു കത്ത് അയച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ യഥാർത്ഥ ദേശീയ വിമോചനത്തിനായുള്ള

പോരാട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമായി സായുധ പോരാട്ടം മാറണമെന്ന് കത്തിൽ അടിവരയിട്ടു.

ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയ വിമോചനത്തിനായി പോരാടാൻ തയ്യാറുള്ള എല്ലാ വർഗങ്ങളുടെയും ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഐക്യമുന്നണി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും സായുധ സമരത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ഐക്യമുന്നണിയിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതിലെ വിജയവും സിസി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ എല്ലാ ശ്രദ്ധയും ഗ്രാമീണ മേഖലകളിൽ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത കത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സായുധസമരം ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ ഇന്നത്തെ ആവശ്യമാണെന്നും സായുധ സമരത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിനുള്ള സാഹചര്യം ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും സിസി അടിവരയിട്ടു.

ചില പ്രവിശ്യാ യൂണിറ്റുകൾ, കത്ത് ചർച്ച ചെയ്തു, കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളോടുള്ള വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. ബോംബെ പ്രവിശ്യാ പാർട്ടി സംഘടനയിലെ പ്രമുഖ നേതാക്കൾ സഖാക്കളായ ഡാങ്കെയും ഘോഷും ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി, ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രധാന ദൗത്യം പാർട്ടിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലും സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരെയും ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ഏറ്റവും വിശാലമായ ഐക്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഫ്യൂഡൽ വരേണ്യവർഗവും ദേശീയ-ജനാധിപത്യ മുന്നണിയുടെ സംഘടനയും സമാധാനത്തിനും യുദ്ധത്തിനുമെതിരായ മുന്നണിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാകണം എന്നവരഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

* *

സഖാക്കളായ ഡാങ്കെയും ഘോഷും, ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, പാർട്ടിക്ക് ആവശ്യമായ ശക്തിയില്ലാത്തതും സായുധസമരം വിപുലീകരിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഇതുവരെ പാകമായിട്ടില്ലാത്തതും കണക്കിലെടുത്ത്, രണ്ടാമത്തേത് സമരത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമായി കണക്കാക്കാനാവില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതേസമയം, സായുധസമരത്തിനുള്ള സാഹചര്യം പാകമാകുന്ന ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അത് അവലംബിച്ചേക്കാം, എന്നാൽ അത് ഒരു പ്രതിരോധ സമരമായും ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർഷക സമരത്തിന്റെ ഭാഗമായും വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പങ്ക് സിസി കുറച്ചുവെന്ന് സഖാക്കളായ ഡാങ്കെയും ഘോഷും ആരോപിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങളെയും മറ്റ് പ്രത്യേക സവിശേഷതകളെയും അവഗണിച്ച് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവം യാന്ത്രികമായി ഇന്ത്യയിലേക്ക് പ്രയോഗിച്ചതിന് കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തേയും അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു.

1950 ഡിസംബറിൽ CC CPI യുടെ പ്ലീനം നടന്നു, അത് സഖാക്കളായ ഡാങ്കെയെയും ഘോഷിനെയും സിസിയിലും പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലും ഉൾപ്പെടുത്തുകയും നിരവധി ചോദ്യങ്ങളിൽ (ജനാധിപത്യ ശക്തികളുടെ ഐക്യമുന്നണി മുതലായവ) സമവായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കിയില്ല. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ സിസി സിപിഐ ഉപദേശത്തിനായി സിസി എയുസിപി (ബി) ലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

**

*

*

ചർച്ചയുടെ അജണ്ട ചർച്ച ചെയ്ത ശേഷം ഫെബ്രുവരി 4 ന് ഇന്ത്യൻ സഖാക്കളുമായുള്ള ആദ്യ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ, പാർട്ടിയിലെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുടെ സാരമായ കാര്യങ്ങൾ AUCP (b) യുടെ പ്രതികരണം അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ. വാക്കാൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ സഖാക്കൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ലോക കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നേതാവായ എയുസിപി (ബി) യിൽ നിന്ന് നേരിട്ടുള്ള ഉപദേശത്തിനായി മോസ്കോയിലേക്കുള്ള ഈ ആദ്യ സന്ദർശനത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചതിൽ സന്ദർശക സഖാക്കൾക്ക് സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് ചർച്ചയുടെ തുടക്കത്തിൽ സഖാവ് റാവു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

'ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടി, സഖാവ് റാവു പറഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലൂടെയാണ് കടന്നുപോകുന്നത്. അതിന്റെ ജോലി നിർവഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടി സത്ംഭനാവസ്ഥയിലാണ് , അത് ഞങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായി ഈ പ്രതിസന്ധി പരിഹരിക്കാനാകില്ലെന്നും എയുസിപി (ബി) യുടെ പിന്തുണ ലഭിക്കാതെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ ശിഥിലമാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ പരസ്പരം പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിക്ക് എയുസിപിയിൽ (ബി) പൂർണ വിശ്വാസമുണ്ട്, അതിന്റെ പിന്തുണയും മാർഗനിർദേശവും കാത്തിരിക്കുന്നു.

സഖാക്കൾ ഡാങ്കെ, ഘോഷ്, പുന്നയ്യ എന്നിവർ സഖാവ് റാവുവിനറ്റെ പ്രസ്താവനയെ പൂർണമായി അംഗീകരിച്ചു.

തുടർന്ന് സഖാക്കളായ ഘോഷ്, ഡാങ്കെ, പുന്നയ്യ, റാവു എന്നിവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു.

ആദ്യ ചർച്ചയിൽ തന്നെ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഗുരുതരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു, അത് ഒരു വശത്ത് സഖാക്കൾ ഘോഷിന്റെയും ഡാങ്കേയുടെയും വീക്ഷണങ്ങളിലും വീക്ഷണങ്ങളിലും മറുവശത്ത് സഖാക്കൾ റാവുവിന്റെയും പുന്നയ്യയുടെയും പ്രതിഫലിച്ചു,

ഇന്ത്യൻ സഖാക്കളുമായുള്ള ചർച്ചയുടെ വിശദമായ വിവരണം ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രതിനിധികൾ AUCP (b) ന് അവർ നൽകിയ സാമഗ്രികളുടെ ചർച്ചകളിലും വായനയിലും നടത്തിയ പ്രസ്താവനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയിലെ വ്യത്യാസങ്ങളുടെ സാരാംശം ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിവരിക്കാൻ കഴിയും:

സഖാക്കൾ റാവുവിന്റെയും പുന്നയ്യയുടെയും നയം

സഖാവ് റാവുവും പുന്നയ്യയും ഇന്ത്യയിലെ ആഭ്യന്തര സ്ഥിതിഗതികൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിലയിരുത്തുന്നു: പണപ്പെരുപ്പം, വിലക്കയറ്റം, ചരക്ക് ക്ഷാമം, തൊഴിലില്ലായ്മ എന്നിവയിൽ പ്രകടമാകുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി ഇന്ത്യയിൽ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ സമരങ്ങൾ വർധിച്ചുവരികയാണ്. ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ട് നിരാശരായി ദേശീയ കോൺഗ്രസ് ശിഥിലമാകുകയാണ്. രാജ്യത്തെ പല പ്രദേശങ്ങളിലും കർഷകർ സായുധ സമരത്തിനിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ക്രൂരമായ ഭീകരതയാണ് ജനങ്ങൾക്കെതിരായ പ്രധാന ആയുധമായി സർക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഈ ഭീകരതയെ സായുധ സേന ഉപയോഗിച്ച് നേരിടേണ്ടതുണ്ട്. ഇതില്ലാതെ ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന് ഭാവിയില്ല. അന്താരാഷ്ട്ര കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയങ്ങളുടെയും അന്താരാഷ്ട്ര സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചതിന്റെയും വലിയ സ്വാധീനം ഇന്ത്യയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉയർന്നുവന്ന വിപ്ലവകരമായ സാഹചര്യം ക്രൂരമായ ആഭ്യന്തരയുദ്ധമായി കണക്കാക്കാമെന്ന് സഖാക്കളായ റാവുവും പുന്നയ്യയും കരുതുന്നു. രാജ്യത്തിനകത്തുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ ഈ വിലയിരുത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സായുധ സമരമാണ് ഇന്ത്യയിലെ വർഗസമരത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമെന്ന് അവർ കരുതുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ വർഗസമരം ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഗറില്ലായുദ്ധം പ്രധാന സമരരീതിയായി ഉപയോഗിക്കാതെ ഒരാൾക്കം മുന്നോട്ടുപോകാനാവില്ലെന്നും സഖാവ് റാവു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആദ്യം ഒരു പാർട്ടിയും ജനാധിപത്യ മുന്നണിയും ഉണ്ടാക്കിയ ശേഷം സായുധ പോരാട്ടം ആരംഭിക്കണമെന്ന് കരുതുന്നത് തെറ്റാണ്. ക്രൂരമായ അടിച്ചമർത്തൽ കണക്കിലെടുത്ത്, ഒരു സായുധ പോരാട്ടത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഒരു ജനാധിപത്യ മുന്നണി രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയൂ, ആ സമയത്ത് നമ്മുടെ പാർട്ടി സംഘടനകൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഒന്നുകിൽ എതിർക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്ന് കൈകൾ കൂപ്പി ഇരിക്കുക - ഇതാണ് പ്രശ്നം. സായുധപോരാട്ടത്തിന് പുറത്ത്

ബഹുജന പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും നടത്താതെ പ്രചരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം നടത്താൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരാകും. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകം ജനങ്ങളാണ്, സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം ചർച്ചയ്ക്ക് മുമ്പിൽ വയ്ക്കണം. ജനങ്ങൾ സായുധ സമരത്തിന് തയ്യാറാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ മാനസികാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുകയും അവരോടൊപ്പം മാർച്ച് ചെയ്യുകയും വേണം, ഒരു വലിയ പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കരുത്.

സായുധ പോരാട്ടം മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളായി വികസിക്കും: 1) ഗറില്ലാ പ്രവർത്തനം വിപുലമായ തോതിൽ നടത്തുന്നഘട്ടം 2) ഗറില്ലാ യുദ്ധം വിപുലീകരിക്കുന്ന സമയത്ത് വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കല്ന്റെ ഘട്ടം3) ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ വിമോചനഘട്ടം എന്നിവയാണവ.

എല്ലായിടത്തും സായുധ സമരം നടത്തണമെന്ന് ആളുകൾ പറയുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ഇതല്ലെന്ന് റാവു തന്റെ നിലപാട് വിശദീകരിച്ചു. ഞങ്ങൾ

തെലങ്കാനയിലും ആന്ധ്രയിലും സായുധ സമരം നടത്തി. മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിൽ നമ്മൾ മറ്റ് സമര രൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു.

ചൈനയുടെ വിപ്ലവപാത ഇന്ത്യയിൽ ബാധകമല്ലെന്ന് സഖാക്കളായ ഡാങ്കെയും ഘോഷും വാദിച്ചതായി സഖാക്കളായ റാവുവും പുന്നയ്യയും ആരോപിക്കുന്നു. സഖാവ് റാവു കരുതുന്നത് 'ഇന്ത്യയിലെ വർഗ്ഗസമരം "ചൈനീസ് പോരാട്ടത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നാണ്, അതായത് ഒരു നീണ്ട ഗറില്ലാ യുദ്ധത്തിൽ വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ വിമോചനത്തിനായി വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (പൊളിറ്റ്ബ്യൂറോയുടെ പ്രസ്താവന. 1950 നവംബർ 1-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച പാർട്ടി നയത്തിൽ സി.സി.സി.പി.ഐ).

ഡാങ്കെയുടെതെ അവസരവാദ നസമാണെന്ന്

മുദ്രകുത്തി, ചർച്ചയ്ക്കിടെ റാവു ഡാങ്കെയോട് ഇനിപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു:

സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വയ്ക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാണോ?

സായുധസമരം ഇപ്പോഴും ഇല്ലാത്ത മറ്റ് ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ സമീപഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ അത് ഒഴിവാക്കുന്നുണ്ടോ?

സർക്കാർ പ്രത്യേകമായി ക്രൂരമായ ഭീകരഭരണം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും കേരളത്തിലെന്നപോലെ നമ്മൾ ശക്തരായിരിക്കുന്നതുമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് തന്ത്രമാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്?

സഖാക്കൾ ഡാങ്കെയുടെയും,ഘോഷിന്റെയും നയം

സായുധസമരം വിപുലീകരിക്കാൻ നിലവിൽ പാർട്ടിക്ക് മതിയായ ശക്തിയില്ലെന്നും ഈ സമരത്തെ രാജ്യത്തെ വർഗസമരത്തിന്റെ പ്രധാന രൂപമായി കണക്കാക്കാനാവില്ലെന്നും സഖാക്കൾ ഡാങ്കെയും ഘോഷും കരുതുന്നു. അതേസമയം, രാജ്യത്തിന്റെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ സായുധ പോരാട്ടത്തിനുള്ള സാഹചര്യം പാകമാകുന്നിടത്ത് അത് നടത്തണമെന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലും സായുധ പോരാട്ടത്തിനുള്ള സാഹചര്യം കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയുള്ളിടത്തോളം അവർ തെലങ്കാനയിലെ സായുധ സമരത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. തോൽവികളുടെ സാദ്ധ്യത കണക്കിലെടുത്തുകൊണ് മാത്രമേ ഈ സമരം നടത്താവൂ.

രാജ്യം കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലാണ്. ഭൂരഹിതരായ കർഷകരും ദരിദ്രരായ പാട്ടക്കാരുമാണ് രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും. കർഷകപ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടത് വിപ്ലവകരമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെയാണ്, അല്ലാതെ പ്രത്യേക ഭൂവുടമകളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പാർട്ടി അംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും നിർഭയരായ സായുധ സംഘങ്ങളുടെ ചെറിയ സംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ നിർദ്ദേശിച്ച കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയുടെ രീതിയിലല്ല. ഇത് പല പാർട്ടി സംഘടനകളെയും സാഹസികതയുടെ

പാതയിലേക്ക് നയിക്കാനും ജനങ്ങളുടെ ഐക്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ മറ്റ് സമരരൂപങ്ങളെ നിരാകരിക്കാനും നിർബന്ധിതരാക്കി.

സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ ഇന്നത്തെ ധാരണയെ ഇടതുപക്ഷ സാഹസികതയുടെ ഒരു പുതിയ രൂപത്തിന്റെ പ്രകടനമായാണ് സഖാവ് ഡാങ്കെ കാണുന്നത്. കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി പിന്തുടരുന്ന സാഹസികതയുടെ ഈ നയത്തെ വിമർശിക്കുന്ന പാർട്ടി അംഗങ്ങൾ രാജ്യത്ത് ഫാസിസ്റ്റ് ഭീകരതയുടെ അസ്തിത്വത്തെ ഒഴിവുകഴിവാക്കിക്കണ്ട്കൊണ്ട് സായുധ സമരത്തെ ന്യായീകരിച്ചതിന് അവസരവാദികളും പരിഷ്കരണവാദികളും ആയി മുദ്രകുത്തപ്പെടണം ഒന്നാണ്.

കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയുടെ സംഘടനാ സമ്പ്രദായം ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് ആണെന്നും വിഭാഗീയ പോരാട്ടം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒന്നായും സഖാവ് ഡാങ്കെ കണക്കാക്കുന്നു.

പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, സായുധ സമരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഹ്വാനം നിറഞ്ഞതാണ് എന്ന് ഡാങ്കെ പറയുന്നു. ഇതൊരു തരത്തിലുള്ള സാഹസികതയാണ്. മാധ്യമങ്ങളുടെ അടിച്ചമർത്തലിനെപ്പോലും വകവയ്ക്കാതെ സായുധ പോരാട്ടത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ശഠിക്കുന്നത് ശരിയാണോ, ഡാങ്കെ ചോദിക്കുന്നു. പത്രമാധ്യമങ്ങളിൽ സായുധസമരത്തിന് മുറവിളി കൂട്ടുന്നത് പ്രയോജനകരമല്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിഷ്കരണവാദമാണോ?

സമാധാനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടം, ദേശീയ ഐക്യമുന്നണി രൂപീകരണം, ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ **വിഷയങ്ങളിൽ ഡിസംബറിൽ പ്ലീനം കരാറിലെത്തിയതായി ഡാങ്കെ കുറിക്കുന്നു.**

ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന

ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പങ്കും സിസി സിപിഐ

കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ലെന്ന് ഡാങ്കെ കരുതുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങളെയും വ്യതിരിക്തതയെയും അവഗണിച്ച് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവം യാന്ത്രികമായി അനുകരിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണെന്ന് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി നേതൃത്വം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. സായുധ സമരത്തിന് പ്രത്യേക ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള വിപ്ലവത്തിന്റെ ചൈനീസ് പാത യാന്ത്രികമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലമായി, 'ആയുധമെടുക്കുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം അനുചിതമാണെന്ന് ഡാങ്കെ കരുതുന്നു.

സിസി സിപിഐയുടെ പ്രതിനിധികൾ മുന്നോട്ടുവച്ച ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഇന്ത്യയിലെ നിലവിലെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം? സാഹചര്യം സംശയാതീതമായി വിപ്ലവകരമാണോ? ഇന്ത്യയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന വിപ്ലവത്തെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം?3

1948-ലെ പാർട്ടിയുടെ II കോൺഗ്രസിൽ (ഘോഷിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ) വരാനിരിക്കുന്ന വിപ്ലവം ബൂർഷ്വാ-ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളുടെയും സവിശേഷതകളുടെ സംയോജനമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പ്രസ്താവന രൂപീകരിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പങ്കും സിസി സിപിഐ കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ലെന്ന് ഡാങ്കെ കരുതുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക സാഹചര്യങ്ങളെയും വ്യതിരിക്തതയെയും അവഗണിച്ച് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവം യാന്ത്രികമായി അനുകരിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണെന്ന് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി നേതൃത്വം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. സായുധ സമരത്തിന് പ്രത്യേക ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള വിപ്ലവത്തിന്റെ ചൈനീസ് പാത യാന്ത്രികമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലമായി, 'ആയുധമെടുക്കുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം അനുചിതമാണെന്ന് ഡാങ്കെ കരുതുന്നു.

സിസി സിപിഐയുടെ പ്രതിനിധികൾ മുന്നോട്ടുവച്ച ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഇന്ത്യയിലെ നിലവിലെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം? സാഹചര്യം സംശയാതീതമായി വിപ്ലവകരമാണോ? ഇന്ത്യയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന വിപ്ലവത്തെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം?3

1948-ലെ പാർട്ടിയുടെ II കോൺഗ്രസിൽ (ഘോഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ) വരാനിരിക്കുന്ന വിപ്ലവം ബൂർഷ്വ-ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളുടെയും സവിശേഷതകളുടെ സംയോജനമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു പ്രസ്താവന രൂപീകരിച്ചു.

ഒരു ഐക്യ ദേശീയ ജനാധിപത്യ മുന്നണി രൂപീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിൽ ഇന്ത്യൻ സഖാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല, എന്നാൽ ചിലർ (റാവു) **കരുതുന്നു**, സായുധ സമര പ്രക്രിയയിൽ ഐക്യ // ദേശീയ ജനാധിപത്യ മുന്നണി രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് മറ്റുള്ളവർ (ഡാങ്കെ) കരുതുന്നു. സായുധ പോരാട്ടത്തിലേക്ക് തിരിയാൻ ആവശ്യമായ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം യുണൈറ്റഡ് നാഷണൽ ഡെമോക്രാറ്റിക് ഫ്രണ്ട് രൂപീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്..

4. ചൈനയുടെ വിപ്ലവപാത എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം, ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവം ചൈനീസ് പാത പിന്തുടരുമോ? ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് - ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിലേക്കുള്ള പ്രധാന പാത ഗറില്ലാ യുദ്ധമാണോ?

5. ഇന്ത്യയിലെ ഫ്യൂഡൽ വിരുദ്ധ സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ വിപ്ലവത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പങ്ക് എന്താണ്?

ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം 60 ലക്ഷം തൊഴിലാളികളുണ്ട്. തൊഴിലാളികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും വൻകിട വ്യവസായത്തിലും ഗതാഗതത്തിലും (4 ദശലക്ഷം) ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

6. ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാധികാരവും

സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല നാം എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കും? ചിയാങ് കൈ

ഷെക്കിന്റെ കുവോമിൻതാങ് സർക്കാർ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയായിരുന്നോ അതോ നിലവിൽ പ്ലെവെനിലെ ഫ്രഞ്ച് സർക്കാർ അതേ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയാണെന്ന രീതിയിൽ നെഹ്റു സർക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കളിപ്പാവയാണോ?

ഇന്ത്യൻ സർക്കാരിന്റെയും അതിന്റെ വിദേശനയത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം എന്താണ്, പ്രത്യേകിച്ച് കൊറിയൻ വിഷയത്തിൽ

7. 1947-ൽ ഇൻഫോംബ്യൂറോയുടെ യോഗത്തിൽ സഖാവ് എ. ഷ്ദനോവിന്റെ തന്റെ റിപ്പോർട്ടിലെ പ്രബന്ധത്തെ നാം എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കും, അതിൽ അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ ക്യാമ്പിനോട് അനുഭാവമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഇവിടെ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് - ഇന്ത്യൻ ജനതയോ അതോ ഇന്ത്യൻ സർക്കാരോ?7

8. സമകാലിക ഇന്ത്യയിൽ ഭൂമി ദേശസാൽക്കരണം എന്ന ചോദ്യം നാം ഉന്നയിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?8

കൊളോണിയൽ, അർദ്ധ കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും കർഷകരാണ്. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യം കാർഷിക വിപ്ലവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കൊളോണിയൽ, അർദ്ധ കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭൂമി ദേശസാൽക്കരിക്കാൻ ഐകെഐയുടെ ആറാം പ്ലീനം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഭൂമി ദേശസാൽക്കരണം എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കണോ എന്നാണ് ഇന്ത്യൻ സഖാക്കൾ ചോദിക്കുന്നത്.

9. പാർട്ടിയോടുള്ള വിശ്വസ്തത സംശയാസ്പദമായാൽ ഒരു പാർട്ടി സംഘടനയ്ക്ക് ഒരു പാർട്ടി അംഗത്തിന് വധശിക്ഷ നൽകാൻ കഴിയുമോ?9

ചില പാർട്ടി അംഗങ്ങൾ അത്തരമൊരു നടപടി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ, ഡാങ്കെയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അത് വിഭാഗീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുമോ എന്ന ഭയമുണ്ട്.

10. ഗറില്ലാ യുദ്ധകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ അധികാരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളുടെ ഏജൻസികൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഭൂവുടമകളുടെയും പണമിടപാടുകാരുടെയും സ്വത്ത് വിപ്ലവകരമായ ഉപയോഗത്തിനായി തട്ടിയെടുക്കണോ?

അറ്റാച്ചുമെന്റുകൾ
a) CC കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ പ്രതിനിധികളുമായുള്ള ചർച്ചകളുടെ ട്രാൻസ്ക്രിപ്റ്റ്.
b) കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന.
c) കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ (1929) കോമിന്റേണിന് സമർപ്പിച്ച ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രവർത്തന പദ്ധതിയുടെ കരട്.
<>(ഒപ്പിട്ടത്) ജി. മാലെൻകോവ്,

എം.

സുസ്ലോവ്,

വി.

ഗ്രിഗോറിയൻ

പി

യുദീൻ.
1951 ഫെബ്രുവരി 8
അവസാന കുറിപ്പുകൾ:
1. സ്റ്റാലിൻ പേജിന്റെ മുകളിലുള്ള കൈയ്യക്ഷര കുറിപ്പുകൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്:
1. 'സിപിഐയുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടി'
2. 'സി.പി.ഐ.യുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാന വീക്ഷണവുമായി യോജിക്കുന്ന പാർട്ടികളുമായി ഒരു കൂട്ടായ്മ രൂപീകരിക്കുക'
3. 'പാർട്ടി നിയമങ്ങളിൽ സ്ഥാനാർത്ഥി അംഗത്വം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്'
4. 'വ്യക്തിഗത ഭീകരതയ്ക്കെതിരെ. ചൈനക്കാർക്കും എതിരാണ്.
2. ഈ സഖാക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് സ്റ്റാലിൻ യോജിച്ചില്ല എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ക്രോസ് മാർക്ക് ഇടത് അരികിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
3. 'ഇത് പ്രധാനമാണ്' - ഇടത് മാർജിനിൽ സ്റ്റാലിൻ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.
4. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈയക്ഷരത്തിൽ 'മണ്ടൻ'.

5. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘ഇല്ല!’.
6. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘അവർ പാവകളല്ല’.
7. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘ആളുകൾ’.
8. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘ഇല്ല!’.
9. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘ഇല്ല!’.
10. ഇടത് അരികിൽ സ്റ്റാലിന്റെ കൈപ്പടയിൽ ‘ഇല്ല!’.

RGASPI 558. Op. 11. എ്)ഡ്. Khr. 310, LL. 1-11.

താഹിർ അസ്ഗർ റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത്

ഏപ്രിൽ 2013 സൂചികയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ഇവിടെ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ അടവുനയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖ

ആമുഖം

1951 ഫെബ്രുവരിയിലും മാർച്ചിലും CPSU (b) യുടെയും CPI യുടെയും പ്രതിനിധികൾ മോസ്കോയിൽ നടന്ന ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം, ഇന്ത്യയിൽ ഒരു കൂട്ടം സുപ്രധാന രേഖകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതായിരുന്നു പാർട്ടി പരിപാടി; അനേകം വർഷങ്ങളായി അടഞ്ഞ അദ്ധ്യായമായി തുടരുന്ന തന്ത്രപരമായ രേഖ, (തന്ത്രപരമായ ധാരണയുടെ തുറന്ന പതിപ്പായ) നയ പ്രസ്താവനയാണിത് ; കൂടാതെ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പിന് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മാനിഫെസ്റ്റോയുടെ അടിസ്ഥാനവും അതായിരുന്നു.. (1) സിപിഎസ്യു പാർട്ടി ആർക്കൈവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ, ഈ രേഖകളെല്ലാം സിപിഎസ്യു (ബി) യുടെയും സ്റ്റാലിൻ നേതൃത്വം നൽകുന്ന നേതൃത്വത്തിന്റെയും അംഗീകാരം നേടി.

രണ്ട് പാർട്ടികളും തമ്മിലുള്ള ചർച്ചകൾ - തുടക്കത്തിൽ ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലിയു ഷാവോ-ചി ഉൾപ്പെടുമെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു - പി.സി.യുമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞ തുടർച്ചയായ മൂന്ന് സമീപനത്തിന്റെ യോജിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഫലമായി ഫലമായി അത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. ജോഷി, ബി.ടി. രണദിവെയും രാജേശ്വര റാവുവു എന്നിവർ സി രിഐ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തകിടം മറിച്ചു. പി.സി.യ്ക്ക് വിട്ടുവീഴ്ചാ സ്വഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജോഷി മൗണ്ട് ബാറ്റൺ അവാർഡിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നു. 1942-നും 1946 ഏപ്രിലിനും ഇടയിൽ അദ്ദേഹം പാകിസ്ഥാൻ നിർദ്ദേശത്തെ രജനി പാം ദത്ത് സിപിഐ നേതൃത്വത്തെബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ പിന്തുണച്ചിരുന്നു., കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിയുടെ നെഹ്റു വിഭാഗവുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 1948 ഫെബ്രുവരിയിൽ കൊൽക്കത്തയിൽ ചേർന്ന സി.പി.ഐ.യുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസ്, ജോഷി നേതൃത്വത്തിന്റെ പരിഷ്ക്കരണ നയം വലിച്ചെറിഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും പുതിയ ബി.ടി. രണദിവെ നേതൃത്വം ഒരു പുതിയ പ്രവർത്തനത്തിന് തുടക്കമിട്ടു; അത് പാർട്ടിയെ നശിപ്പിച്ചു. രണദിവെ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്ററ്റെ ഗതി അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, അതിന് കീഴിൽ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ കർഷക വിപ്ലവത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, അതിന് പകരമായി, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് കഴിവില്ലാത്തപ്പോൾ വിമത ആക്രമണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അതിനായി നിർബന്ധിക്കുന്നതു കൂടാതെ, രണദിവെ, ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ കൊളോണിയൽ, ഫ്യൂഡൽ സ്വഭാവം നിഷേധിക്കുകയും ജനാധിപത്യ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവ പ്രക്രിയകളെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ യുഗോസ്ലാവ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് 'വിഡ്ഢി'ത്തവും" 'അപകടകരവും' ആണെന്ന് സ്റ്റാലിൻ നേരിട്ട് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരുന്നു.. രണദിവെയുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ 'ട്രോട്സ്കിസത്തിനും' 'ടൈറ്റോയിസത്തിനും' സമാനമാണെന്ന് രജനി പാം ദത്തും സിപിഐയുടെ ചില വിഭാഗങ്ങളും പറഞ്ഞു. ആന്ധ്രാ കമ്മിറ്റിയിലെ രാജേശ്വര റാവുവും എം. ബസുവപ്പുന്നയ്യയും ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവത്തെ കൃത്യമായി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ

നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് അവർ ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിലേക്കുള്ള പാത തെലങ്കാനയിൽ നടപ്പാക്കിയിരുന്ന പാർട്ടിസാന് യുദ്ധത്തിലൂടെയാണെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. രാജേശ്വര റാവുവിനെ സി.പി.ഐ നേതൃസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയെങ്കിലും പാർട്ടി ഭിന്നതകൾക്ക് പരിഹാരമായില്ല. തൊഴിലാളിവർഗത്തിൽ അടിത്തറയുണ്ടായിരുന്ന സിപിഐ നേതാക്കളും എസ്.എ.ഡാങ്കെ, എസ്.വി. ഘാട്ടെ എന്നിവർ പാർട്ടിസാന് യുദ്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉടനടിയുള്ള സായുധ പോരാട്ടം അപ്പോഴത്തെ നടപടിയായി ഘാട്ടെ അംഗീകരിച്ചില്ല. പി.സി. ജോഷിയും അജോയ് ഘോഷും സമാനമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളുടെ വൈരുദ്ധ്യാത്മക സമീപനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ ഫലമായി പാർട്ടി ഇപ്പോൾ സ്തംഭനാവസ്ഥ പ്രകടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സ്തംഭനാവസ്ഥയാണ് സിപിഎസ്‌യു (ബി) നേതൃത്വവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ സിപിഐയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. (2)

മോസ്കോയിൽ നടന്ന ചർച്ചയിൽ രണദിവെയുടെയും രാജേശ്വര റാവു ഗ്രൂപ്പിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്റ്റാലിൻ നിരാകരിച്ചു. ഇപ്പോഴും കൊളോണിയൽ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിടിയിലായിരുന്ന ഒരു രാജ്യത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പരിഹസിക്കുകയും കർഷകരുടെ വിപ്ലവത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തൊഴിലാളിവർഗം ആരംഭിച്ച വിപ്ലവം എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആവശ്യകത അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് പാർട്ടിസാന് യുദ്ധം തന്നെ ഇന്ത്യയിൽ വിപ്ലവത്തിന് വഴിയൊരുക്കാനുള്ള സാധ്യത അദ്ദേഹം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ചൈനയിൽ പീപ്പിൾസ് ലിബറേഷൻ ആർമി വിജയം കൈവരിച്ചു, മഞ്ചൂറിയയിലേക്ക് നീങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷമാണ് സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞത്്,. അവിടെ അതിന് ഒരു സൗഹൃദ സോവിയറ്റ് പിൻതുണ ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ പിഎൽഎയ്ക്ക് കുമിൻടാങ്ങിന്റെ സൈന്യം വളയുമെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല പിന്നീട് ചിയാങ് കൈ-ഷെക്ക് സായുധ സേനയ്ക്കെതിരായ ആക്രമണത്തിലേക്ക് പോകാനും കഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന് അങ്ങനെയൊരു നേട്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിൽപാർട്ടിസാന് യുദ്ധം തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിപ്ലവകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഇത് നിർദ്ദേശിച്ചു. സി.പി.ഐ.ക്ക് ഭൂരിഭാഗം തൊഴിലാളിവർഗത്തെയും വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിക്കുകയും പണിമുടക്കിൽ ഏർപ്പെടുകയും നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ സായുധ തൊഴിലാളികളുടെ

സേനകൾ രൂപീകരിക്കുകയും വേണം. (3) തെലങ്കാനയിലെ പാ ർ ട്ടിസാന് ്യുദ്ധം രാജ്യത്തെ പ്രധാന സമര രൂപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് സ്റ്റാലിൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മറിച്ച് അത് ഇന്ത്യയിൽ സമരത്തിന് റ്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. സി.പി.ഐ ദുർബ്ബലമായ പാർട്ടിയാണ്, അതിനാൽ സായുധ സമരത്തെക്കുറിച്ച് ഒറ്റയടിക്ക് പറയേണ്ടതില്ല, ഇത് ഗുരുതരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കും.

സ്റ്റാലിനുമായുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് ശേഷം മോസ്കോയിൽ സിപിഐ പ്രതിനിധി സംഘം പാർട്ടി പരിപാടിയുടെയും അടവുനയത്തിന്റെ സു പ്രാഥമിക കരട് രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കി. തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ സായുധ പ്രവർത്തനത്തെ കർഷകരുടെ പാർട്ടിസാന് യുദ്ധവുമായി സംയോജിപ്പിക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് രണ്ടാമത്തേത് തയ്യാറാക്കിയത്..

ഇവിടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കരട് അടവ് രേഖാ വാചകം, ഭേദഗതികൾക്ക് ശേഷം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും അത് ഒരു നിയന്ത്രിത രേഖയായി മാത്രം നിർമ്മിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ചു. നയപരമായ ചോദ്യങ്ങളിൽ സിപിഐയുടെ പൊതുപ്രസ്താവനയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ് നയപ്രഖ്യാപനവുമായിരുന്ന..

അടവുനയത്തെ സിപിഐ പിന്തുണച്ചെങ്കിലും ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം അത് വിവാദമായി. ദേശീയ ജനാധിപത്യത്തിലേക്കുള്ള സമാധാനപരമായ പരിവർത്തനത്തെ പിന്തുണച്ച പാർട്ടിയുടെ വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ രേഖയ്ക്ക് അനുകൂല്ായിരുന്ന., കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ വിപ്ലവകാരികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സിപിസി സ്വാധീനിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ നേടുകയും ജനാധിപത്യ വിപ്ളവം കുറേ വർഷങ്ങളോളം സിപിഐ എമ്മിനറ്റെ പ്രവണത മൊത്തത്തിൽ ആ നയപ്രഖ്യാപനത്തെയും അടവുനയത്തെയും പ്രതിരോധിക്കുന്നതായിരുന്നു.. ഇന്ത്യയെ ഇനി ഒരു കൊളോണിയൽ, ഫ്യൂഡൽ രാജ്യമായി വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ലെന്നും (സാമൂഹിക ജനാധിപത്യ 'ഡീകോളനിവൽക്കരണ' സിദ്ധാന്തത്തിന്റൊ (4) സ്വീകാര്യതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി) ഇന്ത്യ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയാണെന്നുമുള്ള ധാരണയിലേക്ക് സിപിഐയും സിപിഐ എമ്മും എത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.. ഒരു രാഷ്ട്രീയ സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രം ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന് റ്റെ വിഷയത്തിൽ അവർ നെടുകെ ഭിന്നിച്ചു. ഒരു ദേശീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിൽ പുരോഗമന

ബൂർഷ്വാസിയുമായുള്ള സഖ്യം അഭിലഷണീയമാണെന്ന് സിപിഐ കണക്കാക്കിയപ്പോൾ, സിപിഐ എം തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനകീയ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന് വാദിച്ചു. ചൈനയിൽ വിജയിച്ചതുപോലെ പാർട്ടിയാന്സ് യുദ്ധത്തിലൂടെയുള്ള വിപ്ലവത്തിന്റെ പാത ഇന്ത്യയിലും ആവർത്തിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് സിപിഐ എം എൽ അതിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ തന്ത്രപരമായ രേഖയെ സിപിഐ എം പിന്തുണച്ചു. 1951-ൽ സ്റ്റാലിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണ് ഇന്ത്യയിലെ പാർട്ടിയാന്സ് യുദ്ധത്തിന്റെ പരിമിതികൾ.

പാർട്ടിയുടെ അടിത്തറ മുതൽ, നയരേഖകളുടെ അടവുനയത്തിലും പ്രസ്താവനയിലും സിപിഐ എം ഗൗരവമായി പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായിരുന്നില്ല. 1964 മുതൽ 1975 ഒക്ടോബർ വരെ സിപിഐ എമ്മിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു പി.സുന്ദരയ്യ. അടവുനയം പ്രയോഗിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പാർട്ടിയുടെ മറ്റ് നേതൃത്വങ്ങൾ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് ബി.ടി. രണദിവെയും എം. ബസവപുന്നയ്യയും. 1975 ഒക്ടോബറിൽ പാർട്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള രാജി കത്തിൽ പി.സുന്ദരയ്യ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയായിരുന്നു 'ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടി കോൺഗ്രസും സിസി പ്രമേയങ്ങളും വീണ്ടും വീണ്ടും അംഗീകരിക്കുന്നത് അടവുനയം (നയപ്രസ്താവന) പ്രായോഗികമായി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നാണ്.. നയപ്രസ്താവനയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ലൈനും ധാരണയും കർശനമായി പാലിക്കണം.' (5) പാർട്ടിയാന്സ് യുദ്ധവുമായി ചേർന്ന് തൊഴിലാളികളുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിപ്ലവ വീക്ഷണങ്ങൾ പാർട്ടിക്ക് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സൈനിക കലാപത്തെ സംയോജിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച തന്ത്രപരമായ രേഖ, തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങളാകുന്ന തുടർച്ചയായതും അതിന്റെ തുടർച്ചയായ പാർട്ടിസാന് പ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതും നിയമമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സുന്ദരയ്യ തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചു: 'പ്രധാന വ്യാവസായിക, ഭരണ കേന്ദ്രങ്ങളെ നമ്മുടെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും കർഷക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി, 1969 മാർച്ചിൽ PBM-കൾക്കുള്ള ഒരു കുറിപ്പിൽ,

ഒതുക്കമുള്ളതും തൊട്ടടുത്തുള്ളതുമായ മേഖലകളായി വികസിപ്പിക്കേണ്ട മുൻഗണനാ പ്രദേശങ്ങളും പ്രദേശങ്ങളും ഞാൻ എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തി. 27/69). 1969 ലും 1970 ലും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പിബി അംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ 20 ഓളം ആന്തരിക-പിബി കത്തുകൾ ഉണ്ട്, എന്നിട്ടും, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പൊതു ധാരണയിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഫെബ്രുവരി 1970. ഇത് സിസി വിശാലമായി അംഗീകരിച്ചു. എന്നിട്ടും പിബി അന്തിമരൂപം നൽകാനിരിക്കെ രൂക്ഷമായ വിമർശനമാണ് ഉയർന്നത്.

1973 മാർച്ചിലെ മുസാഫർപൂർ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി പ്രമേയം സംഘടനാ ചുമതലകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ പരിഹരിച്ചതായി സുന്ദരയ്യ പാർട്ടിയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു:

“മുൻഗണനാ മേഖലകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ആശയം, വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തെ വിപുലീകരിക്കാനും മികച്ച രീതിയിൽ പ്രതിരോധിക്കാനും കഴിയുന്ന രാഷ്ട്രീയ അടിത്തറയായി ആദ്യം അവയെ വികസിപ്പിക്കണം. മുഴുവൻ പാർട്ടിയും ഇത് ഗൗരവമായി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് യാഥാർത്ഥ്യമാകും. ഇത് വാക്കുകളിൽ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ പ്രയോജനമില്ല, പക്ഷേ സർക്കാരിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിക്കുകയും കേഡറുകൾ എല്ലായിടത്തും ചിതറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പ്രഥമ പ്രവ ർത്തിയാകണം

"ഒരു വ്യാവസായിക നഗരത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ കർഷകർക്കിടയിലും ആ വ്യാവസായിക ഹബ്ബിലെയും നഗരത്തിലെ തന്നെയും മറ്റ് ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലും ജോലിയെ പാടേ അവഗണിക്കുകയും വിദൂര കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് ട്രേഡ് യൂണിയൻ വിപുലീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ പ്രവണത. , ഒന്നുകിൽ തൊഴിലാളിവർഗത്തെ രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കുന്നതിനോ തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സഖ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനോ സഹായിക്കില്ല, വിശാല ജനകീയ മുന്നണിയുടെ അടിത്തറയായി മാറുകയുമില്ല.

പ്രായോഗികമായി പറഞ്ഞാൽ അടവുനയരേഖ സിപിഐ എമ്മിന് പ്രവർത്തനരഹിതമായിരുന്നു.

സംഘടനയുടെ രഹസ്യഭാഗം കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്ന് മുസാഫർപൂരിൽ ഇതേ അവസരത്തിൽ വീണ്ടും സുന്ദരയ്യ സിപിഐ എമ്മിനെ ഓർമിപ്പിച്ചു.

'ഏത് വഴിത്തിരിവുകളും തിരിവുകളും നേരിടാൻ നമ്മുടെ പാർട്ടി തയ്യാറായിരിക്കണം എന്നാണ് പാർട്ടി പരിപാടി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഗ്രാമങ്ങളിലും ഫാക്ടറികളിലും കടകളിലും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഒളിവിൽകഴിയുന്നതിനുള്ള യൂണിറ്റുക ൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് തന്ത്രപരമായ രേഖ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സി.സി. 1967ലെയും 1973ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ (മുസഫർപൂരിൽ ഈ വിഷയം ആവർത്തിച്ചു) മുസാഫർപൂർ സി.സി. ഓരോ 6 മാസത്തിലും രഹസ്യ യൂണിറ്റുകളുടെ ഈ സംഘടനയുടെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് സിസിക്ക് റിപ്പോർട്ടും അവലോകനവും ലഭിക്കണമെന്ന് പ്രമേയം പറയുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഭീകരാക്രമണം നടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും ഇതിന് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. പ്രായോഗികമായി ഓരോ അംഗവും, ഓരോ സ്ഥാനാർത്ഥിയും, ഓരോ അനുഭാവിയും, എല്ലാ മേഖലകളിലും, സർക്കാർ സേവനങ്ങളിലും പോലും തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുന്നു.

പാർട്ടി സംഘടനയുടെ രഹസ്യഭാഗം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത് പാർട്ടി അവഗണിച്ചതാണ് ഇതിനൊരു കാരണമെന്ന് പാർട്ടി സ്ഥാനം രാജിവച്ചുകൊണ്ട് സുന്ദരയ്യ പറഞ്ഞു.

"

പരിപാടിയിലും നയപ്രസ്താവനയിലും മറ്റ് രേഖകളിലും സിപിഐ എമ്മിന്റെ വിപ്ലവകരമായ വിഷയങ്ങൾ മാറ്റിവെയ്ക്കുന്ന നയം തുടരുന്നു സുന്ദരയ്യ തുടർന്നു, അതിന്റെ പ്രയോഗം പാർലമെന്ററിയും , നിയമപരവും സമാധാനപരവുമായ വ്യാമോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ല എന്നുകാണാം

'ഒന്നാമത്തെ പ്രധാന കാരണം, പി.ഡി വിപ്ളവം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ പാർട്ടിയാണ് നമ്മുടെ പാർട്ടി എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം നമ്മുടെ മുൻനിര കേഡർ പോലും ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നതാണ്. . നമ്മുടെ പരിപാടിയിലും നയപ്രസ്താവനയിലും ഭരണഘടനയിലും ടി.യു., കിസാൻ, പാർട്ടി സംഘടന എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ കാര്യപരിപാടിയിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രമേയങ്ങളിലും നമ്മൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറയുകയും ചുമതലകൾ വിപ്ലവ പാർട്ടിയുടെ കോണിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മൊത്തത്തിൽ, ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയ പാർലമെന്ററിയും നിയമപരവുമായ വ്യാമോഹങ്ങൾ, സമാധാനപരമായ വികസനത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ എന്നിവയിൽ നീണ്ടകാലത്തേക്ക് നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഭാവി അധിഷ്ഠിതമാണ് നമ്മുടെ സമ്പ്രദായം എന്നാകുമ്പോൾ മുമ്പു പറഞ്ഞ വിപ്ളവ വീക്ഷണമെല്ലാം വാക്കുകളിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നതായി മാറുന്നു.എല്ലാ ബഹുജന മുന്നണികളിലെയും പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലെയും പ്രവർത്തനരീതിയെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് റിവിഷനിസ്റ്റ് ശീലങ്ങളെ ഇളക്കിവിടാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ല. (ഒറിജിനലിൽ ഊന്നൽ).

ഒരുപക്ഷെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെയും സ്വന്തം ജനറൽ സെക്രട്ടറി തന്നെ ഇത്രയും രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല.

പി.സുന്ദരയ്യയുടെ രാജിക്കുശേഷം 1976-ൽ സി.പി.ഐ).എം അടവുനയവും നയപ്രഖ്യാപനവും പുനഃപരിശോധിച്ചു. തുടർന്നുള്ള രേഖ 'ദി സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ഓഫ് പോളിസി റിവ്യൂഡ്' എഴുതിയത് യഥാർത്ഥ നാലംഗങ്ങളിൽ അംഗമായിരുന്ന എം. ബസവപുന്നയ്യയാണ്. 1951 ഫെബ്രുവരിയിൽ കരട് അടവുനയം എഴുതിയ സി.പി.ഐ സംഘം. 1976-ൽ അവലോകനം അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും പി.സുന്ദരയ്യയുടെ മരണശേഷം 1986-ൽ മാത്രമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. (6)

1964 നും 1975 നും ഇടയിൽ അടവുനയരേഖ പ്രയോഗിക്കാനുള്ള തന്റെ ശ്രമത്തിൽ സിപിഐ എമ്മിൽ അദ്ദേഹം തീർത്തും ഒറ്റപ്പെട്ടുവെന്ന് പി.സുന്ദരയ്യയുടെ കേസ് വെളിപ്പെടുത്തി.

സിപിഐ എമ്മിന്റെയും സിപിഐ എംഎൽ ന്റ്ൊറിന്റെയും രൂപീകരണത്തിന് മുമ്പും ശേഷവും ഉണ്ടായ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലും ഇതേ സാഹചര്യം നിലനിന്നിരുന്നു.

1953-ന് ശേഷമുള്ള ദശാബ്ദങ്ങളിൽ സി.പി.ഐ പരിപാടിയുടെയും 1951-ലെ അടവുനയത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറയാൻ പരിമൾ ദാസ്ഗുപ്ത നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. (7) 1951-ലെ രേഖകളുമായി യോജിച്ച്, 1953 മുതൽ രാജ്യത്തിന് ഒരു സ്വതന്ത്ര രാജ്യമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചു. സർക്കാർ, വിദേശ മൂലധനവും തദ്ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയും വ്യവസായ മേഖലയെ നിയന്ത്രിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു; പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഗ്രാമീണ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ ഫ്യൂഡൽ താൽപ്പര്യങ്ങൾ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു; കൂടാതെ, അപൂർണ്ണമായ ദേശീയ വിമോചന സമരം ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിൽ ലയിച്ചു. കൂടാതെ, 1955-ലെ വീക്ഷണത്തോട് അദ്ദേഹം യോജിച്ചിരുന്നില്ല, ഇന്ത്യ 'കേരള മാർഗം' പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ 'സമാധാനപരമായ പാർലമെന്ററി പാത' വിജയകരമാക്കും. 1953-1964 കാലഘട്ടത്തിലെ ഐക്യ സിപിഐയിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനം, സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ, സമൂഹം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ധാരണ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിമൾ ദാസ് ഗുപ്ത പിന്നീട് സിപിഐ എമ്മിന്റെ രാഷ്ട്രീയ നയ രൂപീകരണങ്ങളെ നിരസിച്ചു. ദേശീയ ജനാധിപത്യമാണോ ജനകീയ ജനാധിപത്യമാണോ പെട്ടെന്നുള്ള വിപ്ലവ ഘട്ടം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഇരു പാർട്ടികളും ഭിന്നിച്ചു. നക്സൽബാരി സമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സിപിഐ എമ്മിനുള്ളിലെ വിഭാഗങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികളുടെ ഏകോപന സമിതി (സിസിസിആർ) രൂപീകരിച്ചു. എന്നാൽ, ഗ്രാമീണ മേഖലയിൽ സായുധസമരം മാത്രമാണ് സമരത്തിന്റെ ഏക രൂപം എന്ന 'തീവ്ര ഇടതുപക്ഷ' വീക്ഷണം ഭൂരിപക്ഷ വിഭാഗം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഇത് കൂടുതൽ വിഭജനത്തിന് കാരണമായി. വ്യക്തിഗത ഭീകരതയ്ക്ക് വേണ്ടി വാദിച്ച വരിലെ ഭൂരിപക്ഷ വിഭാഗം സിപിഐ എംഎൽ രൂപീകരിച്ച് മുന്നോട്ട് പോയി. മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം 1999-ൽ എഴുതുകയും അടവുനയത്തിന് റെ മതിപ്പിൽ അപ്പോഴും വ്യാവസായിക തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെയും കർഷകരുടെയും സംയുക്ത സമരങ്ങൾ നടത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള വിപ്ലവ പാർട്ടിയുടെ ആവശ്യകത ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തു. (8) പരിമൾ ദാസ്ഗുപ്ത തന്ത്രപരമായ രേഖയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നത് തുടർന്നു, വിപ്ലവകരമായ പാതയിൽ ഊന്നൽ നൽകി, സമാധാനപരമായ പാതയിലല്ല, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന്റെ

സംയോജനവും നഗരങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ഉയർച്ചയും തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സഖ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്ന തിൽ വിജയിചച് അവസ്ഥയായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചൈനയിലെ വിജയകരമായ പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന്റെ ഉദാഹരണത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അടവുനയത്തിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടുക എന്നത് ഒരു ഭാരിച്ച കടമയായിരുന്നു. പരിമൾ ദാസ്ഗുപ്തയെ തൊഴിലാളിവർഗത്തോടുള്ള ശത്രുതയുടെ അന്തരിക്ഷം സ്വാധീനിച്ചില്ല.1960കളിലെ ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ തന്നെ ഏറ്റവും അസാധാരണമായതൊഴിലാളി വിരുദ്ധ വീക്ഷണത്തിനിരയായിരുന്നകാലമായിരുന്നു അത്.

റഫറൻസുകൾ

1. (എഡി.) മോഹിത് സെൻ, 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ', വാല്യം VIII, PPH, ന്യൂഡൽഹി, 1977, പേജ്. 1-54.

www.revolutionarydemocracy.org/archive/1951prog.htm,

www.revolutionarydemocracy.org/archive/1951policy.htm,

www.revolutionarydemocracy.org/archive/cpi1951.htm

2. CPI യുടെ വ്യത്യസ്ത വിപ്ലവ തന്ത്രങ്ങളുടെ കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ ഇതിൽ കാണാവുന്നതാണ്: വിജയ് സിംഗ്, '1947 ന് ശേഷമുള്ള ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ ചില തന്ത്രങ്ങൾ', (എഡി.) ആൻഡ്രിയാസ് ഹിൽഗർ, കോറിന ആർ. ഉംഗർ, 'ഇന്ത്യ ഇൻ ദ വേൾഡ് 1947 മുതൽ ', പീറ്റർ ലാങ്, ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ട് ആം മെയിൻ, 2012, പേജ് 99-119.

3. സി.സി.യുടെ പ്രതിനിധികളുമായി ജെ.വി.സ്റ്റാലിൻ നടത്തിയ ചർച്ചകളുടെ രേഖ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ സഖാക്കൾ, റാവു, ഡാങ്കെ, ഘോഷ്, പുന്നയ്യ, (9 ഫെബ്രുവരി 1951), റെവല്യൂഷണറി ഡെമോക്രസി, വാല്യം. XII, നമ്പർ 2, സെപ്റ്റംബർ 2006. http://www.revolutionarydemocracy.org/rdv12n2/cpi2.htm

4. 'ഡീകോളനിസേഷൻ' സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിൽ കാണുക: Ekonomicheskaya Entsiklopedia Politicheskaya Ekonomia-ലെ 'Dekolonizatsii Teorii', Tom I, Izdatel'stvo 'Sovetskaya Entsiklopedia', Moskva, 1972, p. 374; 'Revolyutsionnoe dvizhenie v colonial'nykh i polukolonial'nykh stranakh. Tezisy, ഇൻ:

'Komunistycheskii ഇന്റർനാഷണൽ v dokumentakh, 1919-1932', Moskva, 1933, pp. 832-870; കുസിനൻ, 'ദി റെവല്യൂഷണറി മൂവ്മെന്റ് ഇൻ ദി കോളനികൾ', വാല്യം 8, നമ്പർ 68, ഇന്റർനാഷണൽ പ്രസ് കറസ്പോണ്ടൻസ്, പേജ് 1225- 1233; 'കൊളോണിയൽ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഖാവ് കുസിനന്റെ സമാപന പ്രസംഗം', കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഇന്റർനാഷണലിന്റെ ആറാം ലോക കോൺഗ്രസ്, ഇന്റർനാഷണൽ പ്രസ് കറസ്പോണ്ടൻസ്, വാല്യം. 8, നമ്പർ 81, 21 നവംബർ 1928, പേജ് 1519-1528. വി സെരെബ്രിയാക്കാവ്, എൽ. കഷർഷി, 'പ്രോട്ടീവ് ട്രോട്സ്കിസ്റ്റ്സ്കൊയ് കോൺസെപ്റ്റ്സി ഇംപീരിയലിസ്മ,' ലെനിൻഗ്രാഡ്സ്കൊ ഒത്ദെലെനിഎ കമ്മ്യൂണിസ്തിചെസ്കൊയ് അക്കാദമി പ്രി ടിഎസ് ഐ കെ എസ്എസ്എസ്ആർ, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഇകൊനൊമികി, പര്തിഇനൊഇ ഇജ്ദതെല്സ്ത്വൊ, മോസ്കോ, ലെനിന്ഗ്രാഡ് പോസ്റ്റ് 19 ലെനിന്ഗ്രാഡ്. ar വേൾഡ് എക്കണോമി, വാഷിംഗ്ടൺ , 1948, (റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത്). ശോഭൻലാൽ ദത്ത ഗുപ്ത, 'കോമിന്റേൺ ആൻഡ് ദി കൊളോണിയൽ ക്വസ്റ്റ്യൻ: ദി ഡീകോളണൈസേഷൻ കോൺട്രോവേഴ്സി, സിഎസ്എസ്എസ്, കൽക്കട്ട, 1976, കൂടാതെ 'കോമിന്റേൺ, ഇന്ത്യ ആൻഡ് കൊളോണിയൽ ക്വസ്റ്റ്യൻ, 1920¬37, കെ.പി.ബാഗ്ചി ആൻഡ് കമ്പനി ഫോർ സിഎസ്എസ്എസ്, കൽക്കട്ട, 1980.

5. (എഡി.) ഡി. പ്രേംപതി: പി. സുന്ദരയ്യ 'എന്റെ രാജി' (1975), ഇന്ത്യ പബ്ലിഷേഴ്സ് & ഡിസ്ട്രിബ്യൂട്ടേഴ്സ്, ന്യൂഡൽഹി, 1991. http://www.revolutionarydemocracy.org/archive/resig.htm

6. എം. ബസവപുന്നയ്യ, 'ദി സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് ഓഫ് പോളിസി റിവ്യൂഡ്', ദി മാർക്സിസ്റ്റ്, വാല്യം. III, നമ്പർ. 3-4, ഏപ്രിൽ 1986. www.revolutionarydemocracy.org/archive/basavapunnaiah.htm

7. പരിമൾ ദാസ്ഗുപ്തയുടെ പോരാട്ടങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ പ്രദീപ് ബസു, 'നക്സൽബാരിയിലേക്ക് 1953-1967', ഉൾപാർട്ടി പ്രത്യയശാസ്ത്ര സമരത്തിന്റെ ഒരു കണക്ക്, പ്രോഗ്രസീവ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, കൽക്കട്ട, 2000.

8. പരിമൾ ദാസ്ഗുപ്ത, 'പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രാറ്റിക് റെവല്യൂഷൻ ഇൻ ഇന്ത്യ', പ്രൊഫ. നൃപെൻ ചാറ്റർജി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ദർശൻ പ്രകാശന്, ഹൗറ, ജൂൺ, 1999. ഇതിന് ബസുദേബ് ആചാര്യയ്ക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

വിജയ് സിംഗ്

ആർക്കാണ് അയക്കേണ്ടത്:
സഖാവ് സ്റ്റാലിന്
സഖാക്കളായ ഡാങ്കെ, ഘോഷ്, റാവു, പുന്നയ്യ എന്നിവർ അവതരിപ്പിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ തന്ത്രപരമായ ലൈനിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത ഡ്രാഫ്റ്റ് താങ്കൾക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.
ചെയർമാൻ
ഫോറിൻ പോളിസി കമ്മിറ്റി CC AUCP (b)
ബി ഗ്രിഗോറിയൻ
1951 ഫെബ്രുവരി 27

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ (ബോൾഷെവിക്) കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിക്ക്

പ്രിയ സഖാക്കളേ,

നിങ്ങളുടെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ പിന്തുടരേണ്ട അടവുനയം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു കരട് ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നു. സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ ഞങ്ങളോട് പരിഗണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിന്, സഖാക്കളായ രാജേശ്വര റാവുവും വാസു പുന്നയ്യയും നിലവിലെ കരടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചില സൂത്രവാക്യങ്ങളോട് യോജിക്കുന്നില്ല, അവരുടെ വാദങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക കത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഡ്രാഫ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ബാക്കി പോയിന്റുകളോട് അവർ യോജിക്കുന്നു.

മികച്ച ആശംസകളോടെ

എസ്.എ.ഡാങ്കെ

അജോയ് ഘോഷ്

കെ. രാജേശ്വര റാവു

എം.ബി. പുന്നയ്യ

വി. പാവ്ലോവ് വിവർത്തനം ചെയ്തത്

mm12 ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നുള്ള വിവർത്തനം

പാർട്ടിസാന്സ് സമരത്തിന് റ്റെ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച സംശയങ്ങൾ

പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കർഷകരുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ ശത്രുവിന്റെ സായുധ സേനയെ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവരെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നതിനായി എല്ലാ അടിച്ചമർത്തലുകളെയും

ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അടിച്ചമർത്തലുകൾക്കെതിരെ വ്യക്തിഗത മായി നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ തീവ്രവാദം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഭൂപ്രഭുവോ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ചാരനോ ആകട്ടെ, തത്വത്തിൽ, വ്യക്തിപരമായി പീഡകനെതിരെയുള്ള ഏതൊരു നടപടിയും നിരോധിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ സമരത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ, അറിയപ്പെടുന്ന ചില അടിച്ചമർത്തലുകൾക്കെതിരെ അത്തരം നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, ഇതിലൂടെ മറ്റ് അടിച്ചമർത്തലുകളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിൽ നിന്ന് വിരമിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് പ്രസ്ഥാനത്തെയും പാർട്ടിസാന്സ് യൂണിറ്റുകളെയും പ്രതിരോധിക്കാൻ ശക്തമാക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ് നടപടി ജനങ്ങളെ നിഷ്ക്രിയരാക്കുന്നത് എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഈ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്ന്ും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം, ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിൽ അധിനിവേശ രാജ്യങ്ങളിലെ ജർമ്മൻ, ജാപ്പനീസ് ഫാസിസ്റ്റുകൾക്കെതിരെ പാർട്ടിയാന്സ് പ്രത്യേക വ്യക്തികൾക്കെതിരെ ഇത്തരം നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു, അത്തരത്തിലുള്ള യുദ്ധമുള്ള ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും സമാനമായ നടപടികൾ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നു. മലേഷ്യ, ബർമ്മ, ഇന്തോ-ചൈന മുതലായ സ്ഥലങ്ങളി ൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം ലെനിൻ പാർട്ടിയാന്സ് യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റ്റെ ലേഖനത്തിൽ അത്തരം നടപടികളെ എതിർത്തില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, മറിച്ച്, അത്തരം നടപടികളെ അരാജകത്വമെന്ന് അപലപിക്കുന്ന മെൻഷെവിക്കുകളെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. .

ഈ ചോദ്യത്തിന് ഞങ്ങൾ വിശദീകരണങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കെ. രാജേശ്വര റാവു [sic]

എം.ബി. പുന്നയ്യഃ

വ്യത്യസ്ത നിറത്തിലുള്ള മഷിയിലാണ് ഒപ്പ്. കെ. രാജേശ്വര റാവുവിന്റെ [sic] കൈകൊണ്ടാണ് കത്ത് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. - വിവർത്തകന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് പാവ്ലോവ് വിവർത്തനം വിവർത്തനം ചെയ്തത്

ഡ്രാഫ്റ്റ്-കരട്

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ അടവുനയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖ

1. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ കരട് പരിപാടിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാന അടിയന്തിര ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഫ്യൂഡലിസത്തെ ഇല്ലാതാക്കുക, ഫ്യൂഡൽ ഘടകങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള മുഴുവൻ ഭൂമിയും കർഷകർക്കും കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കുമിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുക, പൂർണ്ണ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും കൈവരിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുള്ള ക്രമം അട്ടിമറിച്ച് ജനകീയ ജനാധിപത്യ ക്രമം കൊണ്ടുവരുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാനാകൂ. ഇത് കണക്കിലെടുത്ത് ഫ്യൂഡൽ ചൂഷകർക്കെതിരെ കർഷകരെ അണിനിരത്താനും കർഷകരുമായി തൊഴിലാളികളുടെ ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്താനും ദേശീയ തലത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചൂഷണത്തെ എതിക്കുന്ന എല്ലാ ശക്തികളുടേയും ഇന്ത്യയുടെ ജനാധിപത്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി പോരാടാൻ തയ്യാറുള്ള സാമ്രാജ്യത്വ വർഗങ്ങൾ (ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി ഉൾപ്പെടെ), വിഭാഗങ്ങളും ഗ്രൂപ്പുകളും മറ്റ് ഘടകങ്ങളുമടങ്ങുന്ന വിശാല ഐക്യമുന്നണി സ്ഥാപിക്കാനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തും.

2. എല്ലാത്തരം സമരരീതികളും അവലംബിക്കുമ്പോൾ. ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ രൂപങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ, ബഹുജനങ്ങളെ അണിനിരത്തുന്നതിനുള്ള നിയമപരമായ എല്ലാ സാധ്യതകളും ഉപയോഗിച്ച്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ മുന്നേറുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ കൊളോണിയൽ ക്രമത്തിലും യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അഭാവവും കണക്കിലെടുത്താണ് സ്വാതന്ത്ര്യം നിയമപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ അവസരങ്ങൾ കർശനമായി പരിമിതമായതിനാൽ സാമ്രാജ്യത്വ-ഫ്യൂഡൽ ക്രമം പിന്തുണയ്ക്കുന്ന നിലവിലുള്ള ക്രമം ഒരു ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിന് പകരം വയ്ക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ സായുധ

പ്രക്ഷോഭത്തിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ എന്നു പറയുന്നത്. കഴിഞ്ഞ 3 വർഷത്തെ സ്വതന്ത്രമായ അധികാര സംക്രമണം+ എന്നതിന്റെ മൂർത്തമായ അനുഭവം ഈ വാദത്തിന്റെ തെളിവാണ്.

3. അപ്പോഴും, സായുധസമരത്തിന്റെ കൃത്യമായ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും വിജയം നേടുന്നതിനുള്ള അത്തരമൊരു സമരത്തിന്റെ രൂപത്തെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ അണികൾക്കിടയിൽ തെറ്റായതും വികലവുമായ വീക്ഷണങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു. പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസിന് ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ കൊളോണിയൽ സ്വഭാവത്തെ അവഗണിക്കുക, ചൈനയിലെയും മറ്റ് കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെയും വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാതെ,നേതൃത്വത്തിന്റെ ആധിപത്യ പ്രവണത നിലനിർ ത്തി പ്രധാനകാര്യത്തിന് തുരങ്കം വയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു അനുഭവം. നഗരങ്ങളിലെയും വ്യാവസായിക മേഖലകളിലെയും പൊതു രാഷ്ട്രീയ പണിമുടക്കുകളാണ് നമ്മുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രധാന ഉപാധി, അത്തരം പണിമുടക്കുകൾ രാജ്യത്തുടനീളം കലാപമുണ്ടാക്കാൻ മതിയാകും, അത് അട്ടിമറിക്കപ്പെടാൻ ഇടയാക്കും എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുള്ള കർഷക സമരത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള സാഹചര്യം. പിന്നീട്, ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ തെറ്റായി വായിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ചൈനയിലെ വിപ്ലവത്തിന്റെ അതേ പാതയിലൂടെ ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവം വികസിക്കുമെന്നും പാർട്ടിയാന്സ് പോരാട്ടം വിജയം കൈവരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന ഉപകരണമാകുമെന്നും തീസിസ് കോണ്ടുവന്നിരുന്ന.. മുൻ തീസിസ് കർഷകരുടെയും അവരുടെ സമരത്തിന്റെറയും പ്രാധാന്യത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തേത് തൊഴിലാളികളുടെയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ട് അടവുനയങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നതിന്റേയും മറ്റ് രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള യാന്ത്രിക താരതമ്യ പ്രവണതയുടെയും ഫലമാണ്.

സൈദ്ധാന്തികമായും പ്രായോഗികമായും ഈ രണ്ട് അടവുനയങ്ങളും തൊഴിലാളികളെയും കർഷകരെയും ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്ന പ്രധാന ലക്ഷ്യത്തെ നിരാകരിച്ചു, അത്തരം ഐക്യത്തിന്റെ ഒരേയൊരു ഉറച്ച അടിത്തറയിൽ ഒരു ഐക്യ ദേശീയ മുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം നിരസിച്ചു.ഫ്യൂഡൽ, സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ വിപ്ലവങ്ങളി ൽ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ നേതൃത്വപരമായ പങ്ക് നിരസിച്ചു.

4. ശരിയായ അടവുനയം വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്, ഈ തെറ്റായ വീക്ഷണങ്ങൾ നിരസിക്കുകയും ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുള്ള എല്ലാ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഇന്ത്യ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന വലിയൊരു കൊളോണിയൽ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുള്ള ഒരു വലിയ രാജ്യമാണ്, അതിന്റെ ജനസംഖ്യയുടെ 80% കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു രാജ്യത്ത്, ചൈനയിലെ അനുഭവം കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടം വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആയുധശേഖരത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ മാർഗമാണ്, ദേശീയ വിമോചനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അത് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേ സമയം, ഈ മാർഗത്തിന്റെ സവിശേഷമായ ഉപയോഗം വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കാത്ത തരത്തിൽ, ഇന്ത്യക്ക് സ്വഭാവസവിശേഷതകളുള്ള ഘടകങ്ങളുണ്ടെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1927-ൽ ചൈനയിലെ ദേശീയ മുന്നണിയിലുണ്ടായ പിളർപ്പ് സായുധ സേനയിൽ ഒരേസമയം പിളർപ്പിലേക്ക് നയിച്ചു, തുടക്കത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് 33,000 പോരാളികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഇതുകൂടാതെ, അവികസിത റെയിൽവേ ശൃംഖലയും മറ്റ് ഗതാഗത മാർഗ്ഗങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയ പ്രദേശങ്ങൾക്കെതിരെ വേഗത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ ശത്രുവിനെ അനുവദിച്ചില്ല. വിപ്ലവ ശക്തികൾ ക്ക് അനുകൂലമായ ഈ

നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ശത്രുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട നിരവധി അവസരങ്ങളിൽ അവർ പെട്ടു. ഈ വലയത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി, തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉന്മൂലനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പുതിയ പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങി. അവർ മഞ്ചൂറിയയിലേക്ക് നീങ്ങുകയും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ശക്തമായ ഒരു പിൻബലം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, വലയത്തിന്റെ ഭീഷണി പിൻവാങ്ങുകയും ശക്തമായ ആക്രമണം നടത്താൻ കഴിയുകയും ചെയ്തു, അത് അവസാനം ചൈനയുടെ വിമോചനത്തിന് കാരണമായി. അതിനാൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ നൽകിയ ശക്തവും ദൃഢവുമായ പിൻബലത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കൃത്യമായ പിന്തുണ ചൈനീസ് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു പാർട്ടിസാന് യുദ്ധത്തിന്റേറെ തന്ത്രങ്ങളുടെ വിജയത്തിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചു.

5. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒന്നാമതായി, നമുക്ക് ഒരു സൈന്യമില്ല, അത് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ഗതാഗത ശൃംഖല ചൈനയേക്കാൾ വളരെ വികസിതമാണ്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായി, ഇന്ത്യയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനം, ശക്തവും ദൃഢവുമായ പിൻതുണ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സൗഹൃദരാജ്യത്തെയും നമുക്ക് ആശ്രയിക്കാനാവില്ല. ഇതിനർത്ഥം ഇന്ത്യയിൽ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ സമരം പാടില്ല എന്നല്ല. നേരെമറിച്ച്, മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എല്ലാ കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെയും പോലെ നമ്മുടെ ആയുധപ്പുരയിലെ പ്രധാന ആയുധങ്ങളിലൊന്ന് പാർട്ടിസാന് പോരാട്ടം ആയിരിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ആയുധത്തിന് മാത്രം വിജയം നൽകാൻ കഴിയില്ല. മറ്റ് ആയുധങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇത് ഉപയോഗിക്കണം - തൊഴിലാളികളുടെ സായുധ യൂണിറ്റുകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒരു പൊതു പണിമുടക്കും കലാപവും. വിപ്ലവത്തിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് വിജയിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന കർഷകരുടെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടതും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സായുധ സേനകൾക്കിടയിലും തീവ്രമായ പ്രവർത്തനം നടത്തണം. ഈ മൂന്ന് ഘടകങ്ങളുടെയും മൊത്തത്തിലുള്ള സാന്നിധ്യം ഇന്ത്യയിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

6. പ്രതിസന്ധി രൂക്ഷമാകുകയും കർഷക പ്രസ്ഥാനം ഭൂമിയും ധാന്യശേഖരവും വിപ്ലവകരമായി ഏറ്റെടുക്കുന്ന തലത്തിലേക്ക് വളരുകയും അതുവഴി പ്രാദേശിക ശക്തികളെ തളർത്തുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പാർട്ടിസാന്സ് അധിനിവേശ പ്രദേശങ്ങൾ അനിവാര്യമായും ഉയർന്നുവരും. ഈ പ്രദേശങ്ങളും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിപ്ലവ ശക്തികളും എല്ലായ്പ്പോഴും ശത്രുക്കളാൽ വളയപ്പെടുകയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഭീഷണിയിലായിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സ്വന്തമായ സായുധ യൂണിറ്റുകളുള്ള വിമോചിത പ്രദേശങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നത് പോലും ഈ ഭീഷണി ഇല്ലാതാക്കില്ല, കാരണം പ്രദേശങ്ങൾ തന്നെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ശത്രുസൈന്യത്താൽ വളയപ്പെടും. അതുകൊണ്ട്, പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടം മാത്രം, അത് എത്രത്തോളം വ്യാപകമാകുമെന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി, ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ മൂർത്തമായ സാഹചര്യത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ മേൽ വിജയം കൈവരിക്കാൻ കഴിയില്ല. രൂക്ഷമാകുന്ന പ്രതിസന്ധി വ്യാപകമായ സമരത്തിലേക്ക് നയിക്കുമ്പോൾ, നിരവധി മേഖലകളിലെ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ശക്തികൾ ശത്രുവിനെതിരെ പോരാടുമ്പോൾ, നഗരങ്ങളിലെയും വ്യവസായത്തിന്റെ പ്രധാന ശാഖകളിലെയും തൊഴിലാളികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഗതാഗതത്തിൽ, നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കേണ്ടിവരും. പാർട്ടിസാന്സിനും വിമോചിത മേഖലകൾക്കുമെതിരായ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കേണ്ടതും തൊഴിലാളികളുടെ വൻ പണിമുടക്കിലൂടെ തളർത്തേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്.. പട്ടണങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികളുടെ പൊതുപണിമുടക്കും കലാപവുമായി പാർട്ടിസാന്സ്ന്റെ വിപുലമായ കുതിപ്പ് കൂടിച്ചേർന്നാൽ, വിപ്ലവശക്തികളെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ശത്രുവിന് ഒരു മേഖലയിലും സൈന്യത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല, തുടർന്ന് പരാജയത്തിന്റെ സാധ്യതയും സ്വയം നേരിടേണ്ടിവരും. നാശം.

7. പാർട്ടിയുടെ ഈ രണ്ട് തീസിസുകളും - നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ കലാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു പൊതു പണിമുടക്കിന്റെ തീസിസ്, അതുപോലെ തന്നെ പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടത്തിന് റ്റെ ലളിതമായ വികാസം മാത്രം വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നത് - തള്ളിക്കളയേണ്ടതുണ്ട്. കർഷകപ്രസ്ഥാനം രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പാർട്ടിസാന്സ് സമരമായി വളരുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ സമരത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ ശക്തമായ ജനകീയ സമരങ്ങളുമായി കൂട്ടിയിണക്കാനാവൂ, അത് ശത്രുവിനെ തളർത്തുകയും പട്ടണങ്ങളിൽ കലാപമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.

തൊഴിലാളികളുടെ സായുധ യൂണിറ്റുകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, ഒരു ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നമ്മുടെ നേരിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി, സായുധ സേന പതറാൻ തുടങ്ങും, അവരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം പിരിഞ്ഞ് ജനങ്ങളോടൊപ്പം ചേരും അപ്പോൾ മാത്രമേ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയം ഉറപ്പാകൂ. ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ദൗത്യം, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെന്നപോലെ പട്ടണങ്ങളിലെയും ജനസമൂഹത്തെ മൂർത്തമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ദൈനംദിന സമരങ്ങളിൽ നയിക്കുകയും ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള നീക്കത്തെ ആസൂത്രിതവും യോജിപ്പോടെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

8. അത്തരം ഒരു വീക്ഷണത്തിൽ തൊഴിലാളികളോട് അങ്ങേയറ്റം അടുത്ത ഐക്യവും കർഷകരും അത്തരം ഒരു ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തൊഴിലാളികളുടെ നേതൃത്വപരമായ പങ്കും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേരിട്ടുള്ള പിന്തുണയിലൂടെ ധീരമായി പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ട്, സമരങ്ങളിലൂടെയും കർഷകർക്ക് നൽകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് തൊഴിലാളികളുടെ നേതൃത്വം കേവലം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലൂടെയല്ല, പ്രാഥമികമായി കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും സമരത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ നേരിട്ടുള്ള ബൃഹത്തായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ആയിരിക്കും ഈ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്.

. തൊഴിലാളികളുടെ വർഗ്ഗം കർഷകരോട് ഏറ്റവും അടുത്തതാണ്, അവർ അവരെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തും മിത്രവുമായി കാണുന്നു. നിരവധി തൊഴിലാളികൾ കാർഷിക മേഖലകളിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്, കൂടാതെ എണ്ണമറ്റ ബന്ധങ്ങളാൽ കർഷകരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കർഷകരുടെ നിരന്തരമായ സമരത്തെ സഹായിക്കുക മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രം കാണിക്കുന്നത് പോലെ, സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലെ കർഷകരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കുകയും പുതിയ കർഷകരെ സമരത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരുപിടി ചൂഷകർ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും പട്ടിണിയെന്ന മരണഭീഷണിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ, സർക്കാരിനെതിരായ വിദ്വേഷം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, ഭക്ഷ്യവിഹിതം കുറയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളിൽ തൊഴിലാളികളുടെയിടയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ,

അവരുടെ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഉയർന്ന തലങ്ങളിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും മൂർത്തമായ രൂപം നൽകുന്നതിനലും മുഴുവൻ ജനങ്ങളെയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു മികച്ച ശക്തിക്കു രൂപം നൽകും.. സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രമല്ല, എല്ലാ വർഗങ്ങളുടെയും ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും, പ്രത്യേകിച്ച് കർഷകരുടെയും, ഒരു യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന സംരക്ഷകനായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, തൊഴിലാളിവർഗം ഒരു വിപ്ലവ നേതാവിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ജനസാമാന്യവും അവരോടു ചേര്ന്ന് വിപ്ലവ ഐക്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു.

9. അതുകൊണ്ട്, തൊഴിലാളിവർഗത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുക, അവരുടെ അധീശത്വത്തിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കുക, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ഐക്യമില്ലായ്മയെ മറികടക്കുക, ഭൂരിഭാഗം തൊഴിലാളികളെയും നമ്മുടെ ഭാഗത്തേക്ക് ആകർഷിക്കുക എന്നിവ പ്രധാന കാര്യങ്ങളാണ്. വ്യവസായത്തിന്റെ പ്രധാന ശാഖകളും ഫാക്ടറികളിലെയും വർക്ക്ഷോപ്പുകളിലെയും ഒളിവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കമ്മിറ്റികളോടെ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.അവരുടെ മികച്ചതും സജീവവുമായ ഘടകങ്ങൾ പാർട്ടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും പ്രധാന വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ തൊഴിലാളികളുടെ സായുധ യൂണിറ്റുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും വേണം. ഇതിനെല്ലാം തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ തീവ്രമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രചാരണ പ്രവർത്തനം, ക്ഷമയോടെയുള്ള ദൈനംദിന ജോലി, തൊഴിലാളികളുടെ അടിയന്തര ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള സമര നേതൃത്വം, ശക്തമായ ഒരു ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രസ്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കൽ എന്നിവ ആവശ്യമാണ്. ഒരു ഏകീകൃത തൊഴിലാളിവർഗത്തിനും അതിന്റെ ആധിപത്യ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാകുന്ന തൊഴിലാളിവർഗത്തിനും മാത്രമേ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയൂ.

10. കാർഷിക മേഖലകളിൽ, സമ്പന്ന കർഷകർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർനേരിടുന്ന ഫ്യൂഡൽ ചൂഷണത്തിനെതിരെ

കർഷകരുടെ എല്ലാ തട്ടുകളേയും അണിനിരത്തുകയും കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെയും പാവപ്പെട്ട കർഷകരുടെയും പിന്തുണയിൽ അവർക്കിടയിൽ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും വേണം. ഫ്യൂഡലിസം അവസാനിപ്പിക്കും കർഷകർക്കിടയിൽ ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യലും മുഴുവൻ കാലഘട്ടത്തിലും നമ്മുടെ കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രധാന മുദ്രാവാക്യമായി തുടരേണ്ടതാണെങ്കിലും, ഓരോ പ്രവിശ്യയ്ക്കും ഓരോ പ്രദേശത്തിനും വാടക കുറയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയ അടിയന്തിര ആവശ്യങ്ങൾ നമ്മൾരൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കാർഷിക ഉൽപന്നങ്ങൾക്കുള്ള പണമടയ്ക്കൽ, ഫ്യൂഡൽ നികുതിയും നിർബന്ധിത ജോലിയും നിർത്തലാക്കൽ, കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കുള്ള അടിസ്ഥാന മിനിമം വേതനം നടപ്പാക്കൽ മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകണം. തങ്ങളുടെ പിന്തുണയിൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന് തങ്ങളെ വഞ്ചിച്ച നിലവിലെ സർക്കാരിനെതിരെ കാർഷിക പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാക്കുന്ന വിദ്വേഷം തിളച്ചുമറിയാൻ പോകുന്നു, കർഷകർക്കിടയിൽ അതൃപ്തി വ്യാപകമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സർക്കാരിനെതിരെ വ്യാപകമായ അതൃപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കർഷകർ നിരന്തരമായി നടത്തിയ പ്രകടനങ്ങൾക്കിടയിലും, രാജ്യത്തെ കർഷക പ്രസ്ഥാനം ഇപ്പോഴും ദുർബലമാണ്, കൂടാതെ കർഷകരുടെ വലിയൊരു വിഭാഗം ഇപ്പോഴും സജീവമായ സമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സംഘടനയുടെയും നേതൃത്വത്തിന്റേയും ,നമ്മുടെ കാർഷിക പരിപാടിയുടെ നിരന്തരമായ ജനകീയവൽക്കരണത്തിലൂടെ മാത്രമെ ഈ ദൗർബല്യങ്ങളെ മറികടക്കാൻ കഴിയൂ.നിർദ്ദിഷ്ടവും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമായ ആവശ്യങ്ങൾ മുന്നോട്ട് വച്ചുകൊണ്ട്, ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ശരിയായ നേതൃത്വം ക്ഷമയോടെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ വിപുലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അടിത്തറയാകും. കൂടാതെ ഈ സമരകാലത്ത് കർഷകരുടെയും കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെയും സംഘടനകളുടെ ഒരു ശൃംഖല സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒളിവിലുള്ള സെല്ലുകളുടെ നേതൃത്വവും നിർദ്ദേശ കേന്ദ്രങ്ങളും, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിനെതിരായ കർഷക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിനായി പോരാളികളും കർഷകരുടെ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളും അടങ്ങുന്ന വോളണ്ടിയർ യൂണിറ്റുകൾ രൂപീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രസ്ഥാനം പുരോഗമിക്കുകയും ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കലിന്റേയും കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ യുദ്ധത്തിന്റേയും ഘട്ടത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ യൂണിറ്റുകൾ പാർട്ടിസാന് യൂണിറ്റുകളുടെ കേന്ദ്രമായി മാറും.

11. പ്രതിസന്ധി വളരുമ്പോൾ, പ്രസ്ഥാനവും ഐക്യവും, ബോധവും, സംഘടനയും ശക്തിപ്പെടുമ്പോൾ, പാർട്ടിയുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും വർദ്ധിക്കുകയും, കർഷക പ്രസ്ഥാനത്തെ തകർക്കാൻ ശത്രുക്കൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ക്രൂരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, എപ്പോൾ എന്ന ചോദ്യം. ആയുധങ്ങൾ എവിടെ ഉപയോഗിക്കണം എന്നതും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രായോഗിക ചോദ്യമായതിനാൽ പാർട്ടി വ്യക്തവും അവ്യക്തവുമായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

12. ഇന്ത്യയുടെ വലിയ ഭൂപ്രദേശം, ജനങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത തലത്തിലുള്ള ബോധതലങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളും, കാർഷിക പ്രതിസന്ധിയുടെ അസമമായ തീവ്രതയും പാർട്ടിയുടെ തന്നെ വ്യത്യസ്ത സ്വാധീനവും കാരണം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കർഷക പ്രസ്ഥാനത്തിന് എല്ലായിടത്തും ഒരേ വേഗത്തിൽ വികസിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിസ്സംശയമായും ഒരാൾ അകാല കലാപങ്ങളും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സാഹസിക പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒഴിവാക്കണം. അതേസമയം, ബാക്കിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രസ്ഥാനം കലാപത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്ത് പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന്റെ സായുധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താവൂ എന്ന് വാദിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. നേരെമറിച്ച്, പ്രസ്ഥാനം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന് റ്റെ രൂപത്തിൽ സായുധ പോരാട്ടം ആവശ്യമായി വരുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന് ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കാൻ കർഷകപ്രസ്ഥാനം പക്വത പ്രാപിച്ച ഭൂപ്രകൃതിയുള്ള അനുകൂലമായ വലിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഇത്തരമൊരു ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കൽ എങ്ങനെ നടത്താം, പിടിച്ചടക്കിയ ഭൂമി എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കാം എന്ന ചോദ്യം ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും അടിയന്തിര ചോദ്യമായി മാറും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കർഷകരിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പ്രത്യേകിച്ച് ഏറ്റവും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരും ആരംഭിച്ച പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടം യഥാർത്ഥ ബഹുജന കർഷക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും പാർട്ടിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ

ശക്തമായ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റ് രൂപങ്ങളുമായി കൂടിച്ചേരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഭൂവുടമകളെ ബഹിഷ്കരിക്കുക, വാടക നൽകാനുള്ള കൂട്ട വിസമ്മതം, കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്ക് തുടങ്ങിയ സമരങ്ങൾ ശരിയായ രീതിയിൽ നടപ്പാക്കുകയും നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജ്യത്തെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള കർഷക ജനവിഭാഗങ്ങളെ ഇളക്കി മറിക്കുകയും അവരുടെ സമരത്തെ ഉയർന്ന തലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യാം. കർഷക പ്രസ്ഥാനം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, അത് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ബഹുജന പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സംയോജിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ച് പണിമുടക്കുകളും പ്രകടനങ്ങളും പോലുള്ള അയൽ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വ സംഘടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കണംസൂക്ഷ്മമായ തയ്യാറെടുപ്പുകളുടെയും സാധ്യമായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആരംഭിച്ച പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടം ധൈര്യത്തോടെയും സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെയും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങൾ എല്ലാ വിധത്തിലും നഷ്ടപ്പെടാതെ പ്രതിരോധിക്കുകയും വേണം. അതേസമയം, പാർട്ടിസാന്സ് പ്രദേശങ്ങൾക്കെതിരെ ഉയർന്ന ശത്രുസൈന്യം കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും പാർട്ടിസാന്സ് ശക്തികൾ പരാജയത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ സമ്പൂർണ്ണ ഉന്മൂലന ഭീഷണി നേരിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പാർട്ടി അത്യന്തം മെയ് വഴക്കത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കണം

13. നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭത്തിലും പ്രചാരണത്തിലും കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ സമരത്തിന്റെ പ്രതിരോധ സ്വഭാവം ഊന്നിപ്പറയുകയും കർഷകർ പോരാടുന്ന ആവശ്യങ്ങളെ അധികരിച്ച് ആയുധമെടുക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കിയ അതിക്രമങ്ങളിലും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ നൽകുകയും വേണം. അക്രമത്തിനും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനും ഉത്തരവാദി ശത്രുക്കളാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

14. പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടം യഥാർത്ഥവും ശരിയായതുമായ ബോൾഷെവിസ്റ്റ് രീതിയിൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്, ആ സമരം വിപ്ലവത്തിന്റെ ആയുധമായി മാറുന്നതിന്, വ്യക്തിഗത ഭീകരതയോടുള്ള പാർട്ടിയുടെ നിലപാട് പൂർണ്ണമായി വിശദീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഏത് പ്രകടനത്തിലും വ്യക്തിഭീകരതയ്ക്കെതിരെയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പൊരുത്തപ്പെടാത്തത്. വ്യക്തിഗത ഭീകരതയുടെ തന്ത്രങ്ങളെ പാർട്ടിസാന്സ് തന്ത്രമായി കാണിക്കാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമവും, ഈ രണ്ട് തന്ത്രങ്ങളും തുല്യമാക്കാനുള്ള ഏതൊരു പ്രവണതയും, ഇവ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മങ്ങിക്കുന്ന ഏതൊരു പ്രവണതയും. അത്തരം ഓരോ പ്രവണതയും ശക്തമായി എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. തികച്ചും കർഷക പോരാളികൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു യൂണിറ്റ്

നടത്തിയാലും പാർട്ടി സെല്ലുകളാൽ അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചാലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സായുധ നടപടി പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടമല്ലെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

15. ഒരു പാർട്ടിസാന്സ് സമരത്തിൽ, ബഹുജനങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം ചരിത്രത്തിന്റെ സജീവ പങ്കാളികളും നായകന്മാരും സ്രഷ്ടാക്കളുംാണ്. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ സമരം ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലമാണ്, അത് ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നമ്മുടെ കാലത്തെ ഇന്ത്യയുടെ മൂർത്തമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം ഭൂമിയും ധാന്യങ്ങളും പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ അത് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ കലാപത്തിന്റെ ഘട്ടവും അതുപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും ന്ന പരിഗണനയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ. ഭക്ഷണവും പാർപ്പിടവും വിവരവും നൽകുന്ന ഒരു നിഷ്ക്രിയ അനുഭാവിയുടെ വേഷം മാത്രം ബഹുജനങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ട് കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ സമരം നടത്തരുത്. നേരെമറിച്ച്, ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കൽ, പാട്ടത്തുക നിർത്തലാക്കൽ, ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നവരെ സജീവമായി ബഹിഷ്കരിക്കൽ തുടങ്ങിയ മറ്റ് രൂപത്തിലുള്ള ബഹുജന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് പാർട്ടിസാന്സ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും നടത്തുകയും വേണം. അത്തരമൊരു ബഹുജന പ്രസ്ഥാനവുമായി അഭേദ്യമായി സംയോജിപ്പിച്ച ഒരു പാർട്ടിസാന്സ് പോരാട്ടത്തിന് മാത്രമേ ജനങ്ങളിൽ വിപ്ലവകരമായ ആത്മവിശ്വാസം വളർത്താനും വികസിപ്പിക്കാനും കഴിയൂ.

16. വ്യക്തിഗത ഭീകരതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായ നടപടികൾ, ഒരു പ്രത്യേക അടിച്ചമർത്തലുകാരനെയോ അല്ലെങ്കിൽ "അത് നടപടിയാക്കിയ " ഭൂവുടമയെയോ പോലീസ് ഓഫീസറെയോ ഇല്ലാതാക്കാതിരിക്കാനാണ്. പാർട്ടിസാന്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം ജനങ്ങളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിരോധിക്കുക, പ്രസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ശക്തികൾ അവരുടെ അസംഘടിതത്വം ഉപയോഗിച്ച് അവയെ നശിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് ഈ സേനയുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ സേനകൾ സായുധ സേനകളും പോലീസ് യൂണിറ്റുകൾ, ആഭ്യന്തര സുരക്ഷയുടെ ബാൻഡുകൾ പോലെയുള്ള ഫാസിസ്റ്റ് സായുധ സംഘങ്ങൾ എന്നിവയായിരിക്കാം. ഇടപെടലുകളിലൂടെയും പെട്ടെന്നുള്ള ആക്രമണങ്ങളിലൂടെയും ഈ ശക്തികളെ ഭാഗികമായി നശിപ്പിക്കുക, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കുക, അവരെ ഇല്ലാതാക്കുക, ഗതാഗതം ലംഘിച്ച് ജനങ്ങൾക്കെതിരായ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അസാധ്യമാക്കുക,

അങ്ങനെ പാർട്ടിസാന്സ് അനുകൂല സാഹചര്യത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ് ഈ സായുധസംഘത്തിനറ്റെ ചുമതല. വിമോചന മേഖലകളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് , പാർട്ടിസാന്സ് യൂണിറ്റുകൾ ഒരു വിമോചന സൈന്യമായി മാറും. ഈ യഥാർത്ഥ പാർട്ടിസാന്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, വ്യക്തിഗത ഭീകരതയുടെ സൂക്ഷ്മമായ വശം ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നവർക്കെതിരെയാണ്. പ്രത്യേക അടിച്ചമർത്തലുകൾ -നടത്തുന്ന ഭൂവുടമകളും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും - "അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു" കൂടാതെ പ്രത്യേക സായുധ വ്യക്തികളോ യൂണിറ്റുകളോ അവരുടെ നാശം സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം മറ്റ് അടിച്ചമർത്തലുകളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നത് നിർത്താൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും അനുഭവം കാണിക്കുന്നത് പോലെ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഈ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കില്ല. അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ആളുകളെ സജീവമാക്കുന്നതിനു പകരം സാഹചര്യത്തെ നിഷ്ക്രിയരാക്കുകയും എല്ലാവിധത്തിലും വ്യർത്ഥവും ദോഷകരവുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

17. ജനങ്ങളുടെ പാർട്ടിസാന്സ് ശക്തികളും ശത്രുവിന്റെ പ്രതിലോമ ശക്തികളും തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ പ്രക്രിയയിൽ, ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വ്യക്തിഗത അടിച്ചമർത്തലുകൾ കാരണം ചിലർ. കൊല്ലപ്പെടാം, എന്നാൽ അത്തരം കൊലപാതകങ്ങൾ പക്ഷപാതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമല്ല. വിമോചിത പ്രദേശങ്ങളിൽ, പീപ്പിൾസ് കോടതികൾ വ്യക്തിഗത അടിച്ചമർത്തലുകൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നാൽ ഇത് ഒന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പീഡകനെ കൊല്ലുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രത്യേകമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമല്ല.

18. പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധത്തിന് ആ സ്വഭാവവും അത്തരത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉള്ളതിനാൽ, അത് സമരം അത്യന്തം ഗൌരവമുള്ള കാര്യമാണെന്നും വേണ്ടത്ര രാഷ്ട്രീയവും സംഘടനാപരവും സാങ്കേതികവുമായ തയ്യാറെടുപ്പുകളില്ലാതെ, സൂക്ഷ്മമായ വിലയിരുത്തലില്ലാതെ ആരംഭിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. രാജ്യത്തെ പൊതുവെയും ഒരു

നിശ്ചിത പ്രദേശത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും. അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ സാഹചര്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പോലും എല്ലാ പാർട്ടിസാന്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നിരാകരിക്കാനുള്ള വാദമായി, രാജ്യത്തുടനീളം ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള ദൗർബല്യത്തെ പാർട്ടി പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ലാത്തതുപോലെ, അത് ഇപ്പോൾ സാഹചര്യത്തിനനുസ്സരിച്ചിച് രീതിയിൽ, പൊതുവെ ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് പാർട്ടിസാന്സ് യുദ്ധം നടത്തണം.

19. ഏത് നിമിഷവും മാറുന്ന ദേശീയ-രാഷ്ട്രീയം ശരിയായി വിലയിരുത്തിയാൽ മാത്രമേ പാർട്ടിക്ക് ഇത് നേടിയെടുക്കാനും ദേശീയ തലത്തിൽ ഒരു മെയ്വഴക്കമുള്ള രീതിയിൽ, പൊതുവെ ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെ .സമരത്തിലൂടെ ഒരു കലാപത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ ഒരു പൊതു പണിമുടക്കും എന്ന തലത്തിലേക്ക് ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിയൂ. സാഹചര്യം, അത് ആത്മനിഷ്ഠതയെ നിരാകരിക്കുകയും അഭികാമ്യമായതിനെ യാഥാർത്ഥ്യമായി അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും, അവസരങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളവഗണിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പര്യാപ്തമല്ലെന്നും ആത്മനിഷ്ഠമായ ഘടകവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും എന്ന് അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കും. - ഒരു ബഹുജന പാർട്ടി, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ഇടയിൽ ആഴത്തിൽ വേരുകളുള്ള, അവർക്ക് ആത്മവിശ്വാസമുള്ള, വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിലേക്ക് അവരെ നയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പാർട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

20. കഴിഞ്ഞ 3 വർഷമായി ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിയ വിപ്ലവകരമായ കുതിച്ചുചാട്ടം ഉണ്ടായിട്ടും, നിരവധി ജനകീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും, ഇന്ത്യ ഒരു വിപ്ലവകരമായ കലാപത്തിന്റെയും വിപ്ലവത്തിന്റെയും വക്കിലാണ് എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് വലിയ അതിശയോക്തിയാണ്. ഗവൺമെന്റും അതിന്റെ നേതാക്കളും ഏജന്റന്മാരും ഇതിനകം തന്നെ ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആഭ്യന്തരയുദ്ധം രാജ്യത്ത് ഇപ്പോൾത്തന്നെ നടക്കുന്നുണ്ട് ജനങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ബോധതലവുമായോ യഥാർത്ഥ സാഹചര്യവുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത പ്രവർത്തനത്തിനായുള്ള വ്യർത്ഥമായ

ആഹ്വാനങ്ങളിലേക്കും ആഡംബര മുദ്രാവാക്യങ്ങളിലേക്കും ആളുകൾ ന പ്രായോഗികമായി നയിക്കപ്പെടുന്നില്ല, അത് ശത്രുവിന് അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമാക്കുന്ന രീതിയിൽ പാർട്ടിയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അതിന്റേറെ ഫലമായി ജനസമൂഹംസോഷ്യലിസ്റ്റുകളിലേക്കും മറ്റ് അട്ടിമറി ഘടകങ്ങളിലേക്കും പോകുന്നു എന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ തെറ്റാണ്, പരിഷ്കരണവാദത്തിന്റെ കണ്ണടയിലൂടെ, ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ബലഹീനതയെയും ഐക്യമില്ലായ്മയെയും ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണത്തെയും മാത്രം വീക്ഷിക്കുകയും, പിൻവാങ്ങലിന്റെയും "കാത്തിരിപ്പിന്റെയും" നയം, തങ്ങളുടെ ശക്തിയെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുക എന്ന നയം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും തെറ്റാണ്. പട്ടണങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും നടക്കുന്ന എല്ലാ സായുധ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ഇവർ നിരസിക്കുന്നു. സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ധാരണയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ, പരിഷ്കരണവാദത്തിന്റെ ഏറ്റവും മോശമായ രൂപത്തിലേക്ക് ജന ങ്ങളെ.നയിക്കുകയും പാർട്ടി ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിന് പകരം അവരെ പിന്തുടരുന്ന സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും

21. പ്രതിസന്ധി അതിവേഗം വളരുകയാണ്, അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ബഹുജനങ്ങൾ വിപ്ലവകരമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, വലിയ തോതിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളുടെ ഒരു കാലഘട്ടം മുന്നിലുണ്ട് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ജനങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഒരു ബാധ്യത പോലും സർക്കാർ നിറവേറ്റാത്തത്, ഒരു പ്രശ്നം പോലും പരിഹരിക്കാനുള്ള സർക്കാരിന്റെ കഴിവില്ലായ്മ - വിശേഷിച്ചും കാർഷിക പരിഷ്കരണങ്ങളുടെയും ജനസാമാന്യത്തിനുള്ള ഭക്ഷ്യ വിതരണത്തിന്റ്െറെയും പ്രശ്നം - ഇതെല്ലാം അതിവേഗം എല്ലാ മിഥ്യാധാരണകളെയും തകർക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും നിലവിലുള്ള സർക്കാരിനെ ഭൂവുടമകളുടെയും മുതലാളിമാരുടെയും സർക്കാരായാണ് കാണുന്നത്. ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചിന്തിക്കുന്നത് സായുധ കലാപം കൂടാതെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ സർക്കാരിനെ മാറ്റാമെന്നും യഥാർത്ഥ ജനകീയ സർക്കാരിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാമെന്നും എന്നാൽ ദൈനംദിന ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിലൂടെയാണ് - മതിയായ വേതനം, കാർഷിക ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് ന്യായമായ വില, പുനഃസ്ഥാപിക്കൽ. റേഷൻ കാർഡ് സംവിധാനം മുതലായ ആവശ്യ ങ്ങൾക്കായി ആളുകൾ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജനകീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ

വളർച്ച ഇപ്പോഴും ജനങ്ങളിൽ അസംതൃപ്തിയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് പിന്നിലാണ്, മാത്രമല്ല ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമാണ് സർക്കാരിനെതിരായ യഥാർത്ഥ പോരാട്ടത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ പിന്നാക്കാവസ്ഥ സർക്കാരിന്റെ അടിച്ചമർത്തൽ നടപടികളുടെ മാത്രമല്ല, എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി ദുർബലമായ ഒരു പാർട്ടിയുടെയും പുരോഗമന ശക്തികളുടെ നിലവിലുള്ള അനൈക്യത്തിന്റെയും ഫലമാണ്. അതിനാൽ, പാർട്ടിയുടെ പ്രധാന കടമകളിലൊന്ന്, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുക, ഒരു മൂർത്തമായ പരിപാടിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജനകീയ ശക്തികളുടെ ഏകീകരണം, ഒരു ബഹുജന പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കുക, പാർട്ടിക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനും അത്തരം നേതൃത്വത്തിന് മാത്രമേ ഐക്യപ്പെടലിലൂടെ മാത്രമെ കഴിയൂ. ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തെ വിപുലീകരിക്കുകയും അതിനെ വളരെ ഉയർന്ന തലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുക അത്യാവശ്യമാണ്.

22. നിലവിലെ സർക്കാരിനെ പിരിച്ചുവിട്ട് പകരം ജനാധിപത്യ ശക്തികളുടെ ഐക്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു ജനകീയ സർക്കാർ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ പോരാടുന്ന, കാർഷിക പരിഷ്കരണവും ജനാധിപത്യവും കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു സർക്കാർ രൂപീകരിക്കണമെന്ന മുദ്രാവാക്യം പാർട്ടി മുന്നോട്ട് വയ്ക്കണം. . അതിന്റെ പരിപാടി വ്യാപകമായി ജനകീയമാക്കുന്നതിനും, ജനാധിപത്യ ശക്തികളെ അണിനിരത്തുന്നതിനും ഏകീകരിക്കുന്നതിനും, നിലവിലെ സർക്കാരിന്റെ നയങ്ങളും രീതികളും തുറന്നുകാട്ടുന്നതിന് വരാനിരിക്കുന്ന പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉപയോഗിക്കണം. ഒരു സായുധ വിപ്ലവത്തിന്റെ അനിവാര്യതയെ കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടത്തക്കവിധം പാർട്ടി അവരുടെ ദൈനംദിന സമരത്തിൽ ബഹുജനങ്ങളെ നയിക്കുകയും അവരെ പടിപടിയായി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും വേണം. ഫാസിസത്തിന്റെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് പാർട്ടി പറയേണ്ടതില്ല, പകരം രാജ്യത്തെ ജനാധിപത്യപരമായി ചായ്‌വുള്ള ജനങ്ങളുടെ വലിയ വിഭവങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഏകീകരിക്കാനും നിലവിലെ സർക്കാർ നടത്തുന്ന ഫാസിസത്തിലേക്കുള്ള ശക്തിപകർച്ചയെ പിന്നോട്ടടിപ്പിക്കാനും ഉപയോഗിക്കണം. ക്ഷമയും ചിട്ടയായതുമായ ദൈനംദിന പരിശ്രമങ്ങളിലൂടെ, ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പരസ്യമായി പോരാടി, ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ തട്ടുകളുടെയും മൂർത്തമായ

പോരാട്ടത്തിന്റെ ശരിയായ നേതൃത്വത്തിലൂടെ, പാർട്ടി വളരുകയും സംഘാടകൻ, നേതാവ് എന്നീ നിലകളിൽ അതിന്റെ ജനകീയ-ജനാധിപത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പങ്ക് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യും.

23. അതുകൊണ്ട്, ചൈനയുടെ പാതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിൽ, സായുധ പോരാട്ടം എങ്ങനെ നടത്താം എന്ന ചോദ്യത്തിൽ ഈ വർഷത്തിനിടയിൽ നമ്മുടെ പാർട്ടിയിൽ നടക്കുന്ന ഈ അനന്തമായ സംവാദങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇത്തരം സംവാദങ്ങൾ പാർട്ടിയിൽ അസംഘടിതാവസ്ഥയിലേക്ക് നയിക്കുകയും അതിന്റെ ശക്തി കുറയ്ക്കുകയും ബഹുജനങ്ങൾക്ക് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള സമയത്ത് ന ൽകുന്ന നേതൃസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സംവാദങ്ങൾ ഇതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ പരസ്യമായി നമ്മുടെ എല്ലാ പദ്ധതികളും ശത്രുക്കൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവ നടപ്പിലാക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വളരെ പെട്ടെന്നുതന്നെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയുണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നതും, അസംഘടിതവും ദുർബ്ബലവുമായ അവസ്ഥയിലുള്ള പാർട്ടിക്ക് ജനങ്ങളെ വിപ്ലവത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ പ്രതിസന്ധി പൂർണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതുമാണ് വസ്തുത. അത്തരമൊരു സാഹചര്യം പാർട്ടിയെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന വലിയ ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കാൻ പാർട്ടി തയ്യാറായിട്ടില്ല. അതിനാൽ, നിലവിലുള്ള ദൗർബല്യങ്ങൾ എത്രയും വേഗം പരിഹരിച്ച് പാർട്ടിയിലെ അണികൾ ഒന്നിച്ചുനിൽക്കുകയും പാർട്ടിയുടെ ബഹുജന അടിത്തറ വിശാലമാക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനുമുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. സമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തകരിൽ നിന്നും ഇതര വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഏറ്റവും മികച്ചത് ഉൾക്കൊണ്ട് അതിനെ ഒരു ബഹുജന പാർട്ടിയാക്കി മാറ്റുമ്പോൾ, പാർട്ടിയിൽ വേണ്ടത്ര അംഗീകൃതമല്ലാത്ത ഘടകങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. പരിശോധിച്ചു വിശ്വസ്തരായിരിക്കാൻ. അതിനായി പാർട്ടി അംഗത്വത്തിലേക്കുള്ള സ്ഥാനാർഥിത്വ അപേക്ഷക നിലവാര സംവിധാനം നമുക്കുണ്ടാകണം. നിയമപരമായ എല്ലാ മാർഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് പാർട്ടിയുടെ നിയമവിരുദ്ധമായ ഇന്നത്തെ ഉപകരണത്തെ നിർണ്ണായകമായി ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

24. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പാർട്ടിയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കടമകളിലൊന്ന് സമാധാനം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യൻ ജനതയെ അണിനിരത്തുക എന്നതാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലുതും ജനസാന്ദ്രതയുള്ളതുമായ രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായതിനാലും തെക്ക്-കിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ പ്രധാന സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനാലും, ആംഗ്ലോ-അമേരിക്കൻ യുദ്ധമോഹികൾക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തിലും സമാധാനം നിലനിർത്തുന്നതിലും ഇന്ത്യ ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ദൗത്യം ഇന്ത്യ ഈ പങ്ക് വഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്.

25. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സമാധാനത്തിന്റെ ശക്തികൾ വളരെ വലുതാണ്. ഈ ശക്തികൾ കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. മധ്യവർഗ ബുദ്ധിജീവികൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയനോടുള്ള സ്നേഹവും ഭരണവും വ്യാപകമാണ്. ചൈനയുടെ വിമോചനവും ഒരു വലിയ ശക്തിയായി ഉയർന്നതും, ഭക്ഷ്യ പ്രശ്നം, ക്ഷാമം, വെള്ളപ്പൊക്കം, രോഗങ്ങൾ എന്നിവ പരിഹരിക്കാൻ ചൈനയിലെ ജനകീയ സർക്കാരിനെ സഹായിച്ച രീതികൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ വലിയ മതിപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. കൊറിയയിലെ അമേരിക്കൻ അധിനിവേശത്തിനെതിരായി രാജ്യത്ത് നിലനിൽക്കുന്ന മാനസികാവസ്ഥ അതേപോലെ ശക്തമാണ്, അതിനാൽ കൊറിയൻ ജനതയോടുള്ള സഹതാപ വികാരങ്ങൾ വ്യാപകമാണ്, ഏറ്റവും പിന്തിരിപ്പൻ പത്രങ്ങൾ പോലും അമേരിക്കക്കാരെ വിമർശിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. ജനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഈ അയോഗ്യമായ വികാരങ്ങളും മറ്റ് ഘടകങ്ങളും അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ട ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ (ആറ്റംബോംബ് പ്രയോഗത്തിന്റെ ഭീഷണി, പീപ്പിൾസ് ചൈനയെ ആക്രമണകാരിയായി പ്രഖ്യാപിക്കൽ മുതലായവ) എതിർക്കാൻ നെഹ്റു സർക്കാരിനെ നിർബന്ധിതരാക്കി.

26. എന്നിരുന്നാലും, സമാധാനത്തിനായുള്ള വ്യാപകമായ പരിശ്രമത്തെ സമാധാനത്തിനായുള്ള ഒരു വലിയ പ്രസ്ഥാനമാക്കി മാറ്റാൻ പാർട്ടിക്ക് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, കാരണം, മറ്റ് ചോദ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സമാധാനത്തിന്റെ ചോദ്യത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം അങ്ങേയറ്റം വിഭാഗീയമായിരുന്നു. സമാധാനത്തിനായുള്ള പ്രസ്ഥാനം നമ്മുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള പാർട്ടിയുടെയും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെയും കർഷക സംഘടനകളുടെയും അനുഭാവികൾക്ക് മാത്രമായി ഉള്ള പരിമിതപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി തുടരുന്നു. ഏത്

പ്രശ്നത്തിലും സർക്കാരിനെതിരെയുള്ള പൊതു ആക്രമണങ്ങൾക്കും പാർട്ടി നടത്തുന്ന സമരങ്ങളെ ജനകീയമാക്കാനും സമാധാനത്തിനുള്ള വേദി ഉപയോഗിച്ചു. ഇത് അനിവാര്യമായും സമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വ്യാപ്തി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിലും സമാധാനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാ ആളുകളെയും സമരത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതിലും കലാശിക്കണം. ഈയിടെയാണ് മാത്രമാണ് ഇത്തരമൊരു വിനാശകരമായ രീതിയിൽനിന്ന് നമ്മൾ മാറിനിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.

ജനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മറ്റ് പ്രധാന ചോദ്യങ്ങളുമായി സമാധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതാണ് വിഭാഗീയതയുടെ മറ്റൊരു അനുഭവം. , വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ ബജറ്റ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കൽ, ഭവന നിർമ്മാണ മേഖലയിലെ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത സാഹചര്യം, പൗരാവകാശങ്ങൾക്കെതിരായ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആക്രമണം തുടങ്ങിയവഅതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു..

27. എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള വിഭാഗീയതയെ നിരാകരിക്കേണ്ടത് വളരെ പ്രധാനമാണ്, അങ്ങനെ സമാധാനത്തിനായുള്ള പോരാട്ടം വിപുലീകരിക്കാൻ കഴിയും, അതിന് വിശാലമായ പിന്തുണ ലഭിക്കും. ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന് റ്റെ വളർച്ചയും വികാസവും സമാധാനത്തിന്റ്റെ ലക്ഷ്യത്തെ സഹായിക്കുന്നു. സമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റ്റെ വളർച്ച ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, ഈ രണ്ട് പ്രസ്ഥാനവും പരസ്പരം അടുത്ത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. സമാധാന പ്ലാറ്റ്ഫോം വിശാലമായ പ്ലാറ്റ്ഫോമാണ്. അതിൽ സമാധാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു, ഒരു കാരണത്താലോ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താലോ യുദ്ധത്തിന് എതിരായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള എല്ലാ നടപടികളെയും എതിർക്കാൻ തയ്യാറാണ്.

28. സമാധാനം സംബന്ധിച്ച നെഹ്റു ഗവൺമെന്റിന്റ്റെ വിദേശനയം സമാധാന പ്രസ്ഥാനം ശരിയായി വിലയിരുത്തുകയും ഈ നയത്തിന്റ്റെ എല്ലാ പ്രത്യേക നിലപാടുകളേ്യും ശരിയായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.

യുദ്ധക്കൊതിയന്മാരെ തടയുന്ന സർക്കാരിന്റ്റെ പ്രത്യേക നടപടികളെ സമാധാന പ്രസ്ഥാനം പിന്തുണയ്ക്കണമെങ്കിലും അതിനു

വിരുദ്ധമായി ഉദാഹരണത്തിന്, അണുബോംബിനെതിരായ നെഹ്റുവിന്റെ പ്രസ്താവനയും ചൈനയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ട് യുഎന്നിലെ അമേരിക്കൻ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വോട്ടും, എന്നാൽ അതേ സമയം ഗവൺമെന്റിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടവും അർദ്ധനനസ്സോടുകൂടിയ സമീപനത്തിന്റെ നയങ്ങൾചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുംസ്ഥിരമായ സമാധാന നയത്തിലൂടെ ജനങ്ങളെ അണിനിരത്താനുള്ള ദൃഢമായ പോരാട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യകത ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ നെഹ്റു സർക്കാരിന്റെ നയത്തെ സമാധാന നയമെന്ന് വിളിക്കാനാവില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി അത് അമേരിക്കൻ-ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കുതന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.. ഒരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെ നെഹ്റു ഭയപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ "മിതത്വം" എന്ന നയത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നു, "ദൂരെ പോകരുത്" അധികമായി പ്രവര്ത്തിക്കരുത് എന്ന് അത് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതേസമയം, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ആക്രമണാത്മക യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായ ബ്രിട്ടീഷ് കോമൺവെൽത്ത് ഓഫ് നേഷൻസിന്റെ സജീവ അംഗമായി ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ തുടരുന്നു. കൊറിയയിലെ ആക്രമണാത്മക അമേരിക്കൻ യുദ്ധത്തെ ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ അപലപിച്ചിട്ടില്ല, ഈ ആക്രമണത്തിന് അനുമതി നൽകുന്ന നിയമവിരുദ്ധമായ യുഎൻ പ്രമേയത്തിനുള്ള പിന്തുണ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. മലയയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വവാദികളെ അത് അപലപിച്ചിട്ടില്ല, മറിച്ച്, മലയൻ ജനതക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിന് ഗൂർഖകളെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചു. വിയറ്റ്നാമിലെ ഫ്രഞ്ച് ആക്രമണത്തെ അത് അപലപിച്ചിട്ടില്ല, കൂടാതെ ഫ്രഞ്ച് സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾക്ക് അവരുടെ സൈനിക, സൈനിക സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടുപോകുന്ന സേവനം നൽകുന്നത് തുടരുന്നു.

29. അതിനാൽ, ആണവയുദ്ധ ഭീഷണിക്കെതിരെ ജനങ്ങളെ അണിനിരത്തുന്നതിന് പുറമെ, സ്റ്റോക്ക്ഹോം, വാഴ്സാ അപ്പീലുകൾ എന്നിവയെ പിന്തുണച്ച്, ഇന്ത്യയിലെ സമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന കടമകളിലൊന്ന്, നിലവിലെ സർക്കാരിന്റേറെ തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കെതിരെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും ഫ്രാൻസിൽ നിന്നുമുള്ള സാമ്രാജ്യത്വങ്ങൾ നടത്തുന്ന കൊളോണിയൽ

യുദ്ധങ്ങൾ സുഗമമാക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെതിരെ ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. സമാധാന പ്രസ്ഥാനം ഒരു സമാധാന പ്രസ്ഥാനം മാത്രമല്ല., അത് സമാധാനത്തിന് പൊതുവായ പിന്തുണ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രസ്ഥാനം മാത്രമല്ല.. സമാധാനം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും കൊളോണിയൽ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സാമ്രാജ്യത്വ യുദ്ധമോഹികൾക്കെതിരെയും മൂർത്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസ്ഥാനമാണിത്.

30. പീപ്പിൾസ് റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് ചൈനയോട് ശത്രുത വിതയ്ക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങൾക്കും എതിരെ സമാധാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർ ഒരു പോരാട്ടം നടത്തണം. ടിബറ്റിന്റെ വിമോചനം സമാധാനത്തിന് ഭീഷണിയല്ലെന്നും യുദ്ധമോഹികൾക്ക് നിർണ്ണായകമായ പ്രഹരമാണെന്നും അവർ നമ്മുടെ ജനങ്ങളോട് വിശദീകരിക്കണം. കൊറിയൻ ജനതയെയും ചൈനക്കാരെയും അടിമകളാക്കാനുള്ള അമേരിക്കൻ യുദ്ധമോഹികളുടെ പദ്ധതികൾ തകർത്ത് ലോകമെമ്പാടും സമാധാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ശക്തിപ്പെടുത്തിയ ചൈനീസ് സന്നദ്ധപ്രവർത്തകരുടെ വീരോചിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവർ പിന്തുണയ്ക്കണം..

31. ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും തമ്മിലുള്ള വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പിരിമുറുക്കമുള്ള ബന്ധം സാമ്രാജ്യത്വ കുതന്ത്രങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്നും അത് ഇരു രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ കൈകളിൽ അവർ കളിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാക്കി എന്ന ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പാകിസ്ഥാനെതിരെയുള്ള എല്ലാ യുദ്ധപ്രചാരണങ്ങൾക്കെതിരെയും നമ്മൾ പോരാടണം. സൈനിക ബജറ്റ് നിർണ്ണായകമായി വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാനും ഇന്ത്യയും പാകിസ്ഥാനും സിലോണും തമ്മിലുള്ള സമാധാന നയവും അടുത്ത സഖ്യവും ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടണം.
32. സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെയും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ സ്ഥിരമായ സമാധാന നയം യുദ്ധത്തിന്റെയും ആക്രമണത്തിന്റെയും നയമായി കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും എതിരെ സമാധാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർ നിർണായക പോരാട്ടം നടത്തണം. പ്രാവ്ദയിലെ ലേഖകന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയിൽ സഖാവ് സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തവും ധീരവുമായ പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, യഥാർത്ഥ യുദ്ധമോഹികളെ പ്രത്യേകം തുറന്നുകാട്ടുകയും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ മാതൃക പിന്തുടരുകയും വേണം. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ, സമാധാന സംരക്ഷണത്തിനായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ പുരോഗമനപരമായ

രീതിയിൽ മനുഷ്യരാശിയെ മുഴുവൻ നയിക്കുന്നു. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും സമാധാനപ്രിയരായ ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശക്തമായ സൗഹൃദം ലോകത്തെ യുദ്ധ ഭീഷണിയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കും, അത്തരമൊരു സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ വലിയ പങ്ക് വഹിക്കണം - ഈ വസ്തുത മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും ബോധത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങണം. .

വിവർത്തനം - പാവ്ലോവ്

സത്യം:

കൈയ്യക്ഷരവും അടിവരയിടലും വി.എം. മൊളോടോവ്.

RGASPI ഫോണ്ട് 82, ഒപ്. 2, D. 1205, LL 28-48.

അവസാന കുറിപ്പുകൾ:

* ഇവിടെ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മാർജിനിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന കൈയ്യക്ഷര പരാമർശം:

തൊഴിലാളികളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി.

+ ഇവിടെ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർജിനിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന കൈയ്യക്ഷര പരാമർശം:

രാജ്യത്തെ ഒരു അർദ്ധ കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിൽ നിന്ന്

ഇവിടെ ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർജിനിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന കൈയ്യക്ഷര പരാമർശം:

സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും ഇന്ത്യയിലെ അതിന്റേറെ ഏജന്റുമാർക്കുമെതിരെയും

പരിഭാഷ നാരായണൻ പോറ്റി